

ΜΑΘΗΜΑ: ΟΔΟΝΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ

1. Η διαπίστωση ύπαρξης ή όχι τερηδόνας, σε περιπτώσεις υποψίας αρχόμενων τερηδόνων οπών και σχισμών, γίνεται με:
- A Τη λήψη του οδοντιατρικού ιστορικού
 - B Την κλινική αξιολόγηση
 - Γ Την ακτινογραφική αξιολόγηση
 - Δ Το συνδυασμό κλινικής και ακτινογραφικής αξιολόγησης
 - E Τη χρήση ειδικών χρωστικών
2. Ποια βασική αρχή παρασκευής κοιλοτήτων βρίσκει εφαρμογή στις μικροσυντηρητικές αποκαταστάσεις σύνθετης ρητίνης:
- A Η επέκταση προς πρόληψη
 - B Το σχήμα ευκολίας
 - Γ Η αποφυγή επέκτασης προς πρόληψη
 - Δ Το σχήμα μηχανικής συγκράτησης
 - E Το σχήμα αντοχής
3. Η σκληρότητα των υαλοϊονομερών κονιών σε σχέση με των αμαλαμάτων είναι:
- A Μεγαλύτερη
 - B Μικρότερη
 - Γ Ίδια
 - Δ Εξαρτάται από το εμπορικό σκεύασμα του αμαλγάματος
 - E Εξαρτάται από το εμπορικό σκεύασμα της κονίας
4. Πόσα λεπτά μετά την ανάμειξη σκόνης-υγρού επιτυγχάνεται η τελική σκλήρυνση των υαλοϊονομερών κονιών:
- A 3 λεπτά
 - B 5 λεπτά
 - Γ 12 λεπτά
 - Δ 22 λεπτά
 - E 24 ώρες
5. Η αντοχή σε εφελκυσμό των υαλοϊονομερών κονιών σε σχέση με αυτή των συνθέτων ρητινών είναι:
- A Ίδια
 - B Μεγαλύτερη
 - Γ Μικρότερη
 - Δ Εξαρτάται από το εμπορικό σκεύασμα της κονίας
 - E Εξαρτάται από τον τύπο της σύνθετης ρητίνης
6. Μίγμα υαλοϊονομερούς κονίας, που από λάθος τοποθετήθηκε στη χειλική επιφάνεια προγομφίου, γίνεται προσπάθεια να απομακρυνθεί με κοχλιάριο οδοντίνης; τι από τα παρακάτω θα συμβεί:
- A Θα απομακρυνθεί εξ ολοκλήρου, με ιδιαίτερη ευκολία
 - B Θα απομακρυνθεί εξ ολοκλήρου, με ιδιαίτερη όμως δυσκολία
 - Γ Μέρος της κονίας θα απομακρυνθεί και το υπόλοιπο θα πρέπει να απομακρυνθεί με σπρέι νερού

- Δ Μέρος της κονίας θα απομακρυνθεί και κάποιο άλλο θα παραμείνει στην επιφάνεια
- Ε Τίποτα από τα προαναφερόμενα

7. Οι υαλοϊονομερείς κονίες κατά τη διάρκεια των πρώτων πέντε λεπτών της πήξης τους, θα πρέπει να:

- A Φυσώνται περιοδικά με αεροσύριγγα για την απομάκρυνση της υγρασίας από τη μάζα τους
- B Προστατεύονται από την επαφή με οποιαδήποτε υγρασία
- Γ Να επαλείφονται με βερνίκι
- Δ Λειαινόνται, για να επιτυγχάνεται το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα λείας επιφάνειας
- Ε Εκπλύονται περιοδικά με νερό ώστε να απορροφούν την απαραίτητη για την πήξη τους υγρασία

8. Οι υαλοϊονομερείς κονίες αποκτούν το μέγιστο της διαφάνειάς τους:

- A Άμεσα μετά την ανάμειξη τους
- B Μέσα στα πρώτα 5 λεπτά
- Γ Μέσα στα πρώτα 10 λεπτά
- Δ Μέσα στα πρώτα 15 λεπτά
- Ε Σε χρόνο μεγαλύτερο των 15 λεπτών

9. Η αδιαφάνεια των υαλοϊονομερών κονιών σε σχέση με αυτή των συνθέτων ρητινών είναι:

- A Μεγαλύτερη
- B Μικρότερη
- Γ Ίδια
- Δ Εξαρτάται από το εμπορικό σκεύασμα της κονίας
- Ε Εξαρτάται από τον τύπο της σύνθετης ρητίνης

10. Το χρώμα μιας υαλοϊονομερούς κονίας μετά από ένα χρόνο στοματικής λειτουργίας, συνήθως:

- A Θα αλλάξει δραματικά
- B Θα υποστεί μικρή μεταβολή
- Γ Θα παραμείνει σταθερό
- Δ Το τι θα συμβεί εξαρτάται από το εμπορικό σκεύασμα της κονίας
- Ε Το τι θα συμβεί εξαρτάται από το στοματικό περιβάλλον του ασθενή

11. Τερηδόνες λείων επιφανειών, που δεν συνοδεύονται από ανοικτή κοιλότητα, σε ασθενείς με χαμηλό τερηδονικό κίνδυνο, αντιμετωπίζονται:

- A Χωρίς κάποια θεραπεία
- B Με μέτρα αναχαίτισης εξέλιξης της τερηδόνας
- Γ Με κάλυψη με υγρή ρητίνη
- Δ Με μικροσυντηρητική έμφραξη σύνθετης ρητίνης
- Ε Με υαλοϊονομερές υλικό κάλυψης

12. Ο ρυθμός απελευθέρωσης φθορίου από τις υαλοϊονομερείς κονίες:

- A Αυξάνεται με την παραμονή τους στο στοματικό περιβάλλον
- B Μειώνεται με την παραμονή τους στο στοματικό περιβάλλον
- Γ Παραμένει σταθερός

- Δ Αυξάνεται ή μειώνεται ανάλογα με το στοματικό περιβάλλον
- Ε Αυξάνεται ή μειώνεται ανάλογα με το εμπορικό σκεύασμα της κονίας

13. Τα δύο βασικότερα στοιχεία σύνθεσης της σκόνης των υαλοϊονομερών κονιών είναι:

- A SiO_2 & AlF_3
- B SiO_2 & AlPO_4
- Γ SiO_2 & CaF_2
- Δ CaF_2 & BaO
- Ε AlO_3 & NaAlF_3

14. Το υγρό των υαλοϊονομερών κονιών είναι υδατικό διάλυμα:

- A Πολυακρυλικού και μεθακρυλικού οξέος
- B Πολυακρυλικού και ιτακονικού οξέος
- Γ Πολυακρυλικού και ορθοφωσφορικού οξέος
- Δ Πολυακρυλικού και κιτρικού οξέος
- Ε Πολυακρυλικού και μαλεϊκού οξέος

15. Η πήξη των υαλοϊονομερών κονιών στηρίζεται σε αντίδραση:

- A Αμαλγάμωσης
- B Πολυμερισμού
- Γ Βάσης-οξέος
- Δ Κρυστάλλωσης
- Ε Άλλη

16. Τερηδόνες ομόρων επιφανειών, με ακτινογραφική εικόνα D2, σε ασθενείς με μέτριο τερηδονικό κίνδυνο, αντιμετωπίζονται:

- A Χωρίς θεραπεία
- B Με έμφραξη αμαλγάματος
- Γ Μόνο με προληπτικά μέτρα αναχαίτισης εξέλιξης της τερηδόνας
- Δ Με έμφραξη σύνθετης ρητίνης
- Ε Με έμφραξη υαλοϊονομερούς κονίας

17. Η αντίδραση πήξης των υαλοϊονομερών κονιών αναπτύσσεται σε:

- A Μία χρονική φάση
- B Δύο χρονικές φάσεις
- Γ Σε τρεις χρονικές φάσεις
- Δ Σε περισσότερες
- Ε Εξαρτάται από το σκεύασμα της υαλοϊονομερούς κονίας

18. Για την επιτυχή συγκόλληση των υαλοϊονομερών κονιών με την οδοντίνη θα πρέπει αυτή, απαραίτητα, να είναι:

- A Στεγνή
- B Υγρή
- Γ Διαβρεγμένη, ελαφρά, με σάλιο
- Δ Επαλειμμένη με υγρή ρητίνη
- Ε Κανένα από τα παραπάνω

19. Η τελική μήτρα των υαλοϊονομερών κονιών είναι:

- A Πολυμερής

- B Πολυαλατούχος
- Γ Κρυσταλλική
- Δ Κεραμική
- Ε Μεταλλική

20. Μασητικές επιφάνειες οπισθίων δοντιών, σε ασθενή ηλικίας 42 ετών χαμηλού τερηδονικού κινδύνου, που φέρουν βαθιές σχισμές και αύλακες, χωρίς ένδειξη αρχόμενης τερηδόνας, αντιμετωπίζονται:

- A Χωρίς θεραπεία
- B Με επάλειψη φθοριούχου βερνικιού
- Γ Με κάλυψη σπών και σχισμών με ρητινώδες υλικό
- Δ Με μικροσυντηρητική αποκατάσταση σύνθετης ρητίνης
- Ε Με προληπτική έμφραξη σύνθετης ρητίνη

21. Η συγκολλητική ικανότητα των υαλοϊονομερών κονιών με την αδαμαντίνη, σε σχέση με την οδοντίνη, είναι:

- A Μεγαλύτερη
- B Μικρότερη
- Γ Ίση
- Δ Εξαρτάται από την τροποποίηση που υφίσταται προηγούμενα η οδοντίνη
- Ε Εξαρτάται από το εμπορικό σκεύασμα της κονιάς

22. Η επίδραση των υαλοϊονομερών κονιών στον πολφό χαρακτηρίζεται ως:

- A Ήπια
- B Διαφοροποιείται ανάλογα με το εμπορικό σκεύασμα της κονιάς
- Γ Ουδέτερη
- Δ Έντονη
- Ε Εξαρτάται από τη βιολογική κατάσταση στην οποία βρίσκεται ο πολφός

23. Κατά την ανάμειξη σκόνης-υγρού των υαλοϊονομερών κονιών θα πρέπει:

- A Η σκόνη να ενσωματώνεται εφάπαξ στο υγρό
- B Το υγρό να ενσωματώνεται εφάπαξ στη σκόνη
- Γ Η σκόνη να ενσωματώνεται σταδιακά στο υγρό
- Δ Το υγρό να ενσωματώνεται σταδιακά στη σκόνη
- Ε Είναι αδιάφορο ποια διαδικασία θα ακολουθηθεί

24. Το σχήμα αντοχής και συγκράτησης της κοιλότητας Ιης ομάδας για αμάλαμα θα πρέπει να έχει το εξής χαρακτηριστικό:

- A Βάθος κοιλότητας τουλάχιστον 1,5 χιλ.
- B Εύρος κοιλότητας μεγαλύτερο του 1/3 της διαφυματικής απόστασης
- Γ Λοξοτομή των αδαμαντικών ορίων
- Δ Εξωτερικά όρια κοιλότητας με γωνία μικρότερη των 90° ως προς τα πρίσματα της αδαμαντίνης
- Ε Πάχος παραμένοντος ιστού στις όμορες ακρολοφίες μικρότερο του 1,5 χιλ.

25. Οι υαλοϊονομερείς κονίες χρησιμοποιούνται κλινικά, συνηθέστερα, για:

- A Εμφράξεις Ιης ομάδας μονίμων δοντιών
- B Εμφράξεις Vης ομάδας μονίμων δοντιών
- Γ Εμφράξεις Ιης ομάδας νεογιλών δοντιών

- Δ Τερηδόνες ρίζας
- Ε Αυχενικές αποσπάσεις

26. Η τοποθέτηση των υαλοϊονομερών κονιών που φέρονται σε συσκευασία κάψουλας γίνεται στην κοιλότητα με:

- A Αμαλγαματοφόρο
- B Ειδικό πιστόλι-προωθητή
- Γ Εργαλείο γουταπέρκας
- Δ Κοχλιάριο οδοντίνης
- Ε Ειδική πλαστική σπάθη

27. Ο τύπος II των υαλοϊονομερών κονιών χρησιμοποιείται:

- A Για συγκόλληση προσθετικών αποκαταστάσεων
- B Για έμφραξη κοιλοτήτων
- Γ Για κάλυψη οπών και σχισμών
- Δ Ως επίχρισμα για προστασία πολφού
- Ε Ως βάση για προστασία πολφού

28. Οι ενισχυμένες υαλοϊονομερείς κονίες περιέχουν:

- A Κόκκους μετάλλων
- B Κεραμικά σφαιρίδια
- Γ Ανόργανες ενισχυτικές ουσίες του τύπου των συνθέτων ρητινών
- Δ Κόκκους κράματος οδοντιατρικού αμαλγάματος
- Ε Ίνες υάλου

29. Η υποβαθμισμένη χρωματική απόδοση των υαλοϊονομερών κονιών, κυρίως, οφείλεται:

- A Στο μικρό εύρος επιλογής χρωμάτων που διαθέτουν
- B Στην αδιαφάνειά τους
- Γ Στην αδρή εξωτερική επιφάνειά τους
- Δ Στους πόρους της μάζας τους
- Ε Στον υδρόφιλο χαρακτήρα τους

30. Στον κατά στρώματα φωτοπολυμερισμό της σύνθετης ρητίνης, ισχύει:

- A Ο χρόνος φωτοπολυμερισμού είναι μεγαλύτερος στο πρώτο σε σχέση με το τελευταίο στρώμα τοποθέτησης
- B Το κάθε στρώμα δεν χρειάζεται να φωτοπολυμερίζεται για περισσότερο από 15 δευτερόλεπτα
- Γ Πριν την τοποθέτηση του κάθε στρώματος, το προηγούμενο θα πρέπει, οπωσδήποτε, να καλύπτεται με υγρή ρητίνη
- Δ Το κάθε στρώμα δεν πρέπει να ξεπερνά σε πάχος τα 2 χιλ.
- Ε Το κάθε στρώμα μπορεί να είναι και παχύτερο των 2 χιλ.

31. Το υβριδικό στρώμα που σχηματίζεται στη συγκόλληση των συνθέτων ρητινών με την οδοντίνη, μέσω των σύγχρονων συγκολλητικών παραγόντων, αποτελείται από:

- A Ρητινώδεις προσεκβολές μέσα στα οδοντινοσωληνάκια
- B Μέρος του ενεργοποιητή του συγκολλητικού, που έχει εισέλθει στην αφαλατωμένη οδοντίνη

- Γ Το στρώμα του συγκολλητικού παράγοντα
- Δ Το ανορθωμένο, αφαλατωμένο κολλαγόνο στο οποίο έχει διεισδύσει ρητίνη
- Ε Την αφαλατωμένη οδοντίνη

32. Η λείανση των υαλοϊονομερών κονιών πραγματοποιείται με:

- A Τροχόλιθους αδαμαντόκονης
- B Τροχόλιθους οξειδίου του πυριτίου
- Γ Εγγλυφίδες ανοξειδωτου χάλυβα
- Δ Τροχόλιθους τύπου Arkansas
- Ε Φρέζες λείανσης 20-40 αυλάκων

33. Η αδροποίηση της αδαμαντίνης με οξύ στοχεύει σε:

- A Αύξηση της επιφάνειας επαφής σύνθετης ρητίνης- οδοντικού ιστού
- B Μείωση της επιφανειακής ενέργειας της αδαμαντίνης
- Γ Μείωση της διαβροχής της αδαμαντίνης από τη ρητίνη
- Δ Εκτόνωση των δυνάμεων συστολής που αναπτύσσονται κατά τον πολυμερισμό της ρητίνης
- Ε Όλα τα παραπάνω

34. Η επιφάνεια των υαλοϊονομερών κονιών καλύπτεται, προαιρετικά, με υγρή ρητίνη:

- A Μόλις τοποθετηθεί η κονία στην κοιλότητα
- B Μετά την αφαίρεση του τεχνητού τοιχώματος
- Γ Μετά τη λείανση της κονίας
- Δ Σε κάθε επανεξέταση της έμφραξης
- Ε Σε ασθενείς που έχουν όξινο στοματικό περιβάλλον

35. Όταν χρησιμοποιηθεί πολυακρυλικό οξύ, στην οδοντίνη, πριν την τοποθέτηση της υαλοϊονομερούς κονίας θα πρέπει:

- A Να απομακρύνεται με σπρέι νερού μετά από 60 δευτερόλεπτα παραμονής
- B Να απομακρύνεται με σπρέι νερού μετά από 10-15 δευτερόλεπτα παραμονής
- Γ Να παραμένει στην κοιλότητα χωρίς έπλυση
- Δ Να φωτοπολυμερίζεται
- Ε Να απομακρύνεται με αλκοόλη μετά από 15 δευτερόλεπτα παραμονής

36. Στα κριτήρια αξιολόγησης των πράξεων της Οδοντικής Χειρουργικής, τι σημαίνει η βαθμονόμηση με Γ:

- A Ικανοποιητικό
- B Μη διορθώσιμο
- Γ Διορθώσιμο
- Δ Μη ικανοποιητικό
- Ε Τα Γ & Δ

37. Στα κριτήρια αξιολόγησης των πράξεων της Οδοντικής Χειρουργικής, τι σημαίνει η βαθμονόμηση με Δ:

- A Ικανοποιητικό
- B Μη διορθώσιμο
- Γ Διορθώσιμο
- Δ Τα Β & Ε
- Ε Μη ικανοποιητικό

38. Η αντοχή συγκράτησης της σύνθετης ρητίνης στην αδροποιημένη αδαμαντίνη εξαρτάται από:

- A Τη δημιουργία προσεκβολών της ρητίνης στην αδροποιημένη επιφάνεια
- B Τον επαρκή πολυμερισμό των προσεκβολών της ρητίνης
- Γ Την ύπαρξη ικανοποιητικής διαβροχής της αδαμαντίνης
- Δ Το μέγεθος της συστολής πολυμερισμού της σύνθετης ρητίνης
- E Όλα τα παραπάνω

39. Ποια είναι η φύση της σύνδεσης των συνθέτων ρητινών με την οδοντίνη, μέσω των σύγχρονων συγκολλητικών παραγόντων:

- A Μικρομηχανική
- B Χημική
- Γ Με δυνάμεις συνάφειας
- Δ Με δυνάμεις συνοχής
- E Με δυνάμεις ηλεκτροστατικής φύσης

40. Για να χαρακτηριστεί μια σύνθετη ρητίνη ως υβριδική θα πρέπει, ως προς τις ενισχυτικές της ουσίες:

- A Να περιέχει μόνο κόκκους ύαλου βαρέως τύπου
- B Η % κ.ο περιεκτικότητά τους να μην υπερβαίνει το 60%
- Γ Να περιέχει τουλάχιστον δύο διαφορετικούς τύπους ενισχυτικών ουσιών
- Δ Να περιέχει κόκκους υάλων και άμορφο ή κολλοειδές διοξείδιο του πυριτίου
- E Το μέσο μέγεθος των ενισχυτικών κόκκων να μην υπερβαίνει τα 5 μm

41. Ποιος τύπος ενισχυτικής ουσίας βρίσκεται σε όλα τα σύγχρονα σκευάσματα συνθέτων ρητινών:

- A Ο χαλαζίας
- B Το άμορφο ή κολλοειδές πυρίτιο
- Γ Η βαριο-στροντιούχος (Ba-Sr) ύαλος
- Δ Το φθοριούχο υπέρβιο
- E Η ασβεστιοφθοριούχος ύαλος

42. Το σημαντικότερο χαρακτηριστικό που πρέπει να διαθέτει μια σύνθετη ρητίνη για να χαρακτηριστεί ως μικροϋβριδική, είναι:

- A Να περιέχει κόκκους ύαλου βαρέως τύπου
- B Η διακύμανση του μεγέθους των κόκκων της να είναι από 0.2 έως 4 μm
- Γ Να περιέχει μονομερή μικρού μοριακού βάρους
- Δ Το μέσο μέγεθος κόκκων της να είναι μικρότερο του 1 μm
- E Η κ.β. περιεκτικότητά σε ενισχυτικούς κόκκους να υπερβαίνει το 70%

43. Οι μικρόκοκκες σύνθετες ρητίνες:

- A Είναι σχετικά αδιαφανή υλικά
- B Έχουν μικρότερη ελαστικότητα έναντι των υβριδικών συνθέτων ρητινών
- Γ Διαθέτουν πολύ καλή χρωματική προσομοίωση προς τους οδοντικούς ιστούς
- Δ Η κ.ο. περιεκτικότητά τους σε ενισχυτικούς κόκκους υπερβαίνει το 55%
- E Περιέχουν μονομερή, σε κατ' όγκο αναλογία, μικρότερη του 30%

44. Η σιλανοποίηση της εξωτερικής επιφάνειας των κόκκων υάλου στις σύνθετες ρητίνες:

- A Εξασφαλίζει τη σύνδεση των ενισχυτικών κόκκων με το πολυμερές πλέγμα
- B Ενισχύει την πυκνότητα του πολυμερούς πλέγματος που δημιουργείται με την αντίδραση πολυμερισμού
- Γ Απορροφά τις εσωτερικές τάσεις που αναπτύσσονται στο υλικό κατά τον πολυμερισμό του
- Δ Προφυλάσσει τους κόκκους από την απορρόφηση νερού
- E Βελτιώνει τη διαφάνεια της σύνθετης ρητίνης

45. Η χρησιμοποίηση μιας σύνθετης ρητίνης που φέρεται σε συσκευασία μονής δόσης εξασφαλίζει:

- A Ευκολία κατά την τοποθέτηση του υλικού στην κοιλότητα
- B Δυνατότητα τοποθέτησης μεγάλου όγκου υλικού σε μια δόση
- Γ Δυνατότητα συμπύκνωσης του υλικού κατά τη φάση της τοποθέτησης
- Δ Απαλλαγή από το φαινόμενο του εγκλωβισμού φυσαλίδων αέρα μέσα στη μάζα της ρητίνης κατά την τοποθέτηση της
- E Καλύτερη πρόσφυση του υλικού στα τοιχώματα της κοιλότητας

46. Σε μια αποκατάσταση IVης ομάδας σύνθετης ρητίνης θα προτιμηθεί η χρησιμοποίηση ρητίνης που περιέχει ενισχυτικούς κόκκους μικρού μεγέθους, γιατί:

- A Αποδίδεται αποκατάσταση ανθεκτικότερη σε κάταγμα
- B Λόγω μικρού ιξώδους της ρητίνης, δίνεται η δυνατότητα ευκολότερης τοποθέτησης και διαμόρφωσης
- Γ Μειώνεται η πιθανότητα εγκλωβισμού φυσαλίδων αέρα στη μάζα της ρητίνης
- Δ Αποδίδεται πιο λεία επιφάνεια, η οποία διατηρείται και για μακρύτερο χρόνο στη στοματική κοιλότητα
- E Εξασφαλίζεται η δυνατότητα ευρύτερων χρωματικών επιλογών για καλύτερο αισθητικό αποτέλεσμα

47. Το αδροποιητικό ορθοφωσφορικό οξύ που χρησιμοποιείται σε μια αποκατάσταση με σύνθετη ρητίνη πρέπει να:

- A Τοποθετείται σε όλη την αδαμαντίνη της κοιλότητας
- B Τοποθετείται μόνο στην οδοντίνη
- Γ Τοποθετείται στην αδαμαντίνη και οδοντίνη
- Δ Τοποθετείται μόνο στην λοξοτομημένη περιοχή της κοιλότητας
- E Τοποθετείται μόνο στα πλάγια κι όχι στο υπερπολφικό τοίχωμα της κοιλότητας

48. Ποιο από τα παρακάτω δεν ισχύει όταν χρησιμοποιηθεί υδροξείδιο του ασβεστίου σε μια κοιλότητα Ιης ομάδας αμαλγάματος:

- A Το υλικό τοποθετείται μόνο στην περιοχή τυχόν αποκάλυψης του πολφού
- B Έχει στοκώδη σύσταση
- Γ Το υλικό τοποθετείται με ειδικό εργαλείο σχεδιασμό για τη συγκεκριμένη χρήση
- Δ Το πάχος του δεν πρέπει να υπερβαίνει τα 0.5 χιλ.
- E Δεν του ασκείται πίεση κατά την τοποθέτηση του στην κοιλότητα

49. Ποιο από τα παρακάτω δεν περιλαμβάνεται στα κριτήρια σωστής παρασκευής κοιλότητας σύνθετης ρητίνης IIIης ομάδας:

- A Το εύρος της κοιλότητας
- B Το λείο των εσωτερικών τοιχωμάτων
- Γ Η λοξοτομή των αδαμαντινικών ορίων

- Δ Η αφαίρεση τυχόν δυσχρωμιών από το εσωτερικό ή και τα όρια της κοιλότητας
- Ε Η αφαίρεση της τερηδόνας

50. Ποιο από τα παρακάτω κριτήρια αποτελεί απαραίτητη συνθήκη για κοιλότητα IIας ομάδας αμαλγάματος:

- A Ο ισθμός της κοιλότητας να μην υπερβαίνει το 1 χιλ.
- B Η διαφυματική απόσταση να μην υπερβαίνει το 1/3
- Γ Το αυχενικό όριο να είναι τοποθετημένο υπερουλικά
- Δ Το υπερπολφικό τοίχωμα να ακολουθεί τη μορφολογία της υπάρχουσας τερηδόνας
- Ε Τα παρειακά και γλωσσικά τοιχώματα του κιβωτιδίου να συγκλίνουν προς τη μασητική επιφάνεια

51. Πώς βαθμολογείται στην κλίμακα 1-5 μια κοιλότητα για έμφραξη σύνθετης ρητίνης, στην οποία υπάρχει μικρή μηχανική αποκάλυψη του πολφού και μικρά υπολείμματα τερηδόνας:

- A 1
- B 2
- Γ 3
- Δ 4
- Ε 5

52. Ποιο από τα παρακάτω κριτήρια ισχύει για κοιλότητα σύνθετης ρητίνης Ιης ομάδας:

- A Τα πλάγια τοιχώματα να είναι συγκλίνοντα προς τον άξονα του δοντιού
- B Το περίγραμμα της κοιλότητας να περιλαμβάνει όλες τις αύλακες και τα βοηθία της μασητικής επιφάνειας
- Γ Τα αδαμαντινικά όρια να μην είναι υποσκαμμένα
- Δ Η λοξοτομή να έχει εύρος τουλάχιστον 1.5 χιλ.
- Ε Το υπερπολφικό τοίχωμα να είναι οριζόντιο

53. Πώς βαθμολογείται στην κλίμακα 1-5, μια έμφραξη αμαλγάματος της οποίας η επιφάνειά είναι τελείως λεία και η μετάπτωση της έμφραξης στο δόντι δεν είναι ανιχνεύσιμη:

- A 1
- B 2
- Γ 3
- Δ 4
- Ε 5

54. Ποιο από τα παρακάτω δεν αποτελεί κριτήριο αξιολόγησης μιας υπάρχουσας έμφραξης IIας ομάδας αμαλγάματος:

- A Η ανατομικότητα της έμφραξης
- B Ο αποχρωματισμός των παρακείμενων της έμφραξης οδοντικών ιστών
- Γ Η οριακή ακεραιότητα της έμφραξης
- Δ Το λείο της εξωτερικής επιφάνειας
- Ε Το B & Δ

55. Το τεχνητό τοίχωμα σε μια κοιλότητα Vης ομάδας φωτοπολυμεριζόμενης σύνθετης ρητίνης θα πρέπει να:

- A Υπερκαλύπτει τα όρια της κοιλότητας τουλάχιστον 3-4 χιλ.
- B Μην τοποθετείται στην ουλοδοντική σχισμή για να μην προκαλεί τραυματισμό και τυχόν αιμορραγία
- Γ Είναι διαπερατό μόνο στην ακτινοβολία του ορατού φάσματος
- Δ Έχει πάχος που να μην υπερβαίνει τα 0.1 χιλ.
- E Είναι από υλικό που να μπορεί να διαμορφώνεται

56. Η χρήση σφήνας κατά τη διαδικασία αποκατάστασης κοιλότητας IIIης ομάδας σύνθετης ρητίνης γίνεται, κυρίως, για:

- A Απόδοση ανατομικότητας της όμορης επιφάνειας
- B Να την πρόκληση ισχαιμίας, ώστε να μην αιμορραγούν τα ούλα με την τοποθέτηση του τεχνητού τοιχώματος μέσα στην ουλοδοντική σχισμή
- Γ Αποτροπή της ροής του αδροποιητικού στην ουλοδοντική σχισμή
- Δ Συγκράτηση του τεχνητού τοιχώματος
- E Διαχωρισμό των δοντιών ώστε να εισέλθει το τεχνητό τοίχωμα

57. Ποιος από τους παρακάτω εκτιμάται ως ο σημαντικότερος λόγος στην μη απόδοση σημείου επαφής σε αποκατάσταση IIIης ομάδας σύνθετης ρητίνης:

- A Η μη χρησιμοποίηση σφήνας
- B Η τοποθέτηση υπερβολικής ποσότητας υλικού σε σχέση με τον όγκο της κοιλότητας
- Γ Ο μη στοιβαγμός του υλικού στην κοιλότητα
- Δ Η μη κατά στρώματα τοποθέτηση του υλικού
- E Ο λάθος τρόπος συγκράτησης του τεχνητού τοιχώματος

58. Ποιος από τους παρακάτω παράγοντες ευθύνεται για την αδρή επιφάνεια μιας σύνθετης ρητίνης άμεσα μετά τη λείανση/στίλβωση της:

- A Η άσκηση υπερβολικής δύναμης κατά τη διαδικασία της λείανσης
- B Η μη κάλυψη της επιφάνειας της σύνθετης ρητίνης με ταινία κελουλοΐτη κατά τον πολυμερισμό της
- Γ Η χρησιμοποίηση μόνο τροχόλιθων Arkansas για τη λείανση/στίλβωση
- Δ Η μη χρήση νερού κατά τη διαδικασία λείανσης
- E Ο εγκλωβισμός, επιπολής, φυσαλίδων αέρα κατά την τοποθέτηση του υλικού στην κοιλότητα

59. Σε μια αποκατάσταση IIας ομάδας με σύνθετη ρητίνη, σε προγόμφιο της κάτω γνάθου με δόντι-ανταγωνιστή από αμάλγαμα, η απώλεια ανατομικότητας σε σχέση με μια πανομοιότυπη αποκατάσταση, με ανταγωνιστή πορσελάνη αναμένεται να είναι:

- A Μεγαλύτερη
- B Μικρότερη
- Γ Ίδια
- Δ Εξαρτάται κάθε φορά από τις συνθήκες σύγκλεισης του ασθενή
- E Εξαρτάται από τον τύπο της πορσελάνης του ανταγωνιστή

60. Η παλαιότερου τύπου συσκευή φωτοπολυμερισμού που χρησιμοποιείται ακόμα και σήμερα είναι, η:

- A Αλογόνου
- B Πλάσματος
- Γ Λυχνίας διόδου
- Δ Laser
- E Υπεριώδους ακτινοβολίας (UV)

61. Η κορυφή μήκους κύματος απορρόφησης ακτινοβολίας της καμφοροκινόνης είναι στα:

- A 510 nm
- B 390 nm
- Γ 470 nm
- Δ 435 nm
- E 450 nm

62. Σε μια πολυμερισμένη σύνθετη ρητίνη, ως ποσοστό υπολειπόμενων διπλών δεσμών άνθρακα (C=C), ορίζεται ο:

- A Αριθμός των διπλών δεσμών άνθρακα που έχουν μετατραπεί σε απλούς
- B Αριθμός των απλών δεσμών άνθρακα του πολυμερούς πλέγματος
- Γ Αριθμός των διπλών δεσμών άνθρακα που παραμένουν στο υπολειπόμενο μονομερές
- Δ Αριθμός των διπλών δεσμών άνθρακα που δεν έχουν αντιδράσει
- E Αριθμός των διπλών δεσμών άνθρακα που παραμένουν στην ελεύθερη επιφάνεια της ρητίνης

63. Πώς βαθμολογείται στην κλίμακα 1-5, μια έμφραξη σύνθετης ρητίνης που υπολείπεται έναντι των παρακείμενων οδοντικών ιστών:

- A 1
- B 2
- Γ 3
- Δ 4
- E 5

64. Για να αποφευχθεί ο σχηματισμός ζώνης αναστολής πολυμερισμού λόγω οξυγόνου, κατά το φωτοπολυμερισμό μιας σύνθετης ρητίνης, θα πρέπει να:

- A Καλυφθεί η επιφάνεια με βερνίκι
- B Καλυφθεί η επιφάνεια με μεταλλικό έλασμα
- Γ Καλυφθεί η επιφάνεια με ταινία κελλουλοΐτη
- Δ Τοποθετηθεί το ρύγχος της συσκευής φωτοπολυμερισμού σε τέλεια επαφή με την επιφάνεια της ρητίνης
- E Καλυφθεί με υγρή ρητίνη

65. Οι δυνάμεις συστολής μιας σύνθετης ρητίνης που τοποθετείται σε μια κοιλότητα Ιης ομάδας σε σχέση με την ίδια ποσότητα ρητίνης που τοποθετείται σε μια κοιλότητα ΙVης ομάδας είναι:

- A Μεγαλύτερες
- B Μικρότερες

- Γ Ίσες
- Δ Εξαρτώνται από το τύπο της σύνθετης ρητίνης
- Ε Εξαρτώνται από τον όγκο της απώλειας των οδοντικών ιστών κι όχι από την ομάδα της κοιλότητας

66. Πώς βαθμολογείται στην κλίμακα 1-5, μια κοιλότητα IIας ομάδας αμαλγάματος στην οποία το αξονικό τοίχωμα έχει παραμείνει τερηδόνα:

- A 1
- B 2
- Γ 3
- Δ 4
- E 5

67. Η ζώνη αναστολής πολυμερισμού λόγω οξυγόνου μιας σύνθετης ρητίνης μπορεί να αφαιρεθεί με:

- A Σπρέι αέρα-νερού
- B Τρίψιμο με ειδικό πινελάκι
- Γ Δίσκους Soflex
- Δ Υγρή ρητίνη
- E Οινόπνευμα

68. Πώς βαθμολογείται στην κλίμακα 1-5, μια έμφραξη Vης ομάδας σύνθετης ρητίνης της οποίας το αυχενικό όριο προεξέχει ελαφρά από την επιφάνεια του δοντιού:

- A 1
- B 2
- Γ 3
- Δ 4
- E 5

69. Μια υβριδική σύνθετη ρητίνη, σε σχέση με μια μικρόκοκκη, μετά από λείανση τους είναι:

- A Περισσότερο διαφανής
- B Με περισσότερους πόρους
- Γ Περισσότερο λεία
- Δ Περισσότερο μουντή
- E Με μεγαλύτερη ανακλαστικότητα

70. Πώς βαθμολογείται στην κλίμακα 1-5, μια έμφραξη IIIης ομάδας σύνθετης ρητίνης της οποίας η επιφάνεια είναι λίγο τραχιά:

- A 1
- B 2
- Γ 3
- Δ 4
- E 5

71. Η οδοντική μικροβιακή πλάκα σχετίζεται με την:

- A Οδοντική τερηδόνα
- B Αυχενική διάβρωση των οδοντικών ιστών

- Γ Αυχενική απόσπασση των οδοντικών ιστών
- Δ Υποπλασία της αδαμαντίνης
- Ε Όλα τα παραπάνω

72. Η τερηδόνα των ομόρων επιφανειών εμπλέκεται στην περιοδοντική νόσο γιατί:

- A Τροποποιεί την στοματική μικροβιακή χλωρίδα
- B Τροποποιεί την μεσοδόντια ουλική καμάρα
- Γ Καταστρέφει τα σημεία επαφής των δοντιών
- Δ Τροποποιεί τη σύσταση του ουλικού υγρού
- Ε Κανένα από τα παραπάνω

73. Ο κλινικός αυχένας του δοντιού ορίζεται από:

- A Το ύψος των ελεύθερων ούλων
- B Την ένωση αδαμαντίνης-οστεΐνης
- Γ Το ύψος των προσπεφυκότες ούλων
- Δ Την ένωση αδαμαντίνης-οδοντίνης
- Ε Τον πυθμένα της ουλοδοντικής σχισμής

74. Η χρησιμοποίηση υαλοϊονομερούς κονίας σε μορφή κάψουλας προζυγισμένων δόσεων σκόνης-υγρού εξασφαλίζει:

- A Περιορισμό εγκλωβισμού αέρα μέσα στη μάζα του τελικού μίγματος
- B Απόλυτα σταθερό ιξώδες τελικού μίγματος
- Γ Βελτίωση μηχανικών ιδιοτήτων της κονίας
- Δ Μη ανάγκη πίεσης του υλικού στην κοιλότητα με τεχνητό τοίχωμα
- Ε Καλύτερη ομοιογενοποίηση του τελικού μίγματος

75. Η περιοδοντική νόσος σχετίζεται με την τερηδόνα γιατί μπορεί να προκαλέσει:

- A Υφίζηση των ούλων
- B Αδυναμία τήρησης κανόνων στοματικής υγιεινής
- Γ Αύξηση συγκέντρωσης οδοντικής μικροβιακής πλάκας στην αυχενική περιοχή του δοντιού
- Δ Μείωση του pH της αυχενικής περιοχής
- Ε Τα Α & Β

76. Η πίεση της εξωτερικής επιφάνειας της υαλοϊονομερούς κονίας με αυχενικό τοίχωμα είναι απαραίτητη γιατί:

- A Γίνεται συμπύκνωση του υλικού
- B Ενισχύεται ο συγκολλητικός δεσμός της με την αδαμαντίνη και οδοντίνη
- Γ Μειώνεται ο αριθμός των φυσαλίδων αέρα που εγκλωβίζονται στην κονία
- Δ Βελτιώνεται η πρόσφυση του υλικού στα τοιχώματα της κοιλότητας
- Ε Προστατεύεται το υλικό από την πρόωμη επαφή με την υγρασία

77. Οι αυχενικές τερηδόνες που γειτνιάζουν με τους περιοδοντικούς ιστούς μπορεί να προκαλέσουν σε αυτούς:

- A Υφίζηση των ούλων
- B Τοπική φλεγμονή
- Γ Υπερπλασία των ούλων
- Δ Περιοδοντικό απόστημα

E Τα Β & Γ

78. Οι Loe και Silness (1063) εντόπισαν:

- A Υψηλότερο ουλικό δείκτη στα τερηδονισμένα δόντια συγκριτικά με τα εμφραγμένα
- B Χαμηλότερο ουλικό δείκτη στα τερηδονισμένα δόντια συγκριτικά με τα εμφραγμένα
- Γ Ίδια τιμή ουλικού δείκτη
- Δ Μεγαλύτερο βάθος περιοδοντικών θυλάκων
- E Μικρότερο βάθος περιοδοντικών θυλάκων

79. Η πρόωρη επαφή της υαλοϊονομερούς κονίας με την υγρασία θα προκαλέσει, άμεσα:

- A Κιτρίνισμα του χρώματος της κονίας
- B Δημιουργία μικρορωγμών στην επιφάνεια της
- Γ Βελτίωση της πρόσφυσης της κονίας στα τοιχώματα της κοιλότητας
- Δ Διαλυτοποίηση της εξωτερικής επιφάνειας της
- E Απόπτωση του υλικού από την κοιλότητα

80. Κατά την παρασκευή κοιλότητας IIας ομάδας, η τοποθέτηση ελαστικού απομονωτήρα:

- A Δυσκολεύει την προσέγγιση του χειρουργικού πεδίου
- B Προστατεύει τους ουλικούς ιστούς από τραυματισμούς με τη φρέζα
- Γ Παρεμποδίζει την έκκριση του ουλικού υγρού
- Δ Δεν πρέπει να χρησιμοποιείται
- E Κανένα από τα παραπάνω

81. Συντηρητική κοιλότητας IIας ομάδας προγομφίου, εμφραγμένη με συμβατική υαλοϊονομερή κονία, κατά τη στοματική λειτουργία έχει τη μεγαλύτερη πιθανότητα να παρουσιάσει:

- A Κάταγμα του υλικού στον ισθμό της
- B Μικροσπασίματα του υλικού στα όρια
- Γ Έντονο κιτρίνισμα
- Δ Οριακό αποχρωματισμό
- E Δευτερογενή τερηδόνα

82. Κατά την παρασκευή κοιλότητας IIας ομάδας, ποιο από τα παρακάτω μπορεί να προκαλέσει μικροτραυματισμούς του ουλικού ιστού, όταν η ζώνη των προσπεφυκτών ούλων είναι στενή:

- A Η πάχυνση του βλεννογόνου
- B Η κερατινοποίηση των προσπεφυκτών ούλων
- Γ Η υφίζηση των ούλων
- Δ Η διεύρυνση της ουλοδοντικής σχισμής
- E Όλα τα παραπάνω

83. Η υποουλική επέκταση του αυχενικού ορίου μιας κοιλότητας μπορεί να προκαλέσει:

- A Ρωγμές στην εξωτερική επιφάνεια της ρίζας
- B Καταστροφή του προσπεφυκτός επιθηλίου
- Γ Εξωτερική αυχενική απορρόφηση

- Δ Εσωτερική αυχενική απορρόφηση
- Ε Τραυματισμό του παρακείμενου δοντιού

84. Κατά τη διαμόρφωση της μασητικής επιφάνειας μιας έμφραξης, η απόδοση των ακραίων όμορων ακρολοφιών είναι απαραίτητη, γιατί:

- A Επιτυγχάνονται σημεία επαφής με τα παρακείμενα δόντια
- B Διασφαλίζονται τα σημεία ανάσχεσης κατά τη σύγκλειση
- Γ Αποφεύγεται η συσσώρευση οδοντικής μικροβιακής πλάκας στη μασητική επιφάνεια
- Δ Αποφεύγεται η ενσφήνωση των τροφών στα μεσοδόντια διαστήματα
- Ε Επιτυγχάνεται η απρόσκοπτη προσθιο-ολίσθηση της κάτω γνάθου

85. Ποια από τις παρακάτω παθολογικές καταστάσεις είναι δυνατόν να δημιουργηθεί όταν μια έμφραξη εγγύς-άπω μασητική εμφανίζει πρόωρη επαφή κατά την κεντρική σύγκλειση και τις πλάγιες κινήσεις της κάτω γνάθου:

- A Νέκρωση πολφού
- B Περιοδοντικός θύλακος
- Γ Κάταγμα παρειακού τοιχώματος δοντιού
- Δ Κάταγμα γλωσσικού τοιχώματος δοντιού
- Ε Καμιά από τις παραπάνω

86. Σε ένα βρυγγομανή ασθενή, για την αποκατάσταση αυχενικών βλαβών του, σε πρόσθια δόντια, θα προτιμηθεί η χρησιμοποίηση:

- A Ρητινώδους τροποποιημένης υαλοϊονομερούς κονίας
- B Συμβατικής υαλοϊονομερούς κονίας
- Γ Μικρόκοκκης σύνθετης ρητίνης
- Δ Ευγενολούχου ενισχυμένης κονίας
- Ε Κεραμομεταλλικής κονίας

87. Σε ποια από τις παρακάτω παθολογικές καταστάσεις μπορεί να οδηγήσει η απόδοση εκτεταμένης επιφάνειας κι όχι σημείου επαφής σε μια αποκατάσταση σύνθετης ρητίνης IIας ομάδας:

- A Αλλαγή του σχήματος της ουλικής καμάρας
- B Ανάπτυξη όμορης τερηδόνας
- Γ Υπερπλασία των ούλων
- Δ Σύνθλιψη της ουλικής καμάρας
- Ε Περιοδοντικό θύλακο

88. Το υλικό επιλογής για την κάλυψη οπών και σχισμών είναι:

- A Ρητινώδες υλικό κάλυψης οπών και σχισμών
- B Σύνθετη ρητίνη χαμηλού ιξώδους.
- Γ Σύνθετη ρητίνη υψηλού ιξώδους.
- Δ Υαλοϊονομερής κονία
- Ε Φθοριούχο βερνίκι

89. Το αυχενικό όριο μιας κοιλότητας IIας ομάδας πρέπει να τοποθετείται:

- A Υπερουλικά σε άτομα με υψηλό δείκτη τερηδόνας
- B Υποουλικά σε άτομα με υψηλό δείκτη τερηδόνας
- Γ Υπερουλικά σε άτομα με περιοδοντική νόσο
- Δ Υποουλικά σε άτομα με περιοδοντική νόσο

E Εξαρτάται από την έκταση της τερηδόνας

90. Η κλινική εξέταση αρχόμενων τερηδόνων οπών και σχισμών δεν απαιτεί:

- A Επαρκή φωτισμό
- B Καθαρή επιφάνεια
- Γ Στεγνή επιφάνεια
- Δ Χρήση ανιχνευτήρα
- E Απομάκρυνση υπάρχουσας οδοντικής μικροβιακής πλάκας

91. Ποιο από τα παρακάτω υλικά προκαλεί τον μεγαλύτερο ερεθισμό στους περιοδοντικούς ιστούς, όταν έρχεται σε επαφή με αυτούς:

- A Αμάλαμα
- B Ακρυλική ρητίνη
- Γ Οξυφωσφορική κονία
- Δ Σύνθετη ρητίνη
- E Πυριτική κονία

92. Αποκατάσταση IIας ομάδας, με προεξέχον αυχενικό όριο μπορεί να αποτελέσει παράγοντα κινδύνου εμφάνισης:

- A Τερηδόνας στο παρακείμενο δόντι
- B Απώθησης του παρακείμενου δοντιού
- Γ Τοπικά, απορρόφησης του φατνιακού οστού
- Δ Τα Α & Γ
- E Βλάβης στους περιοδοντικούς ιστούς έκτασης εξαρτώμενης από τον τύπο του εμφρακτικού υλικού

93. Ποια από τις παρακάτω τεχνικές διάγνωσης τερηδόνας βασίζεται στην οπτική παρατήρηση:

- A Η φωτογραφική απεικόνιση
- B Η χρήση ελαστικών δακτυλίων διαχωρισμού δοντιών
- Γ Η ψηφιακή ακτινογραφία
- Δ Η σκέδαση φωτεινών ακτίνων
- E Η χρήση ειδικών χρωστικών

94. Η συμβατική ακτινογράφιση των δοντιών δεν διευκολύνει τη διάγνωση τερηδονικών βλαβών στις:

- A Μασητικές επιφάνειες των δοντιών
- B Όμορες προσθίων επιφάνειες των δοντιών
- Γ Όμορες οπισθίων δοντιών
- Δ Προστομιακές επιφάνειες των δοντιών
- E Εγγύς επιφάνειες των ριζών

95. Η χρήση διερχόμενου φωτός διευκολύνει τη διάγνωση τερηδονικών βλαβών στις:

- A Μασητικές επιφάνειες των δοντιών
- B Όμορες επιφάνειες των δοντιών
- Γ Κοπτικές επιφάνειες των δοντιών
- Δ Προστομιακές επιφάνειες των δοντιών
- E Επιφάνειες των ριζών

96. Η αποκατάσταση της Vης ομάδας, σε περιοδοντικό ασθενή, πραγματοποιείται:
- A Μετά την περιοδοντική θεραπεία
 - B Προσωρινά, προ της περιοδοντικής θεραπείας
 - Γ Συγχρόνως με την περιοδοντική θεραπεία
 - Δ Εξαρτάται από τη βαρύτητα του περιστατικού
 - E Είναι αδιάφορο

97. Η απόδοση των επικλινών επιπέδων των φυμάτων βοηθά στην:
- A Αποφυγή ενσφήνωσης τροφών στα μεσοδόντια διαστήματα
 - B Διατήρηση ισορροπίας στη σύγκλειση
 - Γ Διολίσθηση των τροφών από τη μασητική επιφάνεια
 - Δ Αποφυγή δημιουργίας οδοντικής μικροβιακής πλάκας στη μασητική επιφάνεια
 - E Τα B & Γ & Δ

98. Όταν εντοπίζεται ακτινογραφική διαύγαση στο εξωτερικό μισό της αδαμαντίνης, η τερηδονική βλάβη βρίσκεται ιστολογικά στο:
- A Εξωτερικό μισό της αδαμαντίνης
 - B Δεν υφίσταται ιστολογική αλλοίωση
 - Γ Εσωτερικό μισό της αδαμαντίνης
 - Δ Εξωτερικό μισό της οδοντίνης
 - E Εσωτερικό μισό της οδοντίνης

99. Το πρώτο βήμα για την αντιμετώπιση μη τερηδονικών αυχενικών βλαβών των οδοντικών ιστών είναι:
- A Η αποκατάσταση τους με επανορθωτικά υλικά
 - B Ο εντοπισμός των πιθανών αιτιών πρόκλησης τους
 - Γ Η παρακολούθηση με συχνές επανεξετάσεις
 - Δ Η τοποθέτηση νάρθηκα νυκτός
 - E Η σύσταση λήψης φθοριούχων πρόσθετων

100. Το λείο της εξωτερικής επιφάνειας του υλικού μιας αποκατάστασης βοηθά στην υγεία του περιοδοντίου λόγω:
- A Εύκολου αυτοκαθαρισμού
 - B Μη κατακράτησης τροφών
 - Γ Μη αποδόμησης ερεθιστικών για τους ιστούς στοιχείων
 - Δ Εύκολου μηχανικού καθαρισμού
 - E Τα A & B & Δ

101. Χρονικά, ο έλεγχος της σύγκλεισης σε μία αποκατάσταση γίνεται:
- A Άμεσα μετά την ολοκλήρωση της αποκατάστασης
 - B Πριν και μετά την τοποθέτηση της αποκατάστασης
 - Γ Κατά τη διάρκεια τοποθέτησης της αποκατάστασης
 - Δ Το πότε εξαρτάται από τον τύπο της αποκατάστασης
 - E Το πότε εξαρτάται από τον τύπο του εμφρακτικού υλικού

102. Οι χειρολαβές υψηλών ταχυτήτων πρέπει κατά τη λειτουργία τους να εκτοξεύουν:
- A Αέρα
 - B Μίγμα νερού και αέρα
 - Γ Νερό

- Δ Ειδικό ψυκτικό διάλυμα
- Ε Λιπαντικές ουσίες

103. Οι κοπτικές κεφαλές των περιστροφικών εργαλείων υψηλών ταχυτήτων είναι κατασκευασμένες από:

- A Καρβίδιο του αργιλίου
- B Οξειδίο του ζirkονίου
- Γ Οξειδίο του πυριτίου
- Δ Υδροξειδίο του ασβεστίου
- Ε Καρβίδιο του βολφραμίου

104. Καταστροφή μέτριας έκτασης, που προκαλείται από τερηδόνα, στις όμορες επιφάνειες των δοντιών μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα:

- A Την απώλεια του σημείου επαφής
- B Τη στροφή των δοντιών
- Γ Την μετακίνηση των οπισθίων δοντιών
- Δ Την υπερέκφυση του δοντιού-ανταγωνιστή
- Ε Την αλλαγή της κάθετης διάστασης

105. Τι μπορούν να προκαλέσουν οι παρεμβολές στη σύγκλειση:

- A Αύξηση κινδύνου κατάγματος φύματος
- B Αλλαγή της κάθετης διάστασης
- Γ Αλλαγή του επιπέδου ολίσθησης
- Δ Όλα τα ανωτέρω
- Ε Κανένα από τα ανωτέρω

106. Το μεγάλο ποσοστό μετατροπής C=C σε μια σύνθετη ρητίνη, μπορεί να προκαλέσει:

- A Αύξηση του ποσοστού απορρόφησης νερού
- B Μείωση του μέτρου ελαστικότητας
- Γ Μεγαλύτερη αδιαφάνεια του υλικού
- Δ Αύξηση του βάθους πολυμερισμού
- Ε Βελτίωση της χρωματικής προσομοίωσης της ρητίνης προς τους οδοντικούς ιστούς

107. Η δυνατότητα απόδοσης λείας επιφάνειας σε μια σύνθετη ρητίνη με τη λείανση, εξαρτάται, κύρια, από το:

- A Τύπο των μονομερών που περιέχει
- B Πάχος της ζώνης αναστολής πολυμερισμού οξυγόνου, που σχηματίζεται
- Γ Μέγεθος και τη σκληρότητα των ενισχυτικών ουσιών
- Δ Μέγεθος της δύναμης που ασκείται κατά τη λείανση
- Ε Μέγεθος και την κατανομή των ενισχυτικών ουσιών

108. Σε ποια κατηγορία από πλευράς σχήματος ανήκουν οι εγγλυφίδες #330, 331 και 332:

- A Κυλινδρικές
- B Σφαιρικές
- Γ Ανεστραμμένου κώνου
- Δ Απιοειδείς
- Ε Κωνοειδείς

109. Η τοποθέτηση των καρφίδων πρέπει να γίνεται, πάντοτε:

- A Στην οδοντίνη
- B Ακριβώς στην αδαμαντινοοδοντινική ένωση
- Γ Στην αδαμαντίνη
- Δ Στο αξονικό τοίχωμα της κοιλότητας
- E Εξαρτάται κατά περίπτωση

110. Το στρώμα των ξεσμάτων και φιλμ της οδοντίνης σχηματίζεται:

- A Με τη διαμόρφωση της οδοντίνης με τα εργαλεία χειρός
- B Με την αποκοπή της οδοντίνης με περιστροφικά εργαλεία
- Γ Με την αδροποίηση της αδαμαντίνης
- Δ Σε περιπτώσεις κατάγματος του δοντιού
- E Σε περιπτώσεις αποκοπής της οδοντίνης με laser

111. Για το ίδιο βάθος κοιλότητας, το πάχος της παραμένουσας οδοντίνης σε ασθενή ηλικίας 70 ετών σε σχέση με άλλον 20 ετών, είναι:

- A Μεγαλύτερο
- B Μικρότερο
- Γ Το ίδιο
- Δ Εξαρτάται, κάθε φορά, από το συγκεκριμένο δόντι
- E Διαφοροποιείται μεταξύ των ασθενών

112. Ποιο στοιχείο μιας μασητικής αποκατάστασης γομφίου, όταν δεν αποδοθεί φυσιολογικά, μπορεί να προκαλέσει κάταγμα φύματος:

- A Η διαφυματική απόσταση
- B Η εγγύς-άπω απόσταση
- Γ Το ύψος του φύματος
- Δ Τα επικλινή επίπεδα των φύματος
- E Η ανατομικότητα της κεντρικής αύλακας

113. Ο κεντρικός τομέας της κάτω γνάθου, μετά από ανασύσταση της μύλης του, με ποιο/α δόντι/α της άνω γνάθου συγκλίνει:

- A Με τον κεντρικό και πλάγιο τομέα της άνω γνάθου
- B Με τον κεντρικό της άνω γνάθου
- Γ Με τους δύο κεντρικούς της άνω γνάθου
- Δ Με κανένα από τα προαναφερόμενα
- E Με τον πλάγιο τομέα της άνω γνάθου

114. Η υπερέκφυση φύματος, λόγω τερηδονισμένης μασητικής επιφάνειας δοντιού-ανταγωνιστή μπορεί να αντιμετωπιστεί:

- A Με την αποκατάσταση του τερηδονισμένου δοντιού
- B Με την ταπείνωση του υπερεκφυμένου φύματος μετά την αποκατάσταση
- Γ Με την ταπείνωση του υπερεκφυμένου φύματος πριν την αποκατάσταση
- Δ Με την αποκατάσταση και του δοντιού-ανταγωνιστή
- E Με την τροποποίηση του μασητικού επιπέδου της αποκατάστασης

115. Η μείωση διαπερατότητας της οδοντίνης, με την αύξηση της απόστασης του υπερπολφικού τοιχώματος κοιλότητας από τον πολφό, οφείλεται στο ότι:

- A Τροποποιείται η κατεύθυνση των οδοντινοσωλαναρίων ως προς τον πολφό

- B Αυξάνεται η πίεση του εξωτερικού περιβάλλοντος προς τον πολφό
- Γ Αυξάνεται ο βαθμός ενασβεσίωσης των οδοντινοσωληναρίων
- Δ Αυξάνεται το πάχος του στρώματος των οδοντικών ξεσμάτων και φιλμ
- E Μειώνεται ο αριθμός και το εύρος των οδοντινοσωληναρίων

116. Ποια είναι τα λειτουργικά στοιχεία του δοντιού στη σύγκλιση:

- A Τα βοθρία, τα φύματα και οι όμορες ακρολοφίες
- B Τα βοθρία, τα φύματα και οι αύλακες
- Γ Οι οπές και σχισμές, τα φύματα και οι αύλακες
- Δ Τα φύματα, τα σημεία επαφής και οι αύλακες
- E Μόνο τα φύματα

117. Η ελλιπής απόδοση του ύψους κεντρικών φυμάτων σε πολλές εν σειρά αποκαταστάσεις οπισθίων δοντιών θα προκαλέσει:

- A Απώλεια σημείων επαφής των ανταγωνιστών
- B Απώλεια σημείων επαφής των αποκαταστημένων δοντιών με τους ανταγωνιστές
- Γ Μετακίνηση των δοντιών
- Δ Τα B & Γ
- E Κανένα από τα παραπάνω

118. Σε αποκατάσταση αμαλγάματος, με σημειακή αποκάλυψη πολφού, τοποθετήθηκε Ca(OH)_2 στην αποκάλυψη και στη συνέχεια, άμεσα, συμπυκνώθηκε το αμάλγαμα. Η τεχνική εκτιμάται ως λανθασμένη, γιατί:

- A Έπρεπε να υπάρξει χρόνος αναμονής τουλάχιστον 5 min πριν την τοποθέτηση του αμαλγάματος
- B Έπρεπε να καλυφθεί η επιφάνεια του Ca(OH)_2 με βερνίκι πριν την τοποθέτηση του αμαλγάματος
- Γ Έπρεπε να χρησιμοποιηθεί συγκολλητικός παράγοντας επάνω στο Ca(OH)_2 πριν την τοποθέτηση του αμαλγάματος
- Δ Έπρεπε να καλυφθεί η επιφάνεια του Ca(OH)_2 με υαλοϊονομερή κονία πριν την τοποθέτηση του αμαλγάματος
- E Δεν ήταν απαραίτητο το Ca(OH)_2 , απαιτείτο τοποθέτηση μόνο υαλοϊονομερούς κονίας

119. Η απόδοση των μη κεντρικών φυμάτων μιας αποκατάστασης σε λάθος ύψος, τι μπορεί να δημιουργήσει:

- A Πρόβλημα στη σταθερότητα της κεντρικής σύγκλισης
- B Πρόβλημα στις πλάγιες κινήσεις της κάτω γνάθου
- Γ Πρόβλημα στο περιοδόντιο
- Δ Τίποτε από τα παραπάνω
- E Όλα τα παραπάνω

120. Το μειωμένο ύψος μιας όμορης ακρολοφίας αποκατάστασης IIας ομάδας, σε σχέση με το φυσιολογικό, μπορεί:

- A Να δημιουργήσει πρόβλημα πρόωρης επαφής
- B Να δημιουργήσει απώλεια του σημείου επαφής
- Γ Να διευκολύνει την υπερέκφυση του φύματος του δοντιού-ανταγωνιστή
- Δ Να δημιουργήσει όλα τα παραπάνω
- E Κανένα από τα παραπάνω

121. Η σκάλιση του αμαλγάματος γίνεται:

- A Με φρέζες διαμόρφωσης, σε χαμηλές στροφές, λίγα λεπτά μετά την τοποθέτηση του υλικού στην κοιλότητα
- B Με φρέζες διαμόρφωσης, σε χαμηλές στροφές, 24 ώρες μετά την τοποθέτηση του υλικού στην κοιλότητα
- Γ Με εγγλυφίδες καρβιδίου του βολφραμίου 24 αυλάκων, άμεσα μετά την τοποθέτηση του υλικού στην κοιλότητα
- Δ Με εργαλεία χειρός, λίγα λεπτά μετά την τοποθέτηση του υλικού στην κοιλότητα
- E Με εργαλεία χειρός, 24 ώρες μετά την τοποθέτηση του υλικού στην κοιλότητα

122. Το αυξημένο ύψος των άνω παρειακών φυμάτων αποκατάστασης, σε σχέση με το φυσιολογικό:

- A Αυξάνει το ύψος της τομικής καθοδήγησης
- B Δημιουργεί παρεμβολές στην εργαζόμενη πλευρά
- Γ Δημιουργεί παρεμβολές στη μη εργαζόμενη πλευρά
- Δ Αυξάνει την κάθετη διάσταση
- E Τίποτα από τα παραπάνω

123. Στον άνω κεντρικό τομέα έχει γίνει ενδοδοντική θεραπεία και λείπει μεγάλο μέρος της εγγύς κοπτικής γωνίας και της υπερώϊας επιφάνειας του. Αποφασίζεται να τοποθετηθεί προκατασκευασμένος ενδορριζικός άξονας και ανασύσταση και μελλοντικά να καλυφθεί με ολοκεραμική στεφάνη διαφανούς πυρήνα. Θα επιλεγεί:

- A Προκατασκευασμένος μεταλλικός άξονας και ανασύσταση ρητίνης
- B Προκατασκευασμένος πολυμερής άξονας και ανασύσταση ρητίνης
- Γ Προκατασκευασμένος μεταλλικός άξονας και ανασύσταση αμαλγάματος
- Δ Προκατασκευασμένος πολυμερής άξονας και ανασύσταση αμαλγάματος
- E Προκατασκευασμένος μεταλλικός άξονας και ανασύσταση υαλοϊονομερούς κονίας

124. Πριν την τοποθέτηση ενδορριζικού προκατασκευασμένου άξονα αφαιρείται η γουταπέρκα από το ριζικό σωλήνα έτσι ώστε να παραμείνουν ακρορριζικά:

- A 1-2 χιλ γουταπέρκας
- B 2-3 χιλ γουταπέρκας
- Γ 3-4 χιλ. γουταπέρκας
- Δ 5-6χιλ γουταπέρκας
- E λιγότερο από 1 mm γουταπέρκας

125. Ο λόγος που χρησιμοποιείται προκατασκευασμένος ενδορριζικός άξονας σε μια αποκατάσταση, είναι για να:

- A Ενισχυθεί η αντοχή του δοντιού, ώστε να μην κινδυνεύει από κάταγμα
- B Ενισχυθεί η αντοχή της ρίζας του δοντιού ώστε να μην κινδυνεύει από κάταγμα
- Γ Διευκολυνθεί η απόδοση ανατομικού σχήματος στην αποκατάσταση
- Δ Συγκρατηθεί η αποκατάσταση
- E Ενισχυθεί η αντοχή της ίδιας της αποκατάστασης

126. Ως εκθετικού τύπου συσκευές φωτοπολυμερισμού χαρακτηρίζονται αυτές που:

- A Εκπέμπουν συνεχώς με ένταση 1200 mW/cm^2
- B Αυξάνουν σταδιακά την ένταση τους στα πρώτα περίπου 15 s μέχρι να φθάσουν στο μέγιστο της εκπομπής τους
- Γ Ξεκινούν με ένταση στα 400 mW/cm^2 η οποία αυξάνεται ξαφνικά στα 800 mW/cm^2
- Δ Ξεκινούν με ένταση στα 1000 mW/cm^2 η οποία μειώνεται σταδιακά στα 400 mW/cm^2
- E Αυξάνουν σταδιακά την ένταση τους στα πρώτα περίπου 15s μέχρι να φθάσουν στο μέγιστο της εκπομπής τους και μετά από 20 δευτερόλεπτα επέρχεται κάμψη της

127. Η τοποθέτηση του υδροξειδίου του ασβεστίου είναι απαραίτητη:

- A Σε κάθε αποκατάσταση με αποκάλυψη πολφού μεγέθους άνω του 1 mm
- B Σε όλες τις αποκαταστάσεις συνθέτων ρητινών
- Γ Σε κάθε αποκατάσταση με πάχος παραμένουσας οδοντίνης 2 mm
- Δ Σε κάθε αποκατάσταση με σημειακή αποκάλυψη πολφού
- E Σε κάθε αποκατάσταση με πάχος παραμένουσας οδοντίνης 1 mm

128. Όλοι οι σύγχρονοι συγκολλητικοί παράγοντες περιέχουν:

- A Χημικά συστατικά που επανασβεστιώνουν τους ιστούς
- B Φθοριούχες ενώσεις για την αντιμετώπιση του επανατερηδονισμού
- Γ Υδρόφιλα και υδρόφοβα μονομερή, διαλυμένα σε οργανικούς διαλύτες ή νερό
- Δ Νιτρικό άργυρο για την απολύμανση της οδοντίνης
- E Ενισχυτικές ουσίες σε μέγεθος νανόμετρου

129. Ποιο από τα παρακάτω δεν επηρεάζει τη σωστή συμπύκνωση του αμαλάματος με τον συμπυκνωτήρα χειρός:

- A Η αντοχή του συμπυκνωτήρα
- B Η διάμετρος του συμπυκνωτήρα
- Γ Η ασκούμενη δύναμη
- Δ Η πλαστικότητα της μάζας του υλικού
- E Η κατεύθυνση της δύναμης συμπύκνωσης

130. Λευκή χροιά των σχισμών των μασητικών επιφανειών, που διακρίνεται μόνο ύστερα από στέγνωμά τους, υποδηλώνει ότι η βλάβη ιστολογικά:

- A Έχει περάσει την ένωση αδαμαντίνης-οδοντίνης
- B Εντοπίζεται στο εξωτερικό μισό της αδαμαντίνης
- Γ Εντοπίζεται στο εσωτερικό μισό της αδαμαντίνης
- Δ Εντοπίζεται στο εξωτερικό μισό της οδοντίνης
- E Εντοπίζεται στο εσωτερικό μισό της οδοντίνης

131. Σε περιπτώσεις συχνής κατανάλωσης χυμού λεμονιού ή πορτοκαλιού ο ασθενής για να προστατευθεί από πιθανές αυχενικές διαβρώσεις, θα πρέπει να:

- A Βουρτσίζει, άμεσα, επισταμένως τα δόντια του
- B Ξεπλύνει με άφθονο νερό και να αναβάλει το βούρτσισμα για μετά από 1 ώρα τουλάχιστον
- Γ Καταναλώσει αμέσως μετά υδατάνθρακες
- Δ Ξεπλύνει με ανθρακούχο ποτό
- E Τίποτα από τα ανωτέρω

132. Κατά την αποκατάσταση μιας τερηδονικής βλάβης μικρής ή μέτριας έκτασης σε οπίσθιο δόντι, η αφαίρεση της τερηδόνας:

- A Προηγείται της απόδοσης σχήματος ευκολίας
- B Ακολουθεί της επιλογής του υλικού αποκατάστασης
- Γ Ακολουθεί την απόδοση σχήματος συγκράτησης της αποκατάστασης
- Δ Προηγείται της επιλογής του υλικού αποκατάστασης
- E Ακολουθεί της απόδοσης σχήματος αντοχής του δοντιού

133. Στη σύνθεση κάθε σύνθετης ρητίνης περιλαμβάνονται:

- A Κόκκοι οξειδίου του ψευδαργύρου
- B Φθορίζουσες ενώσεις
- Γ Ακτινοσκιερές ενισχυτικές ουσίες
- Δ Πηκτωματώδεις παράγοντες
- E Κόκκοι διοξειδίου του αργιλίου

134. Ποια από τις παρακάτω χημικές ενώσεις ενεργοποιείται κατά το φωτοπολυμερισμό των συνθέτων ρητινών:

- A Το τετραφθοριούχο νάτριο
- B Το διοξείδιο του πυριτίου
- Γ Η τριϊωδοθυρεονίνη
- Δ Τα διμεθοξυσιλάνια
- E Η καμφοροκινόνη

135. Τι είδους ακτινοβολία χρησιμοποιείται για το φωτοπολυμερισμό των σύγχρονων συνθέτων ρητινών:

- A Φως του ορατού φάσματος
- B Υπεριώδης ακτινοβολία
- Γ Υπέρυθρη ακτινοβολία
- Δ Ακτίνες-x
- E Ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία

136. Ποια από τις παρακάτω ενώσεις χρησιμοποιείται ως ενισχυτική ουσία σε σκευάσματα συνθέτων ρητινών:

- A Ο οξαλικός σίδηρος
- B Ο χηλικός σίδηρος
- Γ Ο φθοριούχος κασσίτερος
- Δ Το διοξείδιο του πυριτίου
- E Το φθοριούχο ασβέστιο

137. Η ταξινόμηση των σκευασμάτων των συνθέτων ρητινών γίνεται, συνήθως, με βάση:

- A Τον τύπο του φωτοκαταλύτη τους
- B Τις ενισχυτικές τους ουσίες
- Γ Το βαθμό συστολής κατά τον πολυμερισμό
- Δ Το μέτρο ελαστικότητας
- E Την αντοχή στην αποτριβή

138. Κατά τη φάση του πολυμερισμού τους οι σύνθετες ρητίνες παρουσιάζουν το φαινόμενο:

- A Της απελευθέρωσης υπολειπόμενου μονομερούς
- B Της εκτόνωσης των δυνάμεων συστολής
- Γ Της συστολής
- Δ Της διαστολής
- E Της οξειδωσης

139. Ποιο από τα παρακάτω δεν παρατηρείται σε αποκαταστάσεις με πολυμερή υλικά:

- A Η αποτριβή
- B Τα κάταγμα του υλικού
- Γ Τα οριακά μικροσπασίματα
- Δ Η ηλεκτροχημική διάβρωση
- E Ο αποχρωματισμός των ορίων

140. Το οργανικό μέρος (φάση) των συνθέτων ρητινών εμπεριέχει:

- A Εποξεική ρητίνη
- B TEGDMA
- Γ Ακρυλική ρητίνη
- Δ Κυανακρυλική ρητίνη
- E Πολυστυρένιο

141. Σε αποκαταστάσεις ΙΙης ομάδας, σε κάθε περίπτωση, είναι απαραίτητο να:

- A Τοποθετηθεί υαλοϊονομερής κονία ως υλικό προστασίας πολφού
- B Τοποθετηθεί ένα χρώμα αδιαφάνειας (opaque)
- Γ Απολυμανθεί η κοιλότητα
- Δ Αδροποιηθεί η αδαμαντίνη και οδοντίνη
- E Τοποθετηθεί ελαστικός απομονωτήρας

142. Σε αποκαταστάσεις Vης ομάδας με φωτοπολυμεριζόμενες σύνθετες ρητίνες είναι απαραίτητο να χρησιμοποιείται:

- A Διαφανές τεχνητό τοίχωμα
- B Τεχνητό τοίχωμα αλουμινίου
- Γ Ταινία λείανσης
- Δ Νήμα μεσοδοντίου
- E Τοίχωμα από ανοξειδωτο χάλυβα

143. Η λείανση των αποκαταστάσεων σύνθετης ρητίνης γίνεται, συνήθως, με:

- A Εγγλυφίδες ανοξειδωτου χάλυβα
- B Εγγλυφίδες καρβιδίου του τουνγκστενίου
- Γ Τροχολίθους αδαμαντόκονης
- Δ Δίσκους αδαμαντόκονης
- E Τροχολίθους οξειδίου του πυριτίου

144. Ποιο οξύ χρησιμοποιείται συνήθως για την αδροποίηση της αδαμαντίνης:

- A Το υδροφθορικό
- B Το υδροχλωρικό
- Γ Το μυρμηγκικό
- Δ Το θειικό

E Το ορθοφωσφορικό

145. Η συνήθης πυκνότητα του αδροποιητικού παράγοντα, όταν αυτός είναι ορθοφωσφορικό οξύ, είναι:

- A 40-50%
- B 10%
- Γ 85%
- Δ 14%
- E 32-35%

146. Με τον όρο sealants περιγράφονται:

- A Τα βερνίκια, αποφρακτικά οδοντιοσωληναρίων
- B Οι απευαισθητοποιητικοί παράγοντες
- Γ Οι συγκολλητικές ρητινώδεις κονίες
- Δ Τα υλικά κάλυψης οπών & σχισμών
- E Οι συγκολλητικοί παράγοντες

147. Τα υλικά που έχουν χρησιμοποιούνται ως sealants είναι:

- A Κονίες ZnO-ευγενόλης
- B Πολυμερή υλικά
- Γ Πολυκαρβοξυλικές κονίες
- Δ Κονίες φωσφορικού ψευδαργύρου
- E Εθοξυβενζοϊκές κονίες

148. Στον τύπο I της αδροποιημένης αδαμαντίνης παρατηρείται:

- A Καταστροφή της περιφέρειας των πρισμάτων
- B Αλλαγή του προσανατολισμού των πρισμάτων
- Γ Καταστροφή του πυρήνα των πρισμάτων
- Δ Απώλεια όλων των χαρακτηριστικών των πρισμάτων
- E Έκθεση των ινών του κολλαγόνου

149. Στον τύπο II της αδροποιημένης αδαμαντίνης παρατηρείται:

- A Καταστροφή της περιφέρειας των πρισμάτων
- B Αλλαγή του προσανατολισμού των πρισμάτων
- Γ Καταστροφή του πυρήνα των πρισμάτων
- Δ Απώλεια όλων των χαρακτηριστικών των πρισμάτων
- E Έκθεση των ινών του κολλαγόνου

150. Στον τύπο III της αδροποιημένης αδαμαντίνης παρατηρείται:

- A Καταστροφή της περιφέρειας των πρισμάτων
- B Αλλαγή του προσανατολισμού των πρισμάτων
- Γ Καταστροφή του πυρήνα των πρισμάτων
- Δ Απώλεια όλων των χαρακτηριστικών των πρισμάτων
- E Έκθεση των ινών του κολλαγόνου

151. Η έκπλυση του αδροποιητικού οξέος από την επιφάνεια της αδαμαντίνης γίνεται με:

- A Αέρα
- B Αλκοόλη
- Γ Ειδικούς απενεργοποιητικούς παράγοντες

- Δ Όξινο ανθρακικού Na
- Ε Σπρέι αέρα-νερού

152. Ποιο από τα παρακάτω υλικά προστασίας πολφού είναι αποκλειστικά σε μορφή επιχρίσματος:

- A Η ενισχυμένη ευγενολούχος κονία
- B Η πολυκαρβοξυλική κονία
- Γ Η υαλοϊονομερής κονία
- Δ Το υδροξείδιο του ασβεστίου
- Ε Η οξυφωσφορική κονία

153. Το μέσο μέγεθος των ενισχυτικών ουσιών στις μικρόκοκκες σύνθετες ρητίνες είναι:

- A 8-10 μm
- B 1-5 μm
- Γ 0,05-0,1 μm
- Δ 10-15 μm
- Ε 30-80 μm

154. Το μέσο μέγεθος των ενισχυτικών ουσιών στις υβριδικές σύνθετες ρητίνες είναι:

- A 8-10 μm
- B 1-5 μm
- Γ 0,04 μm
- Δ 10-15 μm
- Ε 30-80 μm

155. Ποιος ο ρόλος του συνκαταλύτη, ως συστατικού σύνθεσης των συνθέτων ρητινών:

- A Στη σταθερότητα του χρώματος μετά το πολυμερισμό του υλικού
- B Συμμετέχει στο σχηματισμό της πολυμερούς μήτρας
- Γ Ενεργοποιεί του υπολειπόμενους δεσμούς άνθρακα μετά το πέρας του πολυμερισμού
- Δ Ενεργοποιεί τον καταλύτη
- Ε Ενεργοποιεί τις μεθακρυλικές ομάδες του μονομερούς

156. Ποια από τις παρακάτω ιδιότητες δεν είναι χαρακτηριστική των συνθέτων ρητινών:

- A Η συστολή πολυμερισμού
- B Η προσρόφηση νερού
- Γ Ηλεκτρική αγωγιμότητα
- Δ Η υδρολυτική αποδόμηση
- Ε Η θερμική αγωγιμότητα

157. Ένα υλικό προστασίας πολφού θα πρέπει, απαραίτητα, να διαθέτει ένα από τα παρακάτω χαρακτηριστικά:

- A Ακτινοσκιερότητα
- B Χρωματική προσομοίωση προς την οδοντίνη
- Γ Αντιφλεγμονώδη δράση

- Δ Βιοσυμβατότητα
- Ε Αντιτερεηδογονόγες ιδιότητες

158. Η απώλεια του φυσιολογικού γκρί χρώματος αποκατάστασης αμαλγάματος, μετά από δύο χρόνια στοματικής λειτουργίας, υποδηλώνει:

- A Προσρόφηση χρωστικών επιφανειακά
- B Αμαύρωση ή διάβρωση
- Γ Διάβρωση
- Δ Αμαύρωση
- Ε Ύπαρξη όξινου στοματικού περιβάλλοντος του ασθενή

159. Ποιο από τα παρακάτω χαρακτηρίζεται ως πλεονέκτημα της ρητίνης Bis-GMA:

- A Η δημιουργία ισχυρού πολυμερούς πλέγματος
- B Η αναστολή πολυμερισμού της στις ατμοσφαιρικές συνθήκες
- Γ Η εύκολη υδρόλυση
- Δ Η χρωματική αστάθεια
- Ε Το μικρό μοριακό βάρος

160. Ο ρόλος του συζευκτικού παράγοντα στις σύνθετες ρητίνες, είναι:

- A Η απομόνωση των ενισχυτικών ουσιών από τη μήτρα
- B Η απορρόφηση των δυνάμεων συστολής κατά τον πολυμερισμό
- Γ Η σύνδεση ανόργανου και οργανικού μέρους της σύνθετης ρητίνης
- Δ Η απορρόφηση νερού ώστε να προστατεύεται η ακεραιότητα των ενισχυτικών ουσιών
- Ε Η βελτίωση της διαφάνειας της σύνθετης ρητίνης

161. Ο καταλύτης στις χημικά πολυμεριζόμενες σύνθετες ρητίνες είναι μια από τις παρακάτω χημικές ουσίες:

- A Βενζοϊκός μεθυλαιθέρας
- B Μορφή δικετόνης
- Γ Καμφοροκινόνη
- Δ Υπεροξειδίο του βενζολίου
- Ε Πολυαιθέρας

162. Ποιο/α από τα παρακάτω κλινικά κριτήρια γίνονται με βαθμονόμηση στην κλίμακα του 1, 2, 3, 4:

- A Η ύπαρξη κατάγματος υλικού
- B Η ύπαρξη κατάγματος δοντιού
- Γ Η οριακή ακεραιότητα
- Δ Η μετεμφρακτική ευαισθησία
- Ε Τα Γ & Δ

163. Η μεταβολή του χρώματος με την πάροδο του χρόνου, στις φωτοπολυμεριζόμενες μικρόκοκκες σύνθετες ρητίνες, οφείλεται:

- A Στη χημική αποδόμηση του φωτοκαταλύτη τους
- B Στο μέγεθος των ενισχυτικών τους ουσιών
- Γ Στον τύπο των ενισχυτικών τους ουσιών
- Δ Στην αδρή εξωτερική επιφάνεια που αποκτούν με το χρόνο

E Στο μεγάλο ποσοστό της οργανικής τους μήτρας

164. Οι υγρές ρητίνες περιέχουν:

- A Μικρό ποσοστό ανόργανων ενισχυτικών ουσιών
- B Σταθεροποιητές χρώματος
- Γ Μικρό ποσοστό μεταλλικών οξειδίων για την απόδοση χρώματος
- Δ Μόνο μονομερές
- E Αλκοόλη ως διαλύτη

165. Ο οριακός χρωματισμός που μπορεί να παρατηρηθεί σε αποκαταστάσεις ΙΙης ομάδας συνθέτων ρητινών μετρίου μεγέθους, είναι πιθανόν να οφείλεται σε:

- A Αποτριβή του υλικού στα όρια
- B Αδρότητα του υλικού στα όρια
- Γ Ατελή λείανση του υλικού
- Δ Απορρόφηση στοματικών υγρών
- E Οριακά μικροσπασίματα

166. Στο κλινικό κριτήριο «ποιότητα επιφάνειας», κατά την αξιολόγηση μιας αποκατάστασης, εκτιμώνται τα στοιχεία:

- A Αδρότητα
- B Χρώμα
- Γ Ανακλαστικότητα
- Δ Ανατομικότητα
- E Τα Α & Β

167. Η εξωτερική επιφάνεια μιας σύνθετης ρητίνης που επιδιορθώνεται θα πρέπει προηγουμένα να:

- A Τροποποιείται με ορθοφωσφορικό οξύ
- B Τροποποιείται με υδροφθορικό οξύ
- Γ Καλύπτεται προηγουμένα η επιφάνειά της με συγκολλητικό παράγοντα
- Δ Αφαιρείται μηχανικά το επιφανειακό της στρώμα
- E Αφαιρείται το επιφανειακό στρώμα και να αδροποιείται η νέα επιφάνεια

168. Με τον όρο οργανικές ενισχυτικές ουσίες στις σύνθετες ρητίνες περιγράφονται:

- A Οι κεραμικές ίνες που ενσωματώνονται σε κάποια σκευάσματα
- B Μεταλλικά στοιχεία που καλύπτονται από συζευκτικό παράγοντα και χρησιμοποιούνται για ενίσχυση της αντοχής
- Γ Ελαστικά σφαιρίδια που προστίθενται για ενίσχυση της ελαστικότητας
- Δ Ακρυλικές ίνες
- E Συσσωματώματα ανόργανων ενισχυτικών ουσιών καλυμμένα με οργανική μήτρα

169. Για την επιλογή του χρώματος σε αποκατάσταση Vης ομάδας φωτοπολυμεριζόμενης σύνθετης ρητίνης στον άνω κεντρικό τομέα:

- A Τοποθετείται πάστα σύνθετης ρητίνης μέσα στην κοιλότητα
- B Τοποθετείται πάστα σύνθετης ρητίνης μέσα στην κοιλότητα και φωτοπολυμερίζεται
- Γ Τοποθετείται πάστα σύνθετης ρητίνης στο παρακείμενο δόντι

- Δ Τοποθετείται πάστα σύνθετης ρητίνης στο παρακείμενο δόντι και φωτοπολυμερίζεται
- Ε Φωτοπολυμερίζεται τεμαχίδιο σύνθετης ρητίνης εξωστοματικά και τοποθετείται στο παρακείμενο δόντι

170. Ποιο/α από τα παρακάτω χαρακτηριστικά θα πρέπει να συνοδεύουν ένα περιστροφικό κοπτικό εργαλείο (εγγλυφίδα):

- A Η διάμετρος της κεφαλής
- B Το είδος επίστρωσης της κεφαλής κοπής
- Γ Η γωνία κοπής
- Δ Τα A & B
- Ε Η σκληρότητα

171. Στον κατά στρώματα πολυμερισμό μιας σύνθετης ρητίνης, μεταξύ των στρωμάτων πρέπει να τοποθετείται:

- A Υγρή ρητίνη
- B Συγκολλητικός παράγοντας
- Γ Το υγρό-τροποποιητής του συγκολλητικού παράγοντα
- Δ Αλκοόλη
- Ε Κανένα από τα παραπάνω

172. Η καλύπτρα που χρησιμοποιείται ως τεχνητό τοίχωμα σε IVης ομάδας αποκαταστάσεις σύνθετης ρητίνης θα πρέπει:

- A Να σταματά ακριβώς στα όρια της κοιλότητας
- B Να υπερκαλύπτει τα όρια κατά 2 χιλ.
- Γ Να υπερκαλύπτει τα όρια κατά 3-4 χιλ.
- Δ Να σταματά 1-2 χιλ. κοπτικότερα από το αυχενικό όριο της κοιλότητας
- Ε Να είναι 2-3 χιλ. πιο πλατιά από τη μέγιστη διάμετρο του δοντιού

173. Η καλύπτρα που χρησιμοποιείται ως τεχνητό τοίχωμα σε αποκαταστάσεις IVης ομάδας συνθέτων ρητινών θα πρέπει:

- A Να φέρει οπή διαφυγής στην/ις γωνία/ες της
- B Η οπή διαφυγής να είναι τουλάχιστον 3 χιλ.
- Γ Η οπή διαφυγής να γίνεται από έξω προς τα μέσα
- Δ Να φέρει οπές διαφυγής σε όλη την προστομιακή της επιφάνεια
- Ε Η δημιουργία οπής διαφυγής θα πρέπει να αποφεύγεται

174. Κατά την ανάμειξη των δύο παστών στις χημικά πολυμεριζόμενες σύνθετες ρητίνες θα πρέπει:

- A Να γίνεται σταδιακή ενσωμάτωση της μιας στην άλλη
- B Η ανάμειξη να γίνεται με τα συμβατικά μεταλλικά εργαλεία
- Γ Η ανάμειξη να γίνεται με επιπολής, ελαφρές κινήσεις
- Δ Η ανάμειξη να γίνεται για όσο χρόνο δίνει ο κατασκευαστής
- Ε Η ανάμειξη να γίνει στον ταχύτερο δυνατό χρόνο

175. Μετά την αδροποίηση της αδαμαντίνης με ορθοφωσφορικό οξύ και την έκπλυση, η επιφάνεια εμφανίζεται ως:

- A Γκριζωπή
- B Κιμωλιώδης
- Γ Γυαλιστερή

- Δ Πορώδης
- Ε Κιτρινωπή

176. Ο εγκλωβισμός φυσαλίδων αέρα κατά την ανάμειξη των δύο παστών στις χημικά πολυμεριζόμενες σύνθετες ρητίνες προκαλεί:

- A Αύξηση των δυνάμεων συστολής
- B Μείωση της αποτριβής του υλικού
- Γ Μείωση της αντοχής του υλικού
- Δ Μικρότερη απορρόφηση νερού
- Ε Κανένα από τα παραπάνω

177. Ποιο/α από τα παρακάτω μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την αφαίρεση τερηδόνας:

- A Συσκευές υπερήχων
- B Περιστροφικά εργαλεία υψηλών ταχυτήτων
- Γ Χημική απομάκρυνση με τη χρήση EDTA
- Δ Συσκευές laser
- Ε Τα Α & Δ

178. Οι υβριδικές σύνθετες ρητίνες έχουν:

- A Καλύτερες μηχανικές ιδιότητες από τις μικρόκοκκες
- B Υποδεέστερες μηχανικές ιδιότητες από τις μικρόκοκκες
- Γ Καλύτερες μηχανικές ιδιότητες από το αμάλαμα
- Δ Καλύτερες μηχανικές ιδιότητες από τα κεραμικά
- Ε Εξαρτάται από το εμπορικό σκεύασμα της υβριδικής σύνθετης ρητίνης

179. Ο καθαρισμός της αδαμαντίνης με ελαστικό κυπελοειδές και πάστα θα πρέπει να:

- A Ακολουθεί μετά την αδροποίηση της αδαμαντίνης
- B Προηγείται της παρασκευής κοιλότητας
- Γ Προηγείται της αδροποίησης της αδαμαντίνης
- Δ Προηγείται του σταδίου τοποθέτησης της σύνθετης ρητίνης
- Ε Γίνεται μετά την τοποθέτηση των ουδετέρων στρωμάτων

180. Για ποιο λόγο δεν χρησιμοποιούνται καρφίδες σε αποκαταστάσεις συνθέτων ρητινών:

- A Δεν προσφέρουν συγκράτηση στη σύνθετη ρητίνη
- B Αποδυναμώνουν την αντοχή της έμφραξης
- Γ Δημιουργούν αισθητικό πρόβλημα στην αποκατάσταση
- Δ Δεν προσφέρουν μεγαλύτερη συγκράτηση απ' αυτή που εξασφαλίζουν οι συγκολλητικοί παράγοντες
- Ε Όλα τα παραπάνω

181. Η συγκράτηση μιας αποκατάστασης αμαλλάματος με καρφίδες εξαρτάται από:

- A Τη συγκράτηση της καρφίδας στην οδοντίνη
- B Τη συγκράτηση της καρφίδας στο υλικό της αποκατάστασης
- Γ Την αντοχή της καρφίδας
- Δ Όλα τα παραπάνω
- Ε Κανένα από τα παραπάνω

182. Η συγκράτηση μιας καρφίδας στην οδοντίνη εξαρτάται από:

- A Το βάθος που εισέρχεται η καρφίδα μέσα στην οδοντίνη
- B Τη διάμετρο της καρφίδας
- Γ Τη σχεδίαση της καρφίδας
- Δ Το εύρος της οδοντίνης στην περιοχή τοποθέτησης
- E Όλα τα παραπάνω

183. Σε διαγνωσμένο ρωγμώδες κάταγμα αδαμαντίνης άνω πλάγιου τομέα, η θεραπευτική αντιμετώπιση συνίσταται:

- A Σε εξάμηνη κλινική παρακολούθηση
- B Σε εξάμηνο ακτινογραφικό έλεγχο
- Γ Σε έλεγχο ζωτικότητας του πολφού τους δύο πρώτους μήνες μετά το κάταγμα
- Δ Σε ανά εξάμηνο έλεγχο ζωτικότητας του πολφού
- E Σε τοποθέτηση σύνθετης ρητίνης χαμηλού ιξώδους

184. Η δυνατότητα τοποθέτησης καρφίδας σε ένα γομφίο που θα δεχθεί αποκατάσταση αμαλγάματος εξαρτάται από:

- A Την ποιότητα της οδοντίνης στην περιοχή τοποθέτησης
- B Το εύρος της οδοντίνης
- Γ Το εύρος του πολφικού θαλάμου
- Δ Την κλίση της οδοντίνης ως προς τον κατακόρυφο άξονα του δοντιού
- E Όλα τα παραπάνω

185. Η ανάγκη τοποθέτησης καρφίδας σε μια αποκατάσταση αμαλγάματος προκύπτει από:

- A Το μέγεθος της ελλείπουσας οδοντικής ουσίας
- B Την ποιότητα της παραμένουσας οδοντικής ουσίας
- Γ Την περιοχή της ελλείπουσας οδοντικής ουσίας
- Δ Τα A & B & Γ
- E Τα A & Γ

186. Κατά τη διάνοιξη του φρεατίου στην οδοντίνη για τοποθέτηση καρφίδας, ποια από τις παρακάτω αρχές ακολουθείται:

- A Η περιστροφή του τρυπάνου γίνεται σε υψηλές στροφές
- B Η διεύθυνση του φρεατίου είναι υπό γωνία ως προς την επιφάνεια τοποθέτησης της καρφίδας
- Γ Η διάνοιξη γίνεται με διακοπτόμενη κίνηση
- Δ Το τρύπανο περιστρέφεται και κατά την κίνηση εξόδου του από το φρεάτιο
- E Το φρεάτιο έχει κωνικό προς τα άνω σχήμα

187. Ποια βασική αρχή διέπει τον αριθμό των καρφίδων που τοποθετούνται σε μια αποκατάσταση αμαλγάματος:

- A 2 καρφίδες κατά μέγιστο
- B 3 καρφίδες κατά μέγιστο
- Γ 1 καρφίδα ανά ελλείπον φύμα
- Δ 1 καρφίδα ανά δύο ελλείποντα φύματα
- E Ο αριθμός καθορίζεται από το μέγεθος του πολφικού θαλάμου

188. Η συγκράτηση του ενδορριζικού προκατασκευασμένου άξονα επηρεάζεται από τη:

- A Διάμετρο του άξονα
- B Ποιότητα της οδοντίνης του ενδορριζικού σωλήνα
- Γ Σχεδίαση άξονα
- Δ Μήκος του άξονα
- E Όλα τα παραπάνω

189. Η ανάγκη χρήσης καρφίδων σε μια αποκατάσταση αμαλγάματος καθορίζεται από:

- A Τον τύπο αποκατάστασης του δοντιού-ανταγωνιστή
- B Τη σύγκλειση του ασθενούς
- Γ Τον τύπο αμαλγάματος που θα χρησιμοποιηθεί
- Δ Την απώλεια ή όχι φυμάτων
- E Τον όγκο των προς αποκατάσταση οδοντικών ιστών

190. Για την τοποθέτηση ενδορριζικού προκατασκευασμένου άξονα θα πρέπει:

- A Η αναλογία ρίζας/μύλης να είναι 3:1
- B Ο ριζικός σωλήνας να έχει κωνικότητα
- Γ Να υπάρχει πλήρης απόφραξη του ακρορριζικού τμήματος με γουταπέρκα
- Δ Η οστική υποστήριξη της ρίζας να φθάνει μέχρι και το 1/2
- E Όλα τα παραπάνω

191. Ποιο από τα παρακάτω κριτήρια προσδιορίζει τη σωστή τοποθέτηση του ενδορριζικού προκατασκευασμένου άξονα:

- A Το ριζικό άκρο του άξονα να σταματά 6-7 χιλ από το ακρορρίζιο
- B Ο άξονας να ακολουθεί τη διεύθυνση του ριζικού σωλήνα που τοποθετείται
- Γ Ο άξονας να προβάλλει 6-7 χιλ στο μυλικό τμήμα του δοντιού
- Δ Αν ο άξονας φέρει κεφαλή, αυτή να είναι στραμμένη προς το ακρορρίζιο
- E Κανένα από τα παραπάνω

192. Σε περίπτωση λοξού κατάγματος μύλης του άνω κεντρικού τομέα, που περιλαμβάνει και οδοντίνη, χωρίς όμως να υπάρχει αποκάλυψη πολφού, κλινικά, θα προχωρήσουμε άμεσα σε:

- A Έλεγχο ζωτικότητας του πολφού
- B Έκπλυση της περιοχής του κατάγματος με υπεροξειδίο του υδρογόνου
- Γ Τοποθέτηση επί της αποκαλυμμένης οδοντίνης υαλοϊονομερούς κονίας, σε μορφή επιχρίσματος
- Δ Τοποθέτηση επί της αποκαλυμμένης οδοντίνης υδροξειδίου του ασβεστίου
- E Τοποθέτηση μόνιμης αποκατάστασης σύνθετης ρητίνης

193. Οι τύποι των καρφίδων, με κριτήριο τον τρόπο τοποθέτησής τους στο ριζικό σωλήνα, είναι:

- A Ενσφηνούμενοι
- B Κοχλιούμενοι
- Γ Δια κρούσης
- Δ Συγκολλούμενοι
- E Τα A & B & Δ

194. Στις κοχλιούμενες καρφίδες η διάμετρος του φρεατίου είναι:
- A Ίση προς τη διάμετρο της καρφίδας
 - B Μεγαλύτερη από τη διάμετρο της καρφίδας
 - Γ Μικρότερη από τη διάμετρο της καρφίδας
 - Δ Εξαρτάται από το πάχος της οδοντίνης που τοποθετείται
 - Ε Εξαρτάται από το μέγεθος του πολφικού θαλάμου

195. Η καρφίδα θα πρέπει να προεξέχει στο εμφρακτικό υλικό:
- A Το μέγιστο 2-3 χιλ.
 - B Το μέγιστο 1 χιλ.
 - Γ Να υπερβαίνει τα 3 χιλ.
 - Δ Εξαρτάται από την έκταση της αποκατάστασης
 - Ε Εξαρτάται από τον τύπο της καρφίδας

196. Η παρουσία καρφίδων σε μια αποκατάσταση αμαλγάματος προκαλεί:
- A Αύξηση της αντοχής του αμαλγάματος
 - B Μείωση της αντοχής του αμαλγάματος
 - Γ Εξαρτάται από τον τύπο της καρφίδας
 - Δ Δεν επηρεάζει την αντοχή του αμαλγάματος
 - Ε Εξαρτάται από τον όγκο του εμφρακτικού υλικού που τοποθετείται

197. Η κοχλίωση μιας καρφίδας στην οδοντίνη προκαλεί:
- A Αύξηση του κινδύνου ρωγμών στον ιστό
 - B Διέγερση του πολφού
 - Γ Ενίσχυση της αντοχής της παραμένουσας οδοντίνης
 - Δ Φλεγμονή στους όμορους περιοδοντικούς ιστούς
 - Ε Μείωση των τάσεων που δέχεται η οδοντίνη κατά τη λειτουργία της αποκατάστασης

198. Για την ασφαλή τοποθέτηση μιας καρφίδας θα πρέπει:
- A Το εύρος της οδοντίνης στην περιοχή τοποθέτησης να είναι τουλάχιστον 3,5 χιλ.
 - B Το εύρος της οδοντίνης στην περιοχή τοποθέτησης να είναι τουλάχιστον 2,5 χιλ.
 - Γ Το φρεάτιο να απέχει τουλάχιστον 2,5 χιλ. από την αδαμαντινο-οδοντινική ένωση
 - Δ Το φρεάτιο να απέχει τουλάχιστον 1 χιλ. από την αδαμαντινο-οδοντινική ένωση
 - Ε Τα Β & Δ

199. Η διεύθυνση τοποθέτησης μιας καρφίδας θα πρέπει να είναι:
- A Κάθετη προς την επιφάνεια της οδοντίνης που τοποθετείται
 - B Με γωνία περίπου 45° προς τον πολφό
 - Γ Παράλληλη προς την εφαπτομένη της εξωτερικής επιφάνειας που αντιστοιχεί στην περιοχή τοποθέτησης
 - Δ Εξαρτάται από τον τύπο της καρφίδας
 - Ε Εξαρτάται από το εύρος της οδοντίνης στην περιοχή

200. Η κάμψη μιας καρφίδας είναι απαραίτητη όταν:
- A Προεξέχει του νοητού μυλικού τμήματος της αποκατάστασης
 - B Βρίσκεται πολύ πλησίον της αδαμαντο-οδοντινικής ένωσης

- Γ Εξέχει του νοητού περιγράμματος της αποκατάστασης
- Δ Τα Α & Γ
- Ε Είναι κοχλιούμενος τύπος καρφίδα

201. Σε αποκατάσταση αμαλγάματος που φέρει καρφίδα, το αμάλαμα θα πρέπει να συμπυκνώνεται:

- Α Πρώτα σε όλη την κοιλότητα και τελευταία γύρω από την καρφίδα
- Β Ο τρόπος συμπύκνωσης εξαρτάται από το χώρο που παραμένει μεταξύ καρφίδα και τοιχωμάτων κοιλότητας
- Γ Πρώτα γύρω από την καρφίδα και μετά στην υπόλοιπη κοιλότητα
- Δ Εξαρτάται από τον τύπο της καρφίδα που θα τοποθετηθεί
- Ε Δεν ακολουθείται συγκεκριμένος τρόπος συμπύκνωσης

202. Η τοποθέτηση χάλκινου δακτυλίου, ως τεχνικού τοιχώματος, σε μια αποκατάσταση αμαλγάματος όπου έχει χρησιμοποιηθεί καρφίδα γίνεται:

- Α Προ της τοποθέτησης των ουδετέρων στρωμάτων
- Β Προ της τοποθέτησης της καρφίδα
- Γ Μετά τη διάνοιξη του φρεατίου
- Δ Μετά την τοποθέτηση της καρφίδα
- Ε Εξαρτάται από το αν είναι παρειακή ή γλωσσική η τοποθέτηση της καρφίδα

203. Κατά τη διαδικασία τοποθέτησης ενός κοχλιούμενου ενδορριζικού μεταλλικού άξονα χρησιμοποιείται:

- Α Υαλοϊονομερής κονία συγκόλλησης
- Β Τρύπανο διάνοιξης
- Γ Εργαλείο κάμψης μετάλλων
- Δ Φρέζα αερότορ #330
- Ε Τα Α & Β

204. Για τη συγκράτηση ενός συγκολλούμενου μεταλλικού, προκατασκευασμένου άξονα μέσα στο ριζικό σωλήνα μπορούν να χρησιμοποιηθούν:

- Α Ευγενολούχος κονία
- Β Οξυφωσφορική κονία
- Γ Πολυκαρβοξυλική κονία
- Δ Υαλοϊονομερής κονία
- Ε Τα Β & Γ & Δ

205. Σε μια αποκατάσταση αμαλγάματος, όπου έχει χρησιμοποιηθεί προκατασκευασμένος ενδορριζικός άξονας, η αφαίρεση του χάλκινου δακτυλίου είναι προτιμότερο να γίνεται:

- Α Άμεσα μετά τη συμπύκνωση του αμαλγάματος
- Β 24 ώρες αργότερα
- Γ 7 ημέρες αργότερα
- Δ Εξαρτάται από τον τύπο του αμαλγάματος που χρησιμοποιείται
- Ε Εξαρτάται από τον τύπο του άξονα που χρησιμοποιείται

206. Οι παραλληλόπλευροι λείοι άξονες ασκούν στη ρίζα:

- Α Μεγαλύτερες τάσεις από τους κωνικούς λείους
- Β Μικρότερες τάσεις από τους κωνικούς οδοντωτούς

- Γ Μικρότερες τάσεις από τους παραλληλόπλευρους οδοντωτούς
- Δ Τα Β & Γ
- Ε Δεν ισχύει κανένα από τα παραπάνω

207. Η αντοχή ενός άξονα από χάλυβα είναι:

- Α Μεγαλύτερη του αμαλγάματος
- Β Μικρότερη του αμαλγάματος
- Γ Ίση του αμαλγάματος
- Δ Μικρότερη μιας σύνθετης ρητίνης
- Ε Ίση μιας σύνθετης ρητίνης

208. Η τοποθέτηση ενός προκατασκευασμένου ενδορριζικού άξονα:

- Α Ενισχύει την αντοχή της ρίζας
- Β Μειώνει την αντοχή της ρίζας
- Γ Δεν προκαλεί διαφοροποίηση στην αντοχή της ρίζας
- Δ Εξαρτάται από τον τύπο του άξονα
- Ε Εξαρτάται από το δόντι στο οποίο τοποθετείται

209. Με την αύξηση του αριθμού καρφίδων σε μια αποκατάσταση αμαλγάματος:

- Α Ενισχύεται η αντοχή της αποκατάστασης
- Β Η αντοχή εξαρτάται από την έκταση της απώλειας των ιστών
- Γ Μειώνεται η αντοχή της αποκατάστασης
- Δ Δεν επηρεάζεται η αντοχή από τον αριθμό των καρφίδων
- Ε Η αντοχή εξαρτάται από τον τύπο καρφίδας που χρησιμοποιείται

210. Σημειώστε ποιο/α από τις παρακάτω παραμέτρους λαμβάνεται υπόψιν για τη διαμόρφωση του θεραπευτικού σχήματος αντιμετώπισης κατάγματος μύλης ασθενούς 34 ετών, όπου εμπλέκεται και αποκάλυψη πολφού:

- Α Ο τύπος του δοντιού που συνέβη το κάταγμα
- Β Ο χρόνος που μεσολάβησε μεταξύ του συμβάντος του κατάγματος και της προσέλευσης στο οδοντιατρείο
- Γ Το μέγεθος της αποκάλυψης του πολφού
- Δ Τα Β & Γ
- Ε Η ύπαρξη ή όχι τερηδόνας στο δόντι που υπέστη το κάταγμα

211. Σε ποιο από τα παρακάτω διαγνωστικά σημεία στηριζόμαστε για τη διάγνωση ατελούς κατάγματος μύλης και ρίζας:

- Α Στην ακτινογραφική απεικόνιση
- Β Στον έλεγχο ζωτικότητας του πολφού
- Γ Στην αντίδραση σε θερμό/κρύο ερέθισμα
- Δ Στην εμφάνιση πόνου κατά τη μάσηση
- Ε Στην οπτική παρατήρηση των κατεαγόντων τμημάτων

212. Για μια αποκατάσταση γομφίου, με μεγάλη απώλεια οδοντικών ιστών, έχει επιλεγεί ως υλικό έμφραξης η σύνθετη ρητίνη. Ποια είναι η σημαντικότερη δυσκολία που θα πρέπει να αντιμετωπιστεί:

- Α Η κατασκευή και τοποθέτηση του τεχνητού τοιχώματος
- Β Η τοποθέτηση του συγκολλητικού παράγοντα σε μια τόσο μεγάλη έκταση οδοντικής επιφάνειας

- Γ Η απόδοση σημείου επαφής με το παρακείμενο δόντι
- Δ Η απόδοση ανατομικότητας στην αποκατάσταση
- Ε Η αποφυγή εγκλωβισμού φυσαλίδων αέρα σε ένα τόσο μεγάλο όγκο υλικού που θα τοποθετηθεί

213. Ποιο από τα παρακάτω ισχύει στην κατασκευή ενός επένθετου αμαλγάματος:

- A Τα λειτουργικά και μη λειτουργικά φύματα να ταπεινωθούν κατά 2,1-2 χιλ.
- B Η κοιλότητα να επεκταθεί και στις δύο όμορες επιφάνειες, ανεξάρτητα της έκτασης της αρχικής βλάβης
- Γ Ν χρησιμοποιηθεί τουλάχιστον μία καρφίδα για συγκράτηση
- Δ Να δημιουργηθούν συγκρατητικές αύλακες στις αξονοπαρειακές και αξονογλωσσικές διέδρες γωνίες
- E Τα A & Γ

214. Ποιο από τα παρακάτω θα πρέπει να ισχύει για να χρησιμοποιηθεί η τεχνική της ενδομυλικής συγκράτησης εμφρακτικού υλικού (amalgampost):

- A Η απώλεια των οδοντικών ιστών του δοντιού να περιλαμβάνει τουλάχιστον δύο φύματα
- B Τα βάθος του πολφικού θαλάμου να μην υπερβαίνει τα 2 χιλ
- Γ Το δόντι-ανταγωνιστής να μην φέρει στεφάνη από πορσελάνη
- Δ Το πάχος της οδοντίνης που περιβάλλει τον πολφικό θάλαμο να είναι ικανό να αντέξει τις δυνάμεις συμπίκνωσης του αμαλγάματος
- E Τα A και Δ

215. Η πιθανότερη αιτία κατάγματος ρίζας στην οποία έχει τοποθετηθεί ενδορριζικός προκατασκευασμένος άξονας, είναι:

- A Η τοποθέτηση άξονα μικρής διαμέτρου σε σχέση με τον ριζικό σωλήνα του δοντιού
- B Η τοποθέτηση του άξονα σε δόντι με μικρή διάμετρο ρίζας
- Γ Ο περιοδοντικός τραυματισμός λόγω σύγκλεισης
- Δ Η χρήση άξονα με μικρή ελαστικότητα
- E Η μη καλή πρόσφυση του εμφρακτικού υλικού στο μυλικό τμήμα του άξονα

216. Ως έμμεσες αποκαταστάσεις χαρακτηρίζονται:

- A Τα επένθετα αμαλγάματος
- B Οι όψεις σύνθετης ρητίνης που έχουν γίνει με την τεχνική του ενδοστοματικού πολυμερισμού
- Γ Τα επένθετα σύνθετης ρητίνης
- Δ Αποκαταστάσεις με ενδομυλική συγκράτηση του εμφρακτικού υλικού
- E Αποκαταστάσεις IIας ομάδας με σύνθετη ρητίνη που ακολουθείται ο κατά στρώματα πολυμερισμός

217. Πηγές εξωστοματικού πρόσθετου πολυμερισμού μιας αποκατάστασης σύνθετης ρητίνης είναι:

- A Το φως
- B Η ακτινοβολία UV
- Γ Οι ακτίνες laser
- Δ Η πίεση
- E Τα A & Δ

218. Τα εργαστηριακά πολυμερή δεν χρησιμοποιούνται, για:

- A Για επένθετα που περιλαμβάνουν άνω των δύο φυμάτων
- B Προσθετικές αποκαταστάσεις (γέφυρες)
- Γ Στεφάνες
- Δ Εκτεταμένες αποκαταστάσεις ΙΙης ομάδας
- E Για ένθετα που τοποθετούνται σε περιπτώσεις μεγάλης έκτασης απώλειας των οδοντικών ιστών

219. Οι περιοχές του δοντιού, στις οποίες εντοπίζεται τερηδόνα οπών και σχισμών είναι οι:

- A Υπερώιες επιφάνειες των πλαγίων τομέων
- B Προστομιακές επιφάνειες των κάτω προγομφίων
- Γ Υπερώιες επιφάνειες των άνω γομφίων
- Δ Υπερώιες επιφάνειες των κυνοδόντων
- E Τα Α & Γ

220. Στα χαρακτηριστικά μιας κοιλότητας ΙΙας ομάδας που θα εμφραχθεί με σύνθετη ρητίνη, περιλαμβάνονται:

- A Τα πλάγια τοιχώματα της είναι ελαφρά αποκλίνοντα προς τη μασητική επιφάνεια
- B Τα τοιχώματα της δεν είναι απαραίτητα επίπεδα
- Γ Η κοιλότητα μπορεί να περιλαμβάνει και ανυποστήρικτα αδαμαντινικά πρίσματα
- Δ Τα πλάγια τοιχώματα του κιβωτιδίου πρέπει να εδράζονται σε σημεία αυτακαθαρισμού
- E Τα Γ & Δ

221. Το χρώμα των δοντιών επηρεάζεται από:

- A Την αδρότητα της αδαμαντίνης
- B Την κυρτότητα της εξωτερικής επιφάνειας του δοντιού
- Γ Το πάχος της αδαμαντίνης
- Δ Τα ιδιαίτερα ανατομικά στοιχεία που φέρουν
- E Όλα τα παραπάνω

222. Η ημιδιαφάνεια της αδαμαντίνης υπολογίζεται στο:

- A 40%
- B 50%
- Γ 60%
- Δ 70%
- E 80%

223. Η ημιδιαφάνεια της οδοντίνης υπολογίζεται στο:

- A 30%
- B 40%
- Γ 50%
- Δ 60%
- E 70%

224. Η περιοχή/ές του δοντιού που έχει/ουν τη μεγαλύτερη ημιδιαφάνεια είναι:

- A Το αυχενικό τριτημόριο
- B Το μέσο τριτημόριο
- Γ Το κοπτικό τριτημόριο
- Δ Οι όμορες επιφάνειες
- E Τα φύματα

225. Με τη γήρανση, οι σύνθετες ρητίνες γίνονται:

- A Φωτεινότερες
- B Διαφανέστερες
- Γ Αποκτούν μεγαλύτερη ανακλαστικότητα
- Δ Αδιαφανέστερες
- E Τα A & B & Γ

226. Σε ασθενή με πολυτερηδονισμό προτιμάται η χρησιμοποίηση αμαλγάματος έναντι σύνθετης ρητίνης για την αποκατάσταση οπισθίων δοντιών του, γιατί:

- A Το αμάλγαμα καθαρίζεται με την οδοντόβουρτσα πιο εύκολα από τη σύνθετη ρητίνη
- B Η συγκράτηση οδοντικής μικροβιακής πλάκας είναι μεγαλύτερη σε επιφάνειες συνθέτων ρητινών έναντι των αμαλγαμάτων
- Γ Το αμάλγαμα έχει ισχυρότερη αντιπερηδονογόνο δράση έναντι της σύνθετης ρητίνης
- Δ Το αμάλγαμα έχει μεγαλύτερη ακτινοσκιέρωση έναντι της σύνθετης ρητίνης με αποτέλεσμα γρηγορότερη ανίχνευση πιθανού επανατερηδονισμού
- E Κανένα από τα παραπάνω

227. Από τον ακτινογραφικό έλεγχο προκύπτει ότι η άπω επιφάνεια του 26 έχει τερηδονική βλάβη που έχει προχωρήσει στα 2/3 του πάχους της αδαμαντίνης. Η θεραπεία που προτείνεται στον ασθενή είναι:

- A Έμφραξη αμαλγάματος
- B Έμφραξη σύνθετης ρητίνης
- Γ Χρήση οδοντικού νήματος και φθοριούχου οδοντόκρεμας
- Δ Ένθετο με μεταλλικό κράμα
- E Κανένα από τα παραπάνω

228. Πόσες συνολικά αποχρώσεις διαθέτει το Vita Lumin Vacuum χρωματολόγιο:

- A 4
- B 8
- Γ 12
- Δ 16
- E 22

229. Η τεχνική της διαστρωμάτωσης στις εμφράξεις των συνθέτων ρητινών στοχεύει, κύρια:

- A Στην απόδοση μεγαλύτερου βάθους πολυμερισμού της σύνθετης ρητίνης που τοποθετείται στην κοιλότητα
- B Στη μείωση των δυνάμεων συστολής που αναπτύσσονται κατά τον πολυμερισμό του υλικού

- Γ Στην απόδοση καλύτερου αισθητικού αποτελέσματος
- Δ Στη διευκόλυνση απόδοσης σωστού σημείου επαφής με τα παρακείμενα δόντια
- Ε Στην καλύτερη μεσοφασική σύνδεση της σύνθετης ρητίνης με τους οδοντικούς ιστούς της κοιλότητας

230. Οι αδιαφανείς σύνθετες ρητίνες (opaque) διαθέτουν αδιαφάνεια:

- A 30% - 40%
- B 45% - 50%
- Γ 50% - 60%
- Δ 65% - 70%
- E 80% - 85%

231. Υψηλή αισθητική απόδοση σε αποκαταστάσεις συνθέτων ρητινών εξασφαλίζουν:

- A Η σωστή επιλογή χρώματος
- B Η απόδοση των μορφολογικών σημείων των ιστών που αποκαθίστανται
- Γ Η καλή λείανση της επιφάνειας της σύνθετης ρητίνης
- Δ Τα A & B & Γ
- E Τα A & Γ

232. Το σύνολο των βασικών χρωμάτων που αναπτύσσονται στο σύστημα Munsell είναι:

- A Τα κόκκινο και κίτρινο
- B Τα κόκκινο, μπλε και πράσινο
- Γ Τα κίτρινο και πράσινο
- Δ Τα μωβ, μπλε και κίτρινο
- E Κανένα από τα παραπάνω

233. Ο τόνος ενός χρώματος στο σύστημα Munsell εκφράζει:

- A Την ποσότητα του βασικού χρώματος
- B Την παρουσία ενός βασικού χρώματος
- Γ Τη φωτεινότητα του βασικού χρώματος
- Δ Τα A & B
- E Κανένα από τα παραπάνω

234. Κατά την επιλογή του χρώματος μιας σύνθετης ρητίνης το δόντι θα πρέπει:

- A Να είναι τελείως στεγνό
- B Να είναι το ίδιο στεγνό αλλά τα δύο όμορα δόντια διαβρεγμένα
- Γ Να στεγνωθεί ελαφρά με μια γάζα
- Δ Να είναι διαβρεγμένο με σάλιο
- E Κανένα από τα παραπάνω

235. Το χρώμα στο κοπτικό τριτημόριο των δοντιών είναι συνήθως:

- A Ανοιχτό καφέ
- B Ελαφρά κίτρινο
- Γ Γκρι
- Δ Γκρι προς το μπλε
- E Πορτοκαλίζον

236. Η απόδοση των ανατομικών χαρακτηριστικών σε μια όψη σύνθετης ρητίνης, τοποθετημένη στη χειλική επιφάνεια ενός άνω κεντρικού τομέα:

- A Εμποδίζει την απόδοση του σωστού χρώματος
- B Δημιουργεί σκεδάσεις
- Γ Διευκολύνει την απόδοση του φυσικού χρώματος
- Δ Προκαλεί παρέκκλιση προς κιτρινωπό χρώμα
- E Δεν ισχύει κανένα από τα παραπάνω

237. Η αδαμαντίνη είναι:

- A Λιγότερο κίτρινη από την οδοντίνη
- B Λιγότερο γκρι από την οδοντίνη
- Γ Λιγότερο κόκκινη από την οδοντίνη
- Δ Τα Α & Γ
- E Κανένα από τα παραπάνω

238. Ο στόχος χρήσης συγκολλητικών παραγόντων σε συνδυασμό με σύνθετες ρητίνες είναι:

- A Η μείωση της ογκομετρικής συστολής πολυμερισμού
- B Η μείωση των δυνάμεων συστολής πολυμερισμού που αναπτύσσονται κατά τον πολυμερισμό της σύνθετης ρητίνης
- Γ Η εξασφάλιση στενής μεσοφασικής σύνδεσης οδοντικών ιστών και σύνθετης ρητίνης
- Δ Η ενίσχυση της αντοχής της αποκατάστασης
- E Η ενίσχυση της αντοχής των παραμενόντων οδοντικών ιστών

239. Η τοποθέτηση του συγκολλητικού παράγοντα στις εμφράξεις των συνθέτων ρητινών γίνεται:

- A Μετά την αδροποίηση της αδαμαντίνης
- B Πριν την αδροποίηση της αδαμαντίνης
- Γ Πριν τη τοποθέτηση των υλικών προστασίας πολφού
- Δ Συγχρόνως με την τοποθέτηση της σύνθετης ρητίνης
- E Μετά την τοποθέτηση του πρώτου στρώματος σύνθετης ρητίνης

240. Στη διαδικασία τοποθέτησης του συγκολλητικού παράγοντα, το υγρό-τροποποιητής θα πρέπει:

- A Να εκπλυθεί με σπρέι νερού
- B Να απομακρυνθεί με κάποιο οργανικό διαλύτη
- Γ Να παραμείνει ως έχει στην κοιλότητα
- Δ Να στεγνωθεί με φύσημα αέρα
- E Να απομακρυνθούν οι περίσσειές του με σφαιρίδιο βάμβακος

241. Ο συγκολλητικός παράγοντας πρέπει:

- A Να φωτοπολυμεριστεί μαζί με τη σύνθετη ρητίνη
- B Ο φωτοπολυμερισμός του να προηγηθεί εκείνου της σύνθετης ρητίνης
- Γ Να μην φωτοπολυμεριστεί καθόλου
- Δ Να απομακρυνθεί με σπρέι νερού και να τοποθετηθεί μετά η σύνθετη ρητίνη
- E Να αναμειχθεί με τη σύνθετη ρητίνη και να τοποθετηθούν μαζί στην κοιλότητα

242. Με την αδροποίηση της αδαμαντίνης προκαλείται:

- A Απομάκρυνση της οδοντικής μικροβιακής πλάκας

- B Απομάκρυνση του σιαλικού υμένιου
- Γ Απομάκρυνση ιόντων ασβεστίου
- Δ Τα Α & Γ
- Ε Τα Α & Β & Γ

243. Ο τύπος Ι αδροποιημένης με ορθοφωσφορικό οξύ αδαμαντίνης απαντάται συνήθως:

- A Στην αυχενική περιοχή της μύλης
- B Στις όμορες επιφάνειες
- Γ Στις μασητικές επιφάνειες
- Δ Στις παρειακές αύλακες
- Ε Στις Α & Β

244. Ο τύπος ΙΙ αδροποιημένης με ορθοφωσφορικό οξύ αδαμαντίνης απαντάται συνήθως:

- A Στις λείες επιφάνειες
- B Στην αυχενική περιοχή
- Γ Στα νεογιλά δόντια
- Δ Στις μασητικές επιφάνειες
- Ε Στις παρειακές αύλακες

245. Ο τύπος αδροποίησης που θα προκληθεί μετά την τοποθέτηση ορθοφωσφορικού οξέος στην αυχενική επιφάνεια άνω πλάγιου τομέα, σε ενήλικες 30 ετών, είναι:

- A Πάντα ο ίδιος
- B Διαφέρει από άτομο σε άτομο
- Γ Είναι ίδιος στους άνδρες
- Δ Είναι ίδιος στις γυναίκες
- Ε Δεν ισχύει κανένα από τα παραπάνω

246. Αναφέρατε τον αριθμό των πτερυγίων που διαθέτουν οι εγγλυφίδες που χρησιμοποιούνται για την αποκοπή σκληρών οδοντικών ιστών:

- A 6-8
- B 8-12
- Γ 12-20
- Δ 0-24
- Ε 24-36

247. Τι προσφέρουν οι ενισχυτικές ουσίες στις σύνθετες ρητίνες:

- A Αύξηση της αντοχής στη θλίψη
- B Μείωση της αντοχής στον εφελκυσμό
- Γ Αύξηση της συστολής πολυμερισμού
- Δ Διαφάνεια
- Ε Βελτίωση της συγκολλητικής ικανότητας

248. Η τοποθέτηση ολοκεραμικών ένθετων αποφεύγεται σε ασθενείς που:

- A Κάνουν μεγάλη ημερήσια κατανάλωση όξινων χυμών
- B Έχουν κακή στοματική υγιεινή
- Γ Φέρουν αποκαταστάσεις αμαλγάματος στα δόντια-ανταγωνιστές
- Δ Χρησιμοποιούν νάρθηκα νυχτός

E Είναι φανατικοί καπνιστές

249. Η συγκόλληση κεραμικής όψης σε άνω πλάγιο τομέα γίνεται με:

- A Υαλοϊονομερή κονία
- B Φωτοπολυμεριζόμενη ρητινώδη κονία
- Γ Διπλού συστήματος πολυμερισμού κονία
- Δ Πολυκαρβοξυλική κονία
- E Τα B & Γ

250. Για τη συγκράτηση σύνθετης ρητίνης σε σκληρωτική αυχενική οδοντίνη, ο ιστός θα πρέπει να:

- A Αδροποιηθεί με ορθοφωσφορικό οξύ τουλάχιστον για 90 δευτερόλεπτα
- B Επαλειφθεί με υγρή ρητίνη
- Γ Τραχυνθεί με αδρόκοκκο διαμάντι
- Δ Τροποποιηθεί με υδροφθορικό οξύ
- E Δεν απαιτείται κάποια ιδιαίτερη προετοιμασία πέραν της τοποθέτησης του συγκολλητικού παράγοντα

251. Ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι σωστή όσον αφορά στην αποκατάσταση που χαρακτηρίζεται ως επένθετο αμαλγάματος;

- A Θα πρέπει να περιλαμβάνει κατά μέγιστο, ένα φύμα δοντιού
- B Θα πρέπει να περιλαμβάνει κατά μέγιστο, δύο φύματα δοντιού
- Γ Έχει παρειογλωσσικό εύρος που δεν υπερβαίνει το 1/3 της διαφυματικής απόστασης
- Δ Η παρασκευή απαιτεί ταπείνωση των φυμάτων του δοντιού
- E Το επένθετο αμαλγάματος αυξάνει την πιθανότητα κατάγματος του δοντιού

252. Η παρασκευή αυλάκων στο όμορο κιβωτίδιο μιας κοιλότητας IIας ομάδος που θα υποδεχτεί αμάλγαμα:

- A Ενισχύει την αντοχή της αποκατάστασης
- B Αυξάνει την αντοχή του δοντιού
- Γ Επιτρέπει τη μεταφορά μεγαλύτερων δυνάμεων από το εμφρακτικό υλικό στο παραμένον δόντι
- Δ Ενισχύει τη συγκράτηση του εμφρακτικού υλικού
- E Αποδυναμώνει την αντοχή της αποκατάστασης

253. Σημειώστε ποιο από τα παρακάτω ισχύει σε μια αποκατάσταση αμαλγάματος:

- A Οι καρφίδες τοποθετούνται εξωτερικά του αδαμαντινο-οδοντινικού ορίου
- B Οι καρφίδες ενισχύουν την αντοχή της αποκατάστασης
- Γ Οι καρφίδες ενισχύουν τη συγκράτηση της αποκατάστασης
- Δ Οι καρφίδες τοποθετούνται με φορά κάθετη ως προς το αυχενικό τοίχωμα της κοιλότητας
- E Το φρεάτιο τοποθέτησης των καρφίδων διανοίγεται με φρέζα #330

254. Σημειώστε ποιο από τα παρακάτω ισχύει για το συγκολλούμενο αμάλγαμα:

- A Εφαρμόζεται σε περιπτώσεις μεγάλου αριθμού ελλειπόντων φυμάτων
- B Η χρήση του συγκολλητικού παράγοντα ενισχύει την αντοχή της αποκατάστασης

- Γ Για τη συγκόλληση μπορεί να χρησιμοποιηθεί οποιοσδήποτε συγκολλητικός παράγοντας συνθέτων ρητινών
- Δ Στο συγκολλούμενο αμάλαμα δεν απαιτείται προστασία πολφού
- Ε Η χρήση των συγκολλητικού παράγοντα ενισχύει τη συγκράτηση της αποκατάστασης

255. Ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι σωστή όσον αφορά στην αποκατάσταση ενός ενδοδοντικά θεραπευμένου δοντιού:

- A Πρέπει να πραγματοποιείται πάντα την ίδια μέρα που τελειώνει η ενδοδοντική θεραπεία
- B Είναι απαραίτητη για την ενίσχυση της αντοχής της ρίζας ενός δοντιού
- Γ Απαιτεί πάντοτε τη χρήση προκατασκευασμένου ή χυτού ενδορριζικού άξονα
- Δ Στις περιπτώσεις οπισθίων δοντιών πραγματοποιείται μόνο με αμάλαμα
- Ε Δεν ισχύει κανένα από τα παραπάνω

256. Ποιο από τα παρακάτω ισχύει για την ενδορριζική επέκταση αμαλγάματος (amalgampost);

- A Εκφράζει τη συμπύκνωση/τοποθέτηση αμαλγάματος γύρω από προκατασκευασμένο ενδορριζικό άξονα
- B Γίνεται μόνο σε περιπτώσεις μικρού όγκου πολφικού θαλάμου
- Γ Είναι μια έμμεση αποκατάσταση
- Δ Αποτελεί λύση επιλογής σε δόντια με κοντή ρίζα
- Ε Τα Β & Γ

257. Ένδειξη για τη χρήση χυτού άξονα αντί του προκατασκευασμένου είναι:

- A Ριζικός σωλήνας με κυλινδρικά τοιχώματα
- B Δόντια με ευρύ ριζικό σωλήνα
- Γ Η σχέση μύλης προς ρίζα να είναι 1:1
- Δ Να συντρέχουν προβλήματα σύγκλεισης στο συγκεκριμένο δόντι
- Ε Το δόντι-ανταγωνιστής να φέρει προσθετική αποκατάσταση

258. Τα στοιχεία που θα πρέπει να πληροί μια οποιαδήποτε ενδοδοντική θεραπεία για την τοποθέτηση προκατασκευασμένου ενδορριζικού άξονα είναι:

- A Η πλήρης απόφραξη του ακρορριζίου
- B Η κατά το δυνατόν ευρύτερη διεύρυνση του ριζικού σωλήνα
- Γ Η απουσία μικρόκενων στην έμφραξη τουλάχιστον στα άνω 2/3 του ριζικού σωλήνα
- Δ Η κωνικότητα στη διάνοιξη του ριζικού σωλήνα
- Ε Τα Γ & Δ

259. Ένα ενδοδοντικά θεραπευμένο δόντι σε σχέση με ένα ζωντανό:

- A Παρουσιάζει αυξημένη αντίσταση κατάγματος
- B Η οδοντίνη του εμφανίζει μικρότερη δυνατότητα συγκόλλησης
- Γ Η αδαμαντίνη του αδροποιείται σε μεγαλύτερο βαθμό
- Δ Εμφανίζει την ίδια αντοχή σε κάταγμα
- Ε Δεν ισχύει κανένα από τα ανωτέρω

260. Στην περίπτωση μικρού μήκους κλινικής μύλης σε οπίσθιο ενδοδοντικά θεραπευμένο δόντι, που θα εμφραχθεί με αμάλαμα και λόγω μεγάλης απώλειας οδοντικών ιστών απαιτείται πρόσθετη συγκράτηση

- A Προτιμάται η τοποθέτηση συγκολλούμενου αντί του κοχλιούμενου άξονα
- B Προτιμάται η τοποθέτηση καρφίδας
- Γ Μπορεί να χρησιμοποιηθεί η τεχνική του amalgampost
- Δ Η χρήση συγκολλητικού παράγοντα αποδίδει αποκατάσταση με παρόμοια συγκράτηση
- E Η μόνη λύση είναι ο χυτός άξονας

261. Ποιος από τους παρακάτω παράγοντες δεν συνυπολογίζεται για την τοποθέτηση προκατασκευασμένου ενδορριζικού άξονα;

- A Το μήκος του ριζικού σωλήνα
- B Η αναλογία κλινικής μύλης-ρίζας
- Γ Η διεύρυνση του ριζικού σωλήνα
- Δ Η κωνικότητα του ριζικού σωλήνα
- E Η σύγκλειση

262. Ποιος τύπος προκατασκευασμένου ενδορριζικού άξονα από τους παρακάτω δεν υφίσταται;

- A Άξονες ανθρακονημάτων
- B Άξονες από ίνες υάλου
- Γ Άξονες πολυακρυλικού
- Δ Άξονες από ακετολικές ρητίνες
- E Άξονες από ευγενή μέταλλα

263. Λέγοντας αναχαίτιση της τερηδόνας, τι εννοούμε:

- A Τον επανασχηματισμό των απολεσθέντων, λόγω τερηδόνας, οδοντικών ιστών
- B Την αναστολή της εξέλιξης μιας τερηδόνας σε συγκεκριμένο δόντι
- Γ Τη μείωση του αριθμού δοντιών που εμφανίζουν τερηδόνα
- Δ Τη μείωση του ρυθμού εξέλιξης μιας συγκεκριμένης τερηδονικής βλάβης
- E Τη μείωση της συχνότητας επανατερηδονισμού των αποκαταστάσεων

264. Τι από τα παρακάτω ισχύει σε περίπτωση συγκόλλησης ενός εμφρακτικού υλικού με τους οδοντικούς ιστούς;

- A Μείωση της αντοχής της αποκατάστασης
- B Αύξηση της μετεμφρακτικής ευαισθησίας
- Γ Αποδόμηση της αποκατάστασης στα όρια, λόγω ταχείας υποβάθμισης του συγκολλητικού δεσμού
- Δ Αύξηση των τάσεων που δέχονται οι οδοντικοί ιστοί του δοντιού κατά τη διάρκεια της στοματικής λειτουργίας της αποκατάστασης
- E Μείωση του περιεμφρακτικού χώρου

265. Ποια από τις παρακάτω τεχνικές διάγνωσης της τερηδόνας βασίζεται στην άμεση οπτική παρατήρηση;

- A Φωτογραφική απεικόνιση
- B Σκέδαση φωτεινών ακτίνων
- Γ Ψηφιακή ακτινογραφία
- Δ Χρήση ελαστικών δακτυλίων διαχωρισμού δοντιών
- E Φθορισμός ακτίνων Laser

266. Η συμβατική ακτινογράφιση των δοντιών δεν διευκολύνει τη διάγνωση αρχόμενων τερηδονικών βλαβών στις ...

- A Προστομιακές επιφάνειες των δοντιών
- B Όμορες επιφάνειες των πρόσθιων δοντιών
- Γ Μασητικές επιφάνειες των οπισθίων δοντιών
- Δ Σε καμιά από τις περιπτώσεις
- E Όμορες επιφάνειες των οπισθίων δοντιών

267. Όταν οι μη τερηδονικές αυχενικές βλάβες επεκτείνονται και στην οδοντίνη, τότε απαιτείται αποκατάσταση;

- A Όχι, γιατί οι βλάβες εξελίσσονται πολύ αργά
- B Απαιτείται παρακολούθηση κάθε 6 μήνες
- Γ Απαιτείται τοπική εφαρμογή φθορίου
- Δ Απαιτείται αποκατάσταση
- E Απαιτείται κάλυψη της επιφάνειας με συγκολλητικό παράγοντα

268. Πώς ο ρυθμός έκκρισης του σάλιου επηρεάζει την εμφάνιση αυχενικών διαβρώσεων;

- A Το σάλιο ξεπλένει τις αυχενικές περιοχές των δοντιών
- B Το σάλιο διαβρώνει την αυχενική περιοχή
- Γ Αυξημένη ροή σάλιου σημαίνει όξινο pH
- Δ Ελαττωμένη ροή σάλιου σημαίνει αύξηση του pH της στοματικής κοιλότητας
- E Αυξημένη ροή σάλιου αραιώνει και απομακρύνει, με την κατάποση, το διαβρωτικό παράγοντα (οξέα)

269. Το πρωτόκολλο διαχείρισης του τερηδονικού κινδύνου, σε άτομα μέσου τερηδονικού κινδύνου, δεν περιλαμβάνει:

- A Φθορίωση στο ιατρείο
- B Συμβουλές δίαιτας
- Γ Φθοριούχα στοματοπλύματα
- Δ Κάλυψη οπών και σχισμών
- E Λήψη αντιμικροβιακών

270. Σε άτομο με πολυτερηδονισμό, μετά την πρώτη επίσκεψη στο ιατρείο, συνιστάται:

- A Επανεξέταση μετά από 6 μήνες
- B Επανεξέταση μετά από περίπου 1 μήνα
- Γ Συνεχής λήψη σχήματος αντιμικροβιακών επί 1-2 μήνες
- Δ Παρακολούθηση και τοπική εφαρμογή φθορίου μία φορά την εβδομάδα για διάστημα 2 μηνών
- E Κατά χρονική σειρά τα Δ και Α

271. Ποια από τις παρακάτω τεχνικές δεν ανήκει στο χώρο της κοπής και αφαίρεσης σκληρών οδοντικών ιστών;

- A Αεροαποτριβή
- B Υπεριώδης ακτινοβολία
- Γ Χημικομηχανική τεχνική
- Δ Υπέρηχοι
- E Ακτινοβολία Laser

272. Ποια από τις παρακάτω διατυπώσεις είναι σωστή:

- A Κατά την παρασκευή κοιλοτήτων με χειρολαβή υψηλών ταχυτήτων δεν διαπιστώνεται αύξηση της θερμοκρασίας των ιστών
- B Η χρησιμοποίηση ρεύματος αέρα από την αεροσύριγγα είναι ικανή να ψύχει τους ιστούς κατά τη διαδικασία της κοπής
- Γ Κατά την αφαίρεση ιστών σε ενδοδοντικά θεραπευμένα δόντια, δεν είναι απαραίτητη η ψύξη τους με καταιονισμό νερού
- Δ Κατά τη διάρκεια αποκοπής σκληρών ιστών με υψηλές ταχύτητες, χωρίς καταιονισμό Νερού, η αναπτυσσόμενη θερμότητα δεν ξεπερνά τους 45° Κελσίου
- E Κατά την αποκοπή των ιστών πρέπει να λαμβάνεται πρόνοια για τον περιορισμό της ανάπτυξης μηχανικών τάσεων και θερμικών ερεθισμάτων

273. Ποιο από τα παρακάτω ισχύει στην τεχνική της ενδορριζικής τοποθέτησης σύνθετης ρητίνης (compoplast):

- A Τοποθετείται σύνθετη ρητίνη μόνο στον πολφικό θάλαμο του δοντιού
- B Τοποθετείται κεραμικός άξονας
- Γ Τοποθετείται άξονας κατασκευασμένος από εργαστηριακή σύνθετη ρητίνη
- Δ Εκτός από την παρασκευασμένη κοιλότητα τοποθετείται σύνθετη ρητίνη στο δημιουργηθέν φρεάτιο μέσα στον ενδοδοντικά θεραπευμένο ριζικό σωλήνα
- E Ένας κυλινδρικός προπολυμερισμένης σύνθετης ρητίνης τοποθετείται μέσα στο κιβωτίδιο της αποκατάστασης

274. Για τη συγκόλληση ενός κεραμικού άξονα, συνηθέστερα, χρησιμοποιείται:

- A Υαλοϊονομερής κονία
- B Πολυκαρβοξυλική κονία
- Γ Ρητινώδης τροποποιημένη υαλοϊονομερής κονία
- Δ Ρητινώδης κονία
- E Κονία φωσφορικού ψευδαργύρου

275. Το πάχος της παραμένουσας οδοντίνης μιας κοιλότητας ίδιου βάθους, σε ένα βρυγμομανή ασθενή σε σχέση με έναν άλλο με φυσιολογική σύγκλειση, είναι:

- A Μεγαλύτερο
- B Μικρότερο
- Γ Το ίδιο
- Δ Εξαρτάται, κάθε φορά, από το συγκεκριμένο δόντι
- E Εξαρτάται από το βαθμό του βρυγμού

276. Ο μικροβιακός έλεγχος του σάλιου είναι απαραίτητος στον προσδιορισμό του τερηδονικού κινδύνου σε:

- A Κάθε ασθενή
- B Ασθενείς κύρια της 3^{ης} ηλικίας
- Γ Παιδιά με πολυτερηδονισμό
- Δ Κάθε περίπτωση πολυτερηδονισμού
- E Σε κάθε παιδί ηλικίας 2-15 ετών

277. Η χρυσή αναλογία (χρυσούς κανών) ορίζεται ως:

- A Η σχέση του μικρότερου προς το μεγαλύτερο να είναι ίση με το $\frac{1}{2}$ του μεγαλύτερου
- B Η σχέση του μικρότερου προς το μεγαλύτερο να είναι ίση με το $\frac{1}{2}$ του μικρότερου
- Γ Η σχέση του μικρότερου προς το μεγαλύτερο να είναι ίση με τη σχέση του μεγαλύτερου προς το όλο
- Δ Η σχέση του μεγαλύτερου προς το μικρότερο να είναι ίση με τα $\frac{2}{3}$ του μεγαλύτερου
- E Η σχέση του μεγαλύτερου προς το μικρότερο να είναι ίση με τα $\frac{3}{4}$ του μεγαλύτερου

278. Η οριστική αποκατάσταση ενός κατάγματος αδαμαντίνης-οδοντίνης χωρίς αποκάλυψη πολφού στοχεύει:

- A Στο κλείσιμο των αποκαλυμμένων οδοντιοσωληναρίων, στην αισθητική και λειτουργική αποκατάσταση
- B Στην αισθητική, λειτουργική αποκατάσταση του δοντιού αλλά και στην προστασία του πολφού
- Γ Στη λειτουργική αποκατάσταση και στο κλείσιμο των αποκαλυμμένων οδοντιοσωληναρίων
- Δ Στο κλείσιμο των αποκαλυμμένων οδοντιοσωληναρίων, στη προστασία του πολφού, αλλά και στην αισθητική και λειτουργική αποκατάσταση
- E Δεν ισχύει κανένα από τα παραπάνω

279. Τι ορίζεται ως εκκεντρότητα της εγγλυφίδας;

- A Η απόσταση μεταξύ της κεφαλής της εγγλυφίδας και τοιχωμάτων της κοιλότητας
- B Η ακτίνα της έλλειψης που διαγράφει η κεφαλή της εγγλυφίδας με κέντρο το στέλεχος
- Γ Η ακτίνα της κεφαλής της εγγλυφίδας με την επιφάνεια που αποκόπτεται
- Δ Η διαφορά της απόστασης μεταξύ κορυφής και βάσης των πτερυγίων
- E Η μη περιστροφή της κεφαλής της εγγλυφίδας περί τον επιμήκη άξονα του στελέχους

280. Οι σύγχρονοι συγκολλητικοί παράγοντες αδαμαντίνης/οδοντίνης περιέχουν:

- A Διάφορες ενώσεις που επανασβεστιώνουν τους ιστούς
- B Πολυακρυλικό οξύ
- Γ Υδρόφιλα και υδρόφοβα μονομερή, διαλυμένα σε οργανικούς διαλύτες ή νερό
- Δ Νιτρικό άργυρο
- E Ενισχυτικές υάλους μεγέθους κατά μέσο όρο 1 μικρού

281. Κατά την αποκατάσταση μιας τερηδονικής βλάβης μικρής ή μέτριας έκτασης σε οπίσθιο δόντι:

- A Η αφαίρεση της τερηδόνας έπεται της απόδοσης σχήματος συγκράτησης της αποκατάστασης
- B Η αφαίρεση της τερηδόνας έπεται της επιλογής του υλικού αποκατάστασης
- Γ Η αφαίρεση της τερηδόνας προηγείται της επιλογής του υλικού αποκατάστασης
- Δ Η αφαίρεση της τερηδόνας έπεται της απόδοσης σχήματος αντοχής του δοντιού

E Η αφαίρεση της τερηδόνας προηγείται της απόδοσης σχήματος ευκολίας

282. Η επιλογή του αμαλγάματος έναντι σύνθετης ρητίνης σε μια κοιλότητα IIης ομάδας γίνεται, κατά κύριο λόγο, εκτιμώντας:

- A Τις αισθητικές απαιτήσεις του ασθενή
- B Τις μηχανικές ιδιότητες των δύο υλικών
- Γ Το κόστος της αποκατάστασης
- Δ Την τοποθέτηση του αυχενικού ορίου της κοιλότητας
- E Το βάθος του υπερπολφικού τοιχώματος

283. Τερηδόνες ομόρων επιφανειών με ακτινογραφική εικόνα D2, σε ασθενείς με υψηλό τερηδονικό κίνδυνο, αντιμετωπίζονται:

- A Με έμφραξη σύνθετης ρητίνης
- B Με αναχαίτιση της εξέλιξης της τερηδόνας
- Γ Χωρίς θεραπεία
- Δ Με έμφραξη υαλοϊονομερούς κονίας
- E Με έμφραξη αμαλγάματος

284. Η επιλογή του χρώματος σε μια αποκατάσταση σύνθετης ρητίνης σωστό είναι να γίνεται:

- A Μετά την αδροποίηση των οδοντικών ιστών
- B Μετά την τοποθέτηση του συγκολλητικού παράγοντα
- Γ Πριν τη λοξοτόμηση των ορίων της κοιλότητας
- Δ Μετά την απομόνωση με ελαστικό απομονωτήρα
- E Μετά την απομάκρυνση των χρωστικών και της τερηδόνας

285. Η επιλογή του μεγέθους της καλύπτρας που χρησιμοποιείται ως τεχνητό τοίχωμα σε IVης ομάδας αποκαταστάσεις γίνεται με βάση:

- A Το μήκος της μύλης του δοντιού
- B Το εύρος του κοπτικού χείλους του δοντιού
- Γ Το μέγεθος της απώλειας των οδοντικών ιστών
- Δ Τη μέγιστη διάμετρο του δοντιού
- E Δεν υπάρχει συγκεκριμένος τρόπος ο οποίος να ακολουθείται

286. Κατά την εφαρμογή της τεχνικής διαστρωμάτωσης σε μια αποκατάσταση IIας ομάδας σύνθετης ρητίνης:

- A Το πρώτο στρώμα τοποθετείται στο μασητικό τμήμα της κοιλότητας
- B Το πρώτο στρώμα καλύπτει συγχρόνως υπερπολφικό και αξονικό τοίχωμα
- Γ Το πρώτο στρώμα τοποθετείται στο κιβωτίδιο
- Δ Δεν υπάρχει συγκεκριμένη σειρά τοποθέτησης
- E Πριν την τοποθέτηση του κάθε επόμενου στρώματος, αδροποιείται η επιφάνεια του προηγούμενου

287. Οι παράμετροι που αξιολογούνται για να αποφασιστεί η τοποθέτηση ή όχι υλικού προστασίας πολφού σε μια έμφραξη είναι:

- A Η σύγκλειση
- B Το αν είναι η αποκατάσταση γίνεται λόγω πρωτογενούς ή δευτερογενούς τερηδόνας
- Γ Η μορφολογία του πολφικού θαλάμου του δοντιού που δέχεται την αποκατάσταση

- Δ Η ηλικία του ασθενούς
- Ε Όλα τα παραπάνω

288. Οι εγγλυφίδες από αδαμαντόκονη σε σχέση με τις μετά πτερυγίου:

- A Εμφανίζουν μεγαλύτερη ικανότητα αποκοπής της αδαμαντίνης
- B Εμφανίζουν μεγαλύτερη ικανότητα αποκοπής της οδοντίνης
- Γ Δεν παρουσιάζουν μεταξύ τους διαφορά ως προς την ικανότητα αποκοπής
- Δ Έχουν μικρότερη διάρκεια ζωής
- Ε Δεν παρουσιάζουν διαφορά μεταξύ τους ως προς τη διάρκεια ζωής

289. Με την άσκηση ίδιας πίεσης σε μια εγγλυφίδα μετά πτερυγίου:

- A Αδαμαντίνη και οδοντίνη αποκόπτονται με τον ίδιο ρυθμό
- B Η ταχύτητα αποκοπής της αδαμαντίνης είναι μεγαλύτερη της οδοντίνης
- Γ Η ταχύτητα αποκοπής της αδαμαντίνης είναι μικρότερη της οδοντίνης
- Δ Το αν υπάρχει διαφορά στο ρυθμό αποκοπής μεταξύ αδαμαντίνης και οδοντίνης καθορίζεται από τον τύπο του δοντιού
- Ε Το αν υπάρχει διαφορά στο ρυθμό αποκοπής μεταξύ αδαμαντίνης και οδοντίνης καθορίζεται από τη θέση της αποκατάστασης στο δόντι

290. Η αποκοπή των οδοντικών ιστών στις υψηλές ταχύτητες γίνεται υπό συνεχή καταιονισμό νερού, επειδή:

- A Επιδιώκεται ο σχηματισμός της κατά το δυνατόν λεπτότερης ζώνης οδοντικών ξεσμάτων
- B Αποφεύγεται η μεταφορά ισχυρών κραδασμών στους ιστούς
- Γ Προφυλάσσεται ο πολφός από αύξηση θερμοκρασίας
- Δ Αποφεύγεται ο σχηματισμός μικρορωγμών στην αδαμαντίνη
- Ε Τα Γ και Δ

291. Σημειώστε ποιο από τα παρακάτω σχήματα δεν απαντάται στις εγγλυφίδες:

- A Απιοειδές
- B Τετράγωνο
- Γ Ανεστραμμένου κώνου
- Δ Σφαιρικό
- Ε Τραπεζοειδές

292. Όσο μεγαλύτερος είναι ο αριθμός των λεπίδων σε μια εγγλυφίδα λείανσης:

- A Τόσο πιο λεία επιφάνεια εμφρακτικού υλικού επιτυγχάνεται
- B Τόσο λιγότερο λεία επιφάνεια εμφρακτικού υλικού επιτυγχάνεται
- Γ Ο αριθμός των λεπίδων δεν είναι παράγοντας που καθορίζει τη λειαντική ικανότητα της εγγλυφίδας
- Δ Η επίδραση του αριθμού των λεπίδων εξαρτάται από τον τύπο του εμφρακτικού υλικού που λειαίνεται
- Ε Τα Γ και Δ

293. Ποιο από τα παρακάτω δεν ισχύει όσον αφορά στα χαρακτηριστικά που περιλαμβάνονται στην τυποποίηση των εγγλυφίδων

- A Διάμετρος της κεφαλής
- B Υλικό επίστρωσης της κεφαλής

- Γ Μήκος του στελέχους
- Δ Ολικό μήκος
- Ε Σχήμα της κεφαλής

294. Ποια από τα παρακάτω σωματίδια δεν χρησιμοποιούνται σε συσκευές αεροαποτριβής, για την αφαίρεση οδοντικών ιστών;

- A Κόκκοι αλουμίνας
- B Σφαιρίδια γυαλιού
- Γ Θρυμματισμένοι κόκκοι υάλου
- Δ Κόκκοι οξειδίου του ψευδαργύρου
- Ε Κόκκοι πολυκαρβονυλικής ρητίνης

295. Ποιο από τα παρακάτω δεν είναι σωστό, σε σχέση με την αεροαποτριβή:

- A Χρησιμοποιείται για την αφαίρεση χρωστικών σε οπές/σχισμές
- B Χρησιμοποιείται για την αφαίρεση μικρής έκτασης τερηδόνων των μασητικών επιφανειών
- Γ Χρησιμοποιείται για την προετοιμασία της επιφάνειας για την τοποθέτηση sealants
- Δ Χρησιμοποιείται για την παρασκευή ομόρου κιβωτιδίου στις εμφράξεις IIης ομάδας συνθέτων ρητινών
- Ε Χρησιμοποιείται για την αφαίρεση μικρών αυχενικών τερηδόνων

296. Η χημικομηχανική αφαίρεση της τερηδόνας συνίσταται:

- A Στη διαλυτοποίησή της με ορθοφωσφορικό οξύ και εν συνεχεία απομάκρυνση με περιστροφικά μέσα
- B Στη διαλυτοποίησή της με υποχλωριώδες νάτριο και εν συνεχεία απομάκρυνσή της με ειδικά κοχλιάρια
- Γ Στη διαλυτοποίησή της με μυρμηγκικό οξύ και εν συνεχεία απομάκρυνση με περιστροφικά μέσα
- Δ Στη διαλυτοποίηση/αφαίρεσή της με υποχλωριώδες νάτριο
- Ε Στη διαλυτοποίησή της με υποχλωριώδες νάτριο και απομάκρυνσή της με σπρέυ αέρα-νερού

297. Ποια από τις παρακάτω τεχνικές δεν συμπεριλαμβάνεται σε αυτές της οπτικής παρατήρησης για τη διάγνωση τερηδόνας:

- A Η φωτογραφία
- B Ο διαχωρισμός των δοντιών με ελαστικούς δακτυλίους
- Γ Η χρήση ανιχνευτήρα
- Δ Η χρήση μεγεθυντικών φακών
- Ε Η απεικόνιση με ενδοστοματική κάμερα

298. Η μέθοδος του διερχόμενου φωτός χρησιμοποιείται για τον εντοπισμό τερηδόνων:

- A Ομόρων επιφανειών
- B Αρχόμενων τερηδόνων οπών/σχισμών
- Γ Τερηδόνων οπών/σχισμών που φαίνεται να έχουν περάσει το όριο αδαμαντίνης-οδοντίνης
- Δ Στάσιμων τερηδόνων
- Ε Τερηδόνων αυχενικών υπερώιων/γλωσσικών περιοχών

299. Ο φθορισμός ακτίνων laser είναι μια τεχνική που χρησιμοποιείται για:
- A Την αφαίρεση τερηδόνας
 - B Το φωτοπολυμερισμό συνθέτων ρητινών
 - Γ Τον πολυμερισμό ρητινωδών τροποποιημένων υαλοϊονομερών κονιών
 - Δ Τη διάγνωση δευτερογενών τερηδόνων
 - E Τη διάγνωση πρωτογενών τερηδόνων
300. Ποιος από τους παρακάτω παράγοντες δεν επηρεάζει το βάθος πολυμερισμού σε μια σύνθετη ρητίνη;
- A Το ποσοστό των ενισχυτικών ουσιών
 - B Ο τύπος και η αναλογία του συνμονομερούς
 - Γ Η ένταση της λυχνίας φωτοπολυμερισμού
 - Δ Ο χρόνος φωτοακτινοβολήσης
 - E Το πάχος της ζώνης αναστολής πολυμερισμού που σχηματίζεται
301. Ποιο από τα παρακάτω δεν ισχύει ως προς το ρόλο των ενισχυτικών ουσιών την ενσωμάτωση ενισχυτικών ουσιών στις σύνθετες ρητίνες;
- A Επηρεάζουν το μέγεθος της συστολής πολυμερισμού
 - B Ενισχύουν την αντοχή του πολυμερούς πλέγματος
 - Γ Συμμετέχουν στην αντίδραση πολυμερισμού
 - Δ Μειώνουν το ιξώδες της σύνθετης ρητίνης
 - E Αυξάνουν την αντίσταση αποτριβής της σύνθετης ρητίνης
302. Για να χαρακτηριστεί μια σύνθετη ρητίνη υβριδική θα πρέπει, ως προς τις ενισχυτικές της ουσίες:
- A Να περιέχει κόκκους υάλων και άμορφο ή κolloειδές διοξείδιο του πυριτίου
 - B Το μέσο μέγεθος των ενισχυτικών ουσιών να μην υπερβαίνει τα 5μm
 - Γ Η % κ.ο. περιεκτικότητα τους να μην υπερβαίνει το 60%
 - Δ Να περιέχει αποκλειστικά και μόνο κόκκους βαρέων μετάλλων
 - E Η διασωματιδιακή απόσταση των κόκκων να μην υπερβαίνει τα 0,001μm
303. Οι χαμηλού ιξώδους σύνθετες ρητίνες μπορούν να χρησιμοποιηθούν:
- A Για αποκαταστάσεις Ιης ομάδας νεογιλών δοντιών
 - B Για αποκαταστάσεις Vης ομάδας, μέτριου μεγέθους, μονίμων δοντιών
 - Γ Για κάλυψη οπών και σχισμών
 - Δ Ως τελευταίο στρώμα σε άμεσες όψεις σύνθετης ρητίνης
 - E Για έμφραξη μικρών κοιλοτήτων IIIης ομάδας
304. Οι υψηλού ιξώδους σύνθετες ρητίνες μπορούν:
- A Να συμπυκνωθούν όπως και το αμάλαμα
 - B Να λειανθούν το ίδιο καλά όπως και οι μικρόκοκκες σύνθετες ρητίνες
 - Γ Να χρησιμοποιηθούν τόσο σε πρόσθιες όσο και σε οπίσθιες αποκαταστάσεις
 - Δ Να πολυμεριστούν σε μεγαλύτερο βάθος σε σχέση με τις μικρόκοκκες
 - E Κανένα από τα παραπάνω
305. Η αντίσταση στην αποτριβή μιας σύγχρονης υβριδικής σύνθετης ρητίνης είναι:
- A Περίπου ίση με εκείνη του αμαλγάματος
 - B Σημαντικά μικρότερη του αμαλγάματος
 - Γ Μεγαλύτερη ενός αμαλγάματος

- Δ Περίπου ίση ενός κεραμικού
- Ε Ίση με εκείνη μιας όξινης τροποποιημένης σύνθετης ρητίνης

306. Σε μια αποκατάσταση IIας ομάδας σε προγόμφιο της άνω γνάθου με μικρόκοκκη σύνθετη ρητίνη η πιθανότητα κατάγματος σε σχέση με μια πανομοιότυπη με μικροϋβριδική:

- A Είναι μεγαλύτερη
- B Είναι μικρότερη
- Γ Είναι το ίδιο
- Δ Εξαρτάται από τις συνθήκες σύγκλεισης του ασθενή
- Ε Εξαρτάται από την ευαισθησία του στην τερηδόνα

307. Σε σχέση με το αρχικό της χρώμα, ο φωτοπολυμερισμός της πάστας της σύνθετης ρητίνης:

- A Προκαλεί μεταβολή χρώματος
- B Δεν προκαλεί καμιά μεταβολή
- Γ Το αν θα συμβεί αλλαγή εξαρτάται από τον τύπο της συσκευής φωτοπολυμερισμού
- Δ Το αν θα υπάρξει μεταβολή εξαρτάται από το σκεύασμα της σύνθετης ρητίνης
- Ε Μεταβολή χρώματος συμβαίνει μόνο στις μικρόκοκκες σύνθετες ρητίνες

308. Οι δυνάμεις συστολής μιας σύνθετης ρητίνης σε κοιλότητα Ιης ομάδας σε σχέση μιας ίδιου όγκου ΙVης ομάδας είναι:

- A Μικρότερες
- B Μεγαλύτερες
- Γ Ίσες
- Δ Εξαρτάται από τον τύπο της σύνθετης ρητίνης
- Ε Εξαρτάται από το αν θα χρησιμοποιηθεί ή όχι υαλοϊονομερής κονία για προστασία πολφού

309. Με τον όρο «χαμελεοντισμό» που χρησιμοποιείται στις σύνθετες ρητίνες περιγράφεται:

- A Η αδυναμία διάκρισης της σύνθετης ρητίνης από τα τοιχώματα μιας κοιλότητας κατά τη διαδικασία αφαίρεσής της
- B Η μεταβολή χρώματος που υφίσταται η ρητίνη με την παραμονή της στο στοματικό περιβάλλον
- Γ Η δυνατότητα χρωματικής προσομοίωσης της ρητίνης στους οδοντικούς ιστούς
- Δ Η μεταβολή του χρώματος της πάστας της ρητίνης με το φωτοπολυμερισμό της
- Ε Η προσαρμογή της ανακλαστικότητας της σύνθετης ρητίνης σε αυτή της αδαμαντίνης

310. Σε μια αποκατάσταση, τα εξωτερικά ερεθίσματα φθάνουν στον πολφό:

- A Μέσω των αδαμαντινικών πρισμάτων
- B Μέσω της περισωληναριακής οδοντίνης
- Γ Μέσω του υγρού των οδοντινοσωληναρίων
- Δ Μέσω της μεσοσωληναριακής οδοντίνης
- Ε Μέσω του εμφρακτικού υλικού της αποκατάστασης

311. Ποιο από τα παρακάτω χαρακτηριστικά δεν ισχύει για το υδροξείδιο του ασβεστίου;

- A Υδρόφιλο
- B Υδατοδιαλυτό
- Γ Διαλυτό σε όξινο περιβάλλον
- Δ Ανθεκτικό σε δυνάμεις θλίψης
- Ε Ταχύπηκτο

312. Ποιο από τα παρακάτω χαρακτηριστικά δεν ισχύει για τις υαλοϊονομερείς κονίες, ως υλικά προστασίας πολφού;

- A Αντιφλεγμονώδης δράση
- B Συγκολλητική ικανότητα
- Γ Προσφέρουν προστασία σε θερμικά ερεθίσματα
- Δ Απελευθερώνουν φθόριο
- Ε Διαθέτουν ικανοποιητικές φυσικομηχανικές ιδιότητες

313. Ποιο από τα παρακάτω χαρακτηριστικά δεν ισχύει για τις ενισχυμένες ευγενολούχες κονίες;

- A Αντιμικροβιακή δράση
- B Αντιφλεγμονώδης δράση
- Γ Ταχύπηκτες
- Δ Προσφέρουν προστασία σε ηλεκτρικά ερεθίσματα
- Ε Αναστέλλουν την αντίδραση πολυμερισμού των συνθέτων ρητινών

314. Σε περίπτωση σημειακής αποκάλυψης του πολφού το υλικό προστασίας που θα χρησιμοποιηθεί, οπωσδήποτε, είναι:

- A Συγκολλητικός παράγοντας σύνθετης ρητίνης ή αμαλγάματος
- B Ενισχυμένη ευγενολούχος κονία
- Γ Πολυκαρβοξυλική κονία
- Δ Υδροξείδιο του ασβεστίου
- Ε Υαλοϊονομερής κονία

315. Ποιο από τα παρακάτω δεν επηρεάζει τη διαπερατότητα της οδοντίνης, σε μια αποκατάσταση;

- A Το βάθος της κοιλότητας
- B Το εμφρακτικό υλικό
- Γ Η ηλικία του ατόμου
- Δ Η ύπαρξη προηγούμενης έμφραξης στο ίδιο δόντι
- Ε Η ύπαρξη αυχενικών διαβρώσεων στο ίδιο δόντι

316. Ένα ρωγμώδες κάταγμα δοντιού διαγιγνώσκεται:

- A Ακτινογραφικά
- B Με διαχωρισμό των δοντιών με ελαστικούς δακτυλίους
- Γ Με φθορισμό ακτίνων laser
- Δ Με ανιχνευτήρα
- Ε Με διερχόμενο φως

317. Σε ποια από τις παρακάτω καταστάσεις μπορεί να αποτελέσει λύση επιλογής η συγκόλληση του κατεαγότος τμήματος δοντιού:

- A Όταν η γραμμή του κατάγματος βρίσκεται πολύ κοντά στον πολφό
- B Όταν η συγκόλληση επιχειρείται 48h μετά το συμβάν του κατάγματος

- Γ Όταν η γραμμή του κατάγματος συμπίπτει με αυτή του κατεαγότος τμήματος
- Δ Όταν η ηλικία του ασθενούς δεν υπερβαίνει τα 12-14 χρόνια
- Ε Όταν το δόντι είναι ενδοδοντικά θεραπευμένο

318. Σε περίπτωση κατάγματος δοντιού κρίνεται απαραίτητη η ακινητοποίηση του, όταν:

- A Διαπιστωθεί ακτινογραφικά περιακρορριζική αλλοίωση
- B Ο ασθενής έχει γενικευμένη περιοδοντίτιδα
- Γ Όταν στο δόντι αυτό η αναλογία μύλης-ρίζας είναι περίπου 1
- Δ Έχουν υποστεί τραυματισμό, χωρίς όμως να παρουσιάζουν κάταγμα και παρακείμενα δόντια
- Ε Συνυπάρχει και περιοδοντικός τραυματισμός

319. Σε ποια από τις παρακάτω περιπτώσεις δεν μπορεί να εφαρμοστεί η άμεση κάλυψη πολφού σε κάταγμα δοντιού με αποκάλυψη πολφού;

- A Σε μέγεθος αποκάλυψης 0,4-0,8mm
- B Σε δόντι με αδιάπλαστο ακρορρίζιο
- Γ Σε ασθενείς ηλικίας άνω των 18 ετών
- Δ Σε φλεγμαίνοντα πολφό
- Ε Δεν μπορεί να εφαρμοστεί σε καμιά περίπτωση

320. Για τη διαμόρφωση κοιλότητας IIας ομάδας για σύνθετη ρητίνη, ποιο από τα παρακάτω ισχύει;

- A Η όμορη ακρολοφία αφαιρείται όταν το πάχος της είναι >2mm
- B Γίνεται, πάντοτε, λοξοτόμηση όλων των εξωτερικών ορίων της κοιλότητας
- Γ Οι εσωτερικές γωνίες μπορεί να είναι οξύαιχμες
- Δ Εφαρμόζεται η επέκταση προς πρόληψη
- Ε Αφαιρούνται πάντοτε τα ανυποστήρικτα αδαμαντινικά πρίσματα

321. Όταν μετά την τοποθέτηση του συγκολλητικού παράγοντα σε μια έμφραξη σύνθετης ρητίνης υπάρξει επιμόλυνση με σάλιο:

- A Ξεπλύνουμε με σπρέυ αέρα-νερού και επανατοποθετούμε το συγκολλητικό παράγοντα
- B Επαναδροποιούμε και επανατοποθετούμε το συγκολλητικό παράγοντα
- Γ Νεαροποιούμε τα τοιχώματα και επαναλαμβάνουμε την αδροποίηση και τοποθέτηση του συγκολλητικού παράγοντα
- Δ Καθαρίζουμε με ακετόνη και επαναλαμβάνουμε τη διαδικασία
- Ε Προχωράμε στην τοποθέτηση της σύνθετης ρητίνης

322. Σε μια οποιαδήποτε αποκατάσταση ο έλεγχος σύγκλεισης γίνεται:

- A Πριν την έναρξη παρασκευής της κοιλότητας
- B Πριν την έναρξη παρασκευής της κοιλότητας και μετά την τοποθέτηση του υλικού
- Γ Πριν και μετά την παρασκευή της κοιλότητας
- Δ Μετά την τοποθέτηση του εμφρακτικού υλικού
- Ε Μετά την ολοκλήρωση της παρασκευής της κοιλότητας και μετά την τοποθέτηση του υλικού

323. Περίπτωση αντένδειξης χρήσης αμαλγάματος σε μια κοιλότητα IIας ομάδας είναι:

- A Η τοποθέτηση του αυχενικού τοιχώματος 2-3mm υποουλικά
- B Η κακή στοματική υγιεινή του ασθενή
- Γ Το παρειογλωσσικό εύρος κοιλότητας, μασητικά, να είναι το 1/3 της διαφυματικής απόστασης
- Δ Αλλεργία του ασθενούς στον Zn
- E Αλλεργία του ασθενούς στον Hg

324. Περίπτωση αντένδειξης χρήσης σύνθετης ρητίνης σε μια κοιλότητα IIας ομάδας είναι:

- A Το παρειογλωσσικό εύρος κοιλότητας, μασητικά, να είναι το 1/2 της διαφυματικής απόστασης
- B Το δόντι-ανταγωνιστής να φέρει έμφραξη αμαλγάματος
- Γ Η τοποθέτηση του αυχενικού τοιχώματος να είναι 1mm υποουλικά
- Δ Ο ασθενής να φέρει εκτεταμένες αυχενικές διαβρώσεις σε πολλά δόντια
- E Ο ασθενής να είναι μέσου τερηδονικού κινδύνου

325. Σε μια κοιλότητα IIας ομάδας για αμάλαμα:

- A Είναι απαραίτητη η αφαίρεση των υποσκαμμένων τμημάτων της αδαμαντίνης
- B Η τοποθέτηση του αυχενικού τοιχώματος δεν πρέπει να γίνεται υποουλικά
- Γ Τα τοιχώματα της κοιλότητας θα πρέπει να είναι αποκλίνοντα
- Δ Το εύρος της κοιλότητας δεν μπορεί να υπερβαίνει το 1/2 της διαφυματικής απόστασης
- E Τα πλάγια τοιχώματα του κιβωτιδίου θα πρέπει να φθάνουν μέχρι τα σημεία αυτοκαθαρισμού

326. Κατά τη συμπύκνωση αμαλγάματος, ο υδράργυρος που ανεβαίνει στα επιφανειακά στρώματα:

- A Αφαιρείται με την αεροσύριγγα
- B Παραμένει και αναμειγνύεται με το επόμενο στρώμα
- Γ Αφαιρείται με σφαιρίδιο βάμβακος
- Δ Με εργαλείο αφαιρείται το επιπολής επιφανειακό στρώμα του αμαλγάματος
- E Αφαιρείται μόνο από το τελευταίο στρώμα συμπύκνωσης

327. Οι τυπικές κοιλότητες αμαλγάματος στην αυχενική περιοχή του δοντιού έχουν σχήμα:

- A Νεφροειδές
- B Παραλληλόγραμμου
- Γ Τραπεζίου
- Δ Κυκλοτερές
- E Δεν ακολουθούν κάποιο τυποποιημένο σχήμα

328. Πόσες επιφάνειες περιλαμβάνει μια κοιλότητα IVης ομάδας κατά Black:

- A Τρεις
- B Δύο
- Γ Τέσσερεις
- Δ Πέντε
- E Εξαρτάται από το δόντι

329. Ο ερπυσμός είναι μια ιδιότητα του αμαλγάματος στην οποία οφείλεται:

- A Η αμαύρωση των αποκαταστάσεων

- B Η διάβρωση
- Γ Η απώλεια ανατομικότητας
- Δ Το κάταγμα στον ισθμό της αποκατάστασης
- E Τα οριακά μικροσπασίματα

330. Όταν το σχήμα μιας αυχενικής μη τερηδονικής βλάβης είναι έντονα σφηνοειδές, με οξύαιχμα, ομαλά εξωτερικά όρια, τότε το πιθανότερο αίτιο δημιουργίας της είναι:

- A Η σκληρή οδοντόβουρτσα
- B Η κατανάλωση μεγάλων ποσοτήτων όξινων τροφών
- Γ Η μειωμένη ροή σάλιου
- Δ Ο τρόπος σύγκλεισης
- E Η δυσπλασία αδαμαντίνης στην περιοχή

331. Οι υαλοϊονομερείς κονίες κατά τη διάρκεια των πρώτων πέντε λεπτών της πήξης τους, δεν θα πρέπει να:

- A Εκτίθενται σε φως
- B Να καλύπτονται με τεχνητό τοίχωμα
- Γ Να αφαιρούνται οι περίσσιες τους με εργαλείο χειρός
- Δ Να έρθουν σε επαφή με υγρασία
- E Ισχύουν όλα τα προαναφερόμενα

332. Τερηδόνες ομόρων επιφανειών, με ακτινογραφική εικόνα D1, σε ασθενείς με μέτριο τερηδονικό κίνδυνο, αντιμετωπίζονται:

- A Χωρίς θεραπεία
- B Με έμφραξη αμαλγάματος
- Γ Μόνο με προληπτικά μέτρα αναχαίτισης εξέλιξης της τερηδόνας
- Δ Με έμφραξη σύνθετης ρητίνης
- E Με έμφραξη υαλοϊονομερούς κονίας

333. Η τελική μήτρα των υαλοϊονομερών κονιών περιέχει:

- A Ελεύθερο φωσφορικό οξύ
- B Κόκκους οξειδίου του ψευδαργύρου
- Γ Πολυκαρβοξυλικά άλατα
- Δ Μεταλλικά ιόντα, όπως, Ca, Na, P
- E Ελεύθερους διπλούς δεσμούς άνθρακα (C=C)

334. Μασητικές επιφάνειες οπισθίων δοντιών, σε ασθενή ηλικίας 42 ετών χαμηλού τερηδονικού κινδύνου, που φέρουν βαθιές σχισμές και αύλακες, με ένδειξη αρχόμενης τερηδόνας, αντιμετωπίζονται:

- A Με μικροσυντηρητική αποκατάσταση σύνθετης ρητίνης
- B Με επάλειψη φθοριούχου βερνικιού
- Γ Με κάλυψη οπών και σχισμών με ρητινώδες υλικό
- Δ Με παρακολούθηση
- E Με προληπτική έμφραξη σύνθετης ρητίνης

335. Το σχήμα συγκράτησης της κοιλότητας Ιης ομάδας για σύνθετη ρητίνη, θα πρέπει να έχει το εξής χαρακτηριστικό:

- A Βάθος κοιλότητας τουλάχιστον 1,5 χιλ.
- B Εύρος κοιλότητας μεγαλύτερο του 1/3 της διαφυματικής απόστασης

- Γ Επιπεδωμένα τοιχώματα
- Δ Εξωτερικά όρια κοιλότητας με γωνία μικρότερη των 90° ως προς τα πρίσματα της αδαμαντίνης
- Ε Κανένα από τα παραπάνω

336. Στον κατά στρώματα φωτοπολυμερισμό της σύνθετης ρητίνης, ισχύει:

- A Ο χρόνος φωτοπολυμερισμού είναι μικρότερος στο πρώτο σε σχέση με το τελευταίο στρώμα τοποθέτησης
- B Το κάθε στρώμα φωτοπολυμερίζεται για 60-80 δευτερόλεπτα
- Γ Πριν την τοποθέτηση του κάθε στρώματος, το προηγούμενο θα πρέπει, οπωσδήποτε, να νεαροποιείται με φρέζα
- Δ Το κάθε στρώμα τοποθετείται οριζόντια ως προς το προηγούμενο
- Ε Το κάθε στρώμα φέρει επιφάνεια ζώνης αναστολής πολυμερισμού από οξυγόνο

337. Η αδροποίηση της αδαμαντίνης με οξύ στοχεύει σε:

- A Περιορισμό των δυνάμεων συστολής πολυμερισμού
- B Αύξηση της επιφανειακής ενέργειας της αδαμαντίνης
- Γ Μείωση της επιφανειακής ενέργειας της αδαμαντίνης
- Δ Μείωση της διαβροχής του ιστού από τη σύνθετη ρητίνη
- Ε Καλύτερη χρωματική μετάβαση της σύνθετης ρητίνης προς το δόντι

338. Η απόπτωση μιας σύνθετης ρητίνης ΙΙης ομάδας, άμεσα μετά την τοποθέτησή της σε κεντρικό άνω τομέα, μπορεί να οφείλεται, κύρια, σε:

- A Έλλειψη αδαμαντινικών ορίων
- B Μεγάλο χρόνο (> 60 δευτ.) αδροποίησης της αδαμαντίνης
- Γ Απορρόφηση υγρασίας κατά τον πολυμερισμό
- Δ Προβλήματα σύγκλεισης του ασθενή
- Ε Ατελή πολυμερισμό του συγκολλητικού παράγοντα

339. Οι μικρόκοκκες σύνθετες ρητίνες:

- A Είναι σχετικά αδιαφανή υλικά
- B Διαθέτουν μικρότερη αντοχή σε μηχανικές καταπονήσεις έναντι των υβριδικών
- Γ Έχουν μικρότερη ελαστικότητα έναντι των υβριδικών συνθέτων ρητινών
- Δ Η κ.ο. περιεκτικότητά τους σε ενισχυτικούς κόκκους υπερβαίνει το 55%
- Ε Περιέχουν μονομερή, σε κατ' όγκο αναλογία, μικρότερη του 30%

340. Το αδροποιητικό ορθοφωσφορικό οξύ που χρησιμοποιείται σε μια αποκατάσταση με σύνθετη ρητίνη πρέπει να τοποθετείται:

- A Μόνο στην αδαμαντίνη των ορίων και των τοιχωμάτων της κοιλότητας
- B Μόνο στην οδοντίνη των πλαγίων τοιχωμάτων αλλά όχι στο υπερπολφικό ή αξονικό
- Γ Μόνο στην λοξοτομημένη περιοχή της κοιλότητας
- Δ Μόνο στα πλάγια κι όχι στο υπερπολφικό τοίχωμα της κοιλότητας
- Ε Σε όλη την κοιλότητα και στα όριά της

341. Ποιο από τα παρακάτω κριτήρια ισχύει για κοιλότητα σύνθετης ρητίνης Ιης ομάδας:

- A Τα πλάγια τοιχώματα να είναι αποκλίνοντα προς τον άξονα του δοντιού

- B Το περίγραμμα της κοιλότητας δεν ακολουθεί κάποιο τυπικό σχήμα
- Γ Τα αδαμαντινικά όρια μπορούν να παραμείνουν υποσκαμμένα
- Δ Η λοξοτομή να έχει εύρος τουλάχιστον 1.5 χιλ.
- E Το υπερπολφικό τοίχωμα να μην φέρει υποσκαφές

342. Το τεχνητό τοίχωμα σε μια κοιλότητα Vης ομάδας φωτοπολυμεριζόμενης σύνθετης ρητίνης θα πρέπει να είναι:

- A Ημιδιαπερατή μεμβράνη
- B Ταινία κελλουλοΐτη
- Γ Αλουμίνιο σχήματος φακής
- Δ Διαφανές πλαστικό, σχήματος φακής
- E Κανένα από τα παραπάνω

343. Η κλινική εξέταση αρχόμενων τερηδόνων οπών και σχισμών απαιτεί:

- A Ακτινογραφική εξέταση
- B Χρήση ανιχνευτήρα
- Γ Καθαρές και στεγνές επιφάνειες
- Δ Εξέταση με διερχόμενο φωτισμό
- E Αφαίρεση τυχόν χρωστικών με ελαστικό κυτπελλοειδές

344. Η αντιμετώπιση αυχενικής μη τερηδονικής βλάβης που εμφανίζει απώλεια μόνο αδαμαντίνης αντιμετωπίζεται με:

- A Τοπική φθορίωση
- B Παρακολούθηση και άρση των αιτιολογικών παραγόντων
- Γ Κάλυψη με sealant
- Δ Κάλυψη με συγκολλητικό παράγοντα
- E Κάλυψη με σύνθετη ρητίνη χαμηλού ιξώδους

345. Στη σύνθεση κάθε σύνθετης ρητίνης περιλαμβάνονται:

- A Οργανικοί διαλύτες
- B Όξινα μονομερή
- Γ Φθοριούχες ενώσεις
- Δ Μονομερή μεγάλου M.B
- E Κόκκοι διοξειδίου του ψευδαργύρου

346. Σε κάθε αποκατάσταση IIIης ομάδας είναι απαραίτητο, να:

- A Γίνει λοξοτομή των αδαμαντινικών ορίων
- B Τοποθετηθεί υαλοϊονομερής κονία, ως ουδέτερο στρώμα
- Γ Να χρησιμοποιηθεί νήμα απώθησης ούλων
- Δ Τοποθετηθεί χρώμα αδιαφάνειας (opaque)
- E Χρησιμοποιηθεί ταινία λείανσης

347. Ο έλεγχος της απόδοσης σωστού σημείου επαφής σε μια αποκατάσταση γίνεται με:

- A Ταινία λειάνσεως ομόρου
- B Οδοντικό νήμα
- Γ Ανιχνευτήρα
- Δ Μεταλλικό έλασμα
- E Οπτική παρατήρηση

348. Οι μικρόκοκκες σύνθετες ρητίνες έχουν:
- A Καλύτερες μηχανικές ιδιότητες από τις υβριδικές
 - B Υποδεέστερες μηχανικές ιδιότητες από τις υβριδικές
 - Γ Καλύτερες μηχανικές ιδιότητες από το αμάλαμα
 - Δ Καλύτερες μηχανικές ιδιότητες από τα κεραμικά
 - E Εξαρτάται από το εμπορικό σκεύασμα της υβριδικής σύνθετης ρητίνης

349. Τι προσφέρουν οι ενισχυτικές ουσίες στις σύνθετες ρητίνες;
- A Αύξηση της αντίστασης σε αποτριβή
 - B Αύξηση της απορρόφησης νερού
 - Γ Μείωση της ικανότητας πρόσφυσης στους οδοντικούς ιστούς
 - Δ Καλύτερη διείσδυση στην αδροποιημένη αδαμαντίνη
 - E Μείωση αντοχής στον εφελκυσμό

350. Απαραίτητη προϋπόθεση για την εμφάνιση της τερηδόνας της ρίζας είναι:
- A Η παρουσία τερηδόνας της μύλης στο ίδιο δόντι
 - B Η ηλικία του ασθενούς να ξεπερνά τα 55 με 60 έτη
 - Γ Η έκθεση της επιφάνειας της ρίζας στο στοματικό περιβάλλον
 - Δ Η λήψη φαρμάκων που επηρεάζουν τη ροή του σάλιου
 - E Η κατανάλωση αρκετών όξινων τροφών

351. Τα πρίσματα της αδαμαντίνης σ' ένα πρώτο γομφίο είναι:
- A 3-4 εκατομμύρια
 - B 5-7 εκατομμύρια
 - Γ 10-12 εκατομμύρια
 - Δ 14-16 εκατομμύρια
 - E 16-18 εκατομμύρια

352. Οι κρύσταλλοι του υδροξυαπατίτη εμφανίζουν:
- A Ομοιόμορφη ταξινόμηση σε όλο το πρίσμα
 - B Ανομοιόμορφη ταξινόμηση σε όλο το πρίσμα
 - Γ Σχήμα μανιταριού
 - Δ Καθετότητα μεταξύ τους
 - E Γωνιώδη διάταξη μεταξύ τους

353. Οι γραμμές Pickerill είναι:
- A Κατάληξη των αυξητικών γραμμών Retzius
 - B Μικρές ακρολοφίες
 - Γ Ρωγμές
 - Δ Βαθείς αύλακες
 - E Αβαθείς αύλακες

354. Πρωτογενής υμένας Nasmyth είναι:
- A Ενασβεστωμένος
 - B Κερατινοποιημένος
 - Γ Λεπτυθέν επιθήλιο
 - Δ Πεπαχυμένο επιθήλιο
 - E Τίποτα από τα προηγούμενα

355. Ο δευτερογενής υμένας Nasmyth έχει πάχος:

- A 0,2 μm
- B 0,5 μm
- Γ 0,1 μm
- Δ 1,0 μm
- E 10 μm

356. Η αδαμαντίνη παρουσιάζει φυσιολογική αποτριβή με αποτέλεσμα να καταστρέφεται:

- A Ο πρωτογενής υμένας Nasmyth
- B Ο δευτερογενής υμένας Nasmyth
- Γ Τα περικύματα
- Δ Οι γραμμές Pickerill
- E Όλα τα προηγούμενα

357. Η οδοντίνη περιέχει ανόργανα συστατικά σε % κατά βάρος αναλογία:

- A 40 %
- B 55 %
- Γ 61 %
- Δ 65 %
- E 80 %

358. Η οδοντίνη είναι:

- A Βιολογικά ενεργός ιστός
- B Οδοντικός ιστός που προστατεύει τον πολφό
- Γ Ενιαία λειτουργική οντότητα με τον πολφό
- Δ Ξεχωριστός ιστός από τον πολφό
- E Όλα τα προηγούμενα

359. Η ακύτταρη οστεΐνη εντοπίζεται:

- A Στην αυχενική περιοχή του δοντιού
- B Στο ακρορρίζιο του δοντιού
- Γ Στο μέσο τριτημόριο της ρίζας
- Δ Στο διχασμό των ριζών
- E Τα A & Γ

360. Για την ασφαλή αποκοπή της οδοντίνης, κατά την παρασκευή μιας κοιλότητας με περιστροφικά εργαλεία υψηλών ταχυτήτων, θα πρέπει:

- A Να ασκείται ισχυρή πίεση στον οδοντικό ιστό
- B Να χρησιμοποιούνται εγγλυφίδες αδαμαντόκονης
- Γ Να χρησιμοποιείται καταιονισμός νερού
- Δ Ο ιστός να αποκόπτεται με διακεκομμένη κίνηση
- E Τα A & B

361. Οι αποφυάδες των οστεϊνοκυττάρων βρίσκονται μέσα :

- A Στην ακύτταρη οστεΐνη
- B Σε οστεϊνικά σωληνάρια
- Γ Σε οστεϊνικές κοιλότητες
- Δ Τα B & Γ

E Σε κανένα από τα προηγούμενα

362. Οι ίνες του Sharpey είναι :

- A Χαρακτηριστικό γνώρισμα της οστεΐνης
- B Προέρχονται από το περιρρίζιο
- Γ Εισέρχονται και κλείνονται μέσα στην οστεΐνη
- Δ Εισέρχονται και κλείνονται μεταξύ των οστεΐνοβλαστών
- E Όλα τα προηγούμενα

363. Από τον ακτινογραφικό έλεγχο προκύπτει ότι η εγγύς επιφάνεια του 35 έχει τερηδονική βλάβη, η οποία έχει προχωρήσει στο 1/3 του πάχους της αδαμαντίνης. Η αντιμετώπιση που προτείνεται στον ασθενή είναι:

- A Έμφραξη σύνθετης ρητίνης
- B Έμφραξη αμαλγάματος
- Γ Έμφραξη υαλοϊονομερούς κονιάς
- Δ Έμφραξη κεραμομεταλλικής κονιάς
- E Κανένα από τα παραπάνω

364. Από τον ακτινογραφικό έλεγχο προκύπτει ότι η άπω επιφάνεια του 26 έχει τερηδονική βλάβη η οποία έχει προχωρήσει στα 2/3 του πάχους της αδαμαντίνης. Η αντιμετώπιση που προτείνεται στον ασθενή είναι:

- A Έμφραξη αμαλγάματος
- B Έμφραξη σύνθετης ρητίνης
- Γ Χρήση οδοντικού νήματος και φθοριούχου οδοντόκρεμας
- Δ Έμφραξη υαλοϊονομερούς κονιάς
- E Κανένα από τα παραπάνω

365. Η έμφραξη μιας κοιλότητας, η οποία δημιουργείται από οδοντική τερηδόνα γίνεται για:

- A Τη λειτουργική και αισθητική αποκατάσταση του φραγμού
- B Την ανακοπή της εξέλιξης της τερηδονικής βλάβης στο δόντι
- Γ Την άρση των αιτίων που προκάλεσαν την τερηδόνα
- Δ Να διευκολύνει τον ασθενή να απομακρύνει την μικροβιακή πλάκα
- E Τα A & B

366. Για τη διάγνωση βλάβης που εμφανίζεται με τη μορφή λευκής κηλίδας στην αυχενική, παρειακή επιφάνεια του 36:

- A Κάνουμε ακτινογραφικό έλεγχο
- B Στεγνώνουμε προσεκτικά την επιφάνεια του δοντιού και εξετάζουμε οπτικά
- Γ Υγραίνουμε την επιφάνεια του δοντιού και εξετάζουμε οπτικά
- Δ Εξετάζουμε την περιοχή με αιχμηρό ανιχνευτήρα
- E Κανένα από τα παραπάνω

367. Η κλινική εικόνα μιας στάσιμης τερηδόνας ρίζας, η οποία εντοπίζεται στην παρειακή επιφάνεια του 44, παρουσιάζει τα παρακάτω χαρακτηριστικά:

- A Μαλακή υφή
- B Το μασητικό της όριο φθάνει στο μέσο τριτημόριο της μύλης
- Γ Το χρώμα της είναι ανοικτό φαιό
- Δ Σκληρή υφή
- E Βάθος 3-4 χιλ.

368. Στην παρειακή επιφάνεια του 36 υπάρχει μια ενεργή τερηδονική βλάβη της αδαμαντίνης, η οποία:

- A Μπορεί να αντιμετωπιστεί με προληπτική θεραπεία
- B Πρέπει να αποκατασταθεί με εμφρακτικό υλικό
- Γ Μπορεί να καλυφθεί μόνο με υγρή ρητίνη
- Δ Δεν χρειάζεται καμιά αντιμετώπιση
- E Κανένα από τα παραπάνω

369. Η ακτινογραφία μυλικής σύγκλεισης (δήξεως) έδειξε ότι η τερηδονική βλάβη στην εγγύς επιφάνεια του 45 διαπερνά το πάχος της αδαμαντίνης και επεκτείνεται στα 2/3 της οδοντίνης. Η βλάβη θα πρέπει να αντιμετωπιστεί με:

- A Επάλειψη φθοριούχου βερνικιού
- B Ακτινογραφική παρακολούθηση ανά τρίμηνο
- Γ Χρήση νήματος και φθοριούχων πρόσθετων
- Δ Αποκατάσταση με εμφρακτικό υλικό
- E Η αντιμετώπιση εξειδικεύεται ανά ασθενή

370. Υπάρχουν περιπτώσεις όπου παρατηρείται τερηδονισμός του δοντιού κάτω από τις προληπτικές καλύψεις οπών και σχισμών. Αυτό μπορεί να οφείλεται:

- A Στη σταδιακή αποδόμηση του υλικού κάλυψης με το χρόνο
- B Στην ύπαρξη υπολειπόμενης τερηδόνας στην περιοχή κάλυψης
- Γ Στην κατακράτηση οδοντικής μικροβιακής πλάκας στην περιοχή
- Δ Στην παραμονή μικροβίων στην περιοχή κάλυψης
- E Όλα τα παραπάνω

371. Η τερηδονική εμπειρία δείχνει:

- A Την ταχύτητα εξέλιξης των τερηδονικών βλαβών
- B Την ενεργότητα των τερηδονικών βλαβών
- Γ Τη συχνότητα με την οποία εμφανίζονται οι τερηδονικές βλάβες στο συγκεκριμένο άτομο
- Δ Το αποτέλεσμα της αλληλεπίδρασης μεταξύ των παραγόντων προσβολής και προστασίας από την τερηδόνα που έδρασαν στο συγκεκριμένο άτομο στο παρελθόν
- E Όλα τα παραπάνω

372. Ο τερηδονικός κίνδυνος ενός ατόμου εκφράζει την:

- A Πιθανότητα να εμφανίσει νέες τερηδόνες
- B Πιθανότητα εξέλιξης των αρχόμενων τερηδονικών βλαβών
- Γ Πιθανότητα να εμφανιστούν νέες τερηδόνες και να εξελιχθούν ήδη υπάρχουσες
- Δ Πιθανότητα επανατερηδονισμού εμφράξεων, που ήδη υπάρχουν
- E Εμπειρία του ατόμου σε σχέση με την τερηδόνα, στο παρελθόν

373. Κατά τη διάρκεια της κλινικής εξέτασης ενός εφήβου ασθενή 16 ετών διαγιγνώσκονται τρεις τερηδονικές βλάβες, που αναπτύχθηκαν τον τελευταίο χρόνο σε όμορες και μασητικές επιφάνειες. Η αντιμετώπιση τους ασθενούς θα περιλαμβάνει:

- A Οδηγίες στοματικής υγιεινής και σωστής διατροφής
- B Φθορίωση

- Γ Έμφραξη των τερηδονισμένων δοντιών
- Δ Τα Α & Β & Γ
- Ε Τα Α & Γ

374. Ο αριθμός των οδοντιοσωληναρίων στο υπερπολφικό τοίχωμα μιας κοιλότητας IIας ομάδας γομφίου, σε ενήλικα, εξαρτάται από:

- Α Το βάθος της κοιλότητας
- Β Τα μέσα που χρησιμοποιήθηκαν για την αποκοπή των οδοντικών ιστών
- Γ Την ηλικία του ασθενούς
- Δ Το αν η αποκοπή αφορούσε πρωτογενή ή δευτερογενή τερηδόνα
- Ε Κανένα από τα παραπάνω

375. Στην κλινική πράξη, η μέτρηση της ταχύτητας ροής του σάλιου ενδείκνυται σε:

- Α Έλεγχο αποτελεσματικότητας πρωτοκόλλου προληπτικών και θεραπευτικών μέτρων που εφαρμόστηκαν για την αντιμετώπιση τερηδόνων
- Β Ασθενείς που υποψιαζόμαστε υποσιαλία
- Γ Ασθενείς που δέχονται ακτινοβολία στην περιοχή του τραχήλου
- Δ Κάθε ασθενή που δέχεται για πρώτη φορά οδοντιατρική περίθαλψη
- Ε Τα Α, Β, Δ

376.

Ο ΠΙΟ

σημαντικός ρυθμιστικός παράγοντας στο σάλιο είναι:

- Α Το σύστημα ανθρακικού οξέος/διττανθρακικών ιόντων
- Β Το ρυθμιστικό σύστημα φωσφορικών ιόντων
- Γ Το ρυθμιστικό σύστημα των πρωτεϊνών
- Δ Τα ανόργανα ιόντα του σάλιου
- Ε Κανένα από τα παραπάνω

377. Ο αριθμός των γαλακτοβακίλλων που προσδιορίζονται στον έλεγχο σάλιου, υποδεικνύει:

- Α Συχνή κατανάλωση πρωτεϊνών
- Β Το επίπεδο της στοματικής υγιεινής
- Γ Το τερηδονικό κίνδυνο που διατρέχει ο ασθενής
- Δ Την πιθανότητα να εμφανιστούν νέες τερηδόνες στο μέλλον
- Ε Την αποτελεσματικότητα του ρυθμιστικού συστήματος του σάλιου

378. Οι υδατάνθρακες με τερηδονογόνο δράση είναι οι:

- Α Πολυσακχαρίτες
- Β Δισακχαρίτες
- Γ Υδατάνθρακες μεγάλου μοριακού βάρους
- Δ Ζυμώσιμοι υδατάνθρακες μικρού μοριακού βάρους
- Ε Όλα τα παραπάνω

379. Ποιο από τα παρακάτω δεν ισχύει όσον αφορά στην επίδραση των ηρεμιστικών φαρμάκων στην εξέλιξη της νόσου της τερηδόνας:

- Α Τα ηρεμιστικά αυξάνουν την μεταβολική δραστηριότητα της μικροβιακής πλάκας
- Β Τα ηρεμιστικά μειώνουν το pH του σάλιου

- Γ Τα ηρεμιστικά επιδρούν στη λειτουργία των σιελογόνων αδένων με αποτέλεσμα την ποιοτική και ποσοτική αλλαγή του παραγόμενου σάλιου
- Δ Τα ηρεμιστικά μειώνουν τη μικροβιακή χλωρίδα της στοματικής κοιλότητας
- Ε Τα ηρεμιστικά μειώνουν την αμυντική ικανότητα του σάλιου

380. Ποιες από τις παρακάτω παραμέτρους της δίαιτας δεν επηρεάζει την εξέλιξη της νόσου τερηδόνας:

- A Συχνότητα λήψης τροφής
- B Σύσταση της τροφής
- Γ Χημική σύνθεση της τροφής
- Δ Ποσότητα της τροφής
- Ε Περιεκτικότητα της τροφής σε προστατευτικά στοιχεία

381. Η διάγνωση ασθενών που εμφανίζουν μειωμένη ταχύτητα ροής του σάλιου στηρίζεται στο κλινικό σύμπτωμα :

- A Αίσθημα ξηρότητας του στόματος
- B Δυσκολία στην κατάποση ξηρής τροφής
- Γ Δυσκολία στην ομιλία
- Δ Ευαισθησία του στοματικού βλεννογόνου
- Ε Όλα τα παραπάνω

382. Ποιος από τους παρακάτω παράγοντες δεν αυξάνει τον κίνδυνο τερηδονισμού:

- A Κακότεχνες στεφάνες
- B Δόντια σε συνωστισμό
- Γ Ο χρόνος παραμονής των δοντιών στο φραγμό
- Δ Βαθιές μασητικές αύλακες ή βοθρία
- Ε Εκτεθειμένες επιφάνειες ριζών

383. Σε περιπτώσεις κατά τις οποίες, ενεργή τερηδονική βλάβη που περιορίζεται στην μισό του βάθους της αδαμαντίνης, αντιμετωπίζεται με μη επεμβατικές τεχνικές, τότε:

- A Η βλάβη μπορεί να αναχαιτιστεί
- B Η βλάβη συνεχίζει να εξελίσσεται αλλά με μικρότερη ταχύτητα
- Γ Η βλάβη εξελίσσεται με ίδιο ως προς την αρχική ταχύτητα
- Δ Η βλάβη εξελίσσεται με ακόμα μεγαλύτερη ταχύτητα
- Ε Εξαρτάται απόλυτα από την ηλικία του ασθενή

384. Ποιο από τα παρακάτω τρόφιμα δεν προκαλεί μείωση του pH της οδοντικής μικροβιακής πλάκας κάτω από το κρίσιμο pH της αδαμαντίνης:

- A Τα γλυκά
- B Τα μπισκότα
- Γ Οι φυσικοί χυμοί
- Δ Τα αναψυκτικά
- Ε Κανένα από τα παραπάνω

385. Ποιο από τα παρακάτω δεν προκαλεί μείωση της ταχύτητας έκκρισης σάλιου:

- A Έλκος στομάχου
- B Σύνδρομο Sjogren

- Γ Λήψη αντισταμινικών φαρμάκων
- Δ Ακτινοβολία της περιοχής κεφαλής/τραχήλου
- Ε Διαβήτης

386. Σε ποιο από τα παρακάτω στοιχεία μπορούμε να βασιστούμε για να διαγνώσουμε δευτερογενείς τερηδονικές βλάβες σε αποκαταστάσεις αμαλγάματος:

- A Παρουσία σχισμοειδούς χώρου στα όρια μιας έμφραξης αμαλγάματος
- B Αποχρωματισμός (γκρί) στα όρια της έμφραξης
- Γ Μαλακής σύστασης ιστός στα όρια της έμφραξης
- Δ Ύπαρξη οριακών μικροσπασμάτων
- Ε Κανένα από τα παραπάνω

387. Η οδοντική μικροβιακή πλάκα οδηγεί σε υψηλό τερηδονικό κίνδυνο εάν:

- A Δεν απομακρύνεται τουλάχιστον μία φορά καθημερινά
- B Ο ασθενής επισκέπτεται τον οδοντίατρο μόνο σε περίπτωση προβλήματος
- Γ Ο ασθενής καταναλώνει πολλές όξινες τροφές
- Δ Ο ασθενής δεν χρησιμοποιεί φθοριούχα πρόσθετα
- Ε Τα Β & Δ

388. Παράγοντες που εμπλέκονται στην εκδήλωση ή μη της τερηδόνας είναι:

- A Η παρουσία οδοντικής μικροβιακής πλάκας
- B Η κατανάλωση ζυμώσιμων υδατάνθρακων χαμηλού μοριακού βάρους
- Γ Το σάλιο
- Δ Το φθόριο
- Ε Όλα τα παραπάνω

389. Ως 3^{ου} βαθμού αποτριβή των σκληρών οδοντικών ιστών θεωρείται η:

- A Αποτριβή της μύλης μέχρι το υπερπολφικό τοίχωμα
- B Αποτριβή της προστομιακής επιφάνειας των δοντιών
- Γ Αποτριβή της αδαμαντίνης μόνο στα φύματα των δοντιών
- Δ Ολική έκθεση της οδοντίνης μασητικά με συγχρόνως παραμονή της αδαμαντίνης περιφερικά της μύλης
- Ε Μετατροπή των σημείων επαφής σε επιφάνειες επαφής

390. Κατά την αποτριβή των σκληρών οδοντικών ιστών ο πολφός των δοντιών αντιδρά με:

- A. Εναπόθεση επανορθωτικής οδοντίνης
- B. Πολφίτιδα
- Γ. Νέκρωση
- Δ. Σταδιακή εκφύλιση
- Ε. Δεν παρουσιάζει καμιά αντίδραση

391. Ποιο από τα παρακάτω δεν συνιστά αίτιο παθολογικής αποτριβής των σκληρών οδοντικών ιστών:

- A Ο τρόπος βουρτσίσματος των δοντιών
- B Το υπέρμετρο σφίξιμο των δοντιών, κυρίως τη νύχτα
- Γ Η ύπαρξη μικροβιακής πλάκας στις επιφάνειες των δοντιών
- Δ Η ύπαρξη χονδρόκοκκης σκόνης στο χώρο επαγγελματικής ενασχόλησης των ατόμων

E Τα άγκιστρα των οδοντοστοιχιών

392. Κατά τη φυσιολογική αποτριβή των δοντιών με την πάροδο της ηλικίας, αποτριβονται πρώτα:

- A Οι κορυφές των φυμάτων των οπισθίων δοντιών
- B Η αδαμαντίνη όλων των δοντιών
- Γ Τα κοπτικά χείλη των τομέων
- Δ Οι όμορες επιφάνειες των δοντιών
- E Το αυχενικό τριτημόριο των προσθίων δοντιών

393. Σε άτομα με προγναθισμό της κάτω γνάθου παρατηρείται παθολογική αποτριβή:

- A Στα γλωσσικά φύματα των γομφίων της κάτω γνάθου
- B Στα υπερωϊα φύματα των γομφίων της άνω γνάθου
- Γ Στις χειλικές επιφάνειες των τομέων της άνω γνάθου
- Δ Στις χειλικές επιφάνειες των τομέων της κάτω γνάθου
- E Στις παρειακές επιφάνειες των πίσω δοντιών

394. Στις περιοχές των δοντιών που εμφανίζουν αποτριβή, η οδοντίνη παρουσιάζει:

- A Αύξηση της ελαστικότητάς της
- B Αύξηση της διαπερατότητάς της
- Γ Απομεταλλικοποίηση
- Δ Αύξηση της μικροσκληρότητας
- E Αύξηση του αριθμού των οδοντινοσωληναρίων

395. Η παθολογική διάβρωση των σκληρών οδοντικών ιστών είναι:

- A Απώλεια της αδαμαντίνης και αποκάλυψη της οδοντίνης, λόγω μειωμένου οργανικού υποστρώματος της αδαμαντίνης κατά τη διάπλαση
- B Θραύση της αδαμαντίνης και αποκάλυψη της οδοντίνης λόγω ατελούς ενασβεστίωσης της αδαμαντίνης
- Γ Επιφανειακή απώλεια των σκληρών οδοντικών ιστών χημικής αιτιολογίας που δεν σχετίζεται με τερηδόνα
- Δ Επιφανειακή απώλεια των σκληρών οδοντικών ιστών που προκαλείται από ανώμαλη λειτουργία της σύγκλεισης
- E Τα A & B

396. Η σκληρωτική οδοντίνη που συνοδεύει, συνήθως, τις αυχενικές διαβρώσεις δημιουργεί:

- A Αυχενική υπερευαισθησία στα δόντια
- B Ευαισθησία της περιοχής σε τερηδονική προσβολή
- Γ Δυσκολία στη συγκόλληση των συνθέτων ρητινών
- Δ Δυσκολία στη συγκόλληση υαλοϊονομερών κονιών
- E Τα Γ & Δ

397. Η παθολογική διάβρωση των σκληρών οδοντικών ιστών εντοπίζεται συνήθως:

- A Στις παρειακές επιφάνειες των οπισθίων δοντιών
- B Στις υπερώιες επιφάνειες των προσθίων δοντιών της άνω γνάθου
- Γ Στα κοπτικά χείλη των τομέων

- Δ Στις προστομιακές επιφάνειες των τομέων, των κυνοδόντων και προγομφίων
- Ε Στις γλωσσικές επιφάνειες των οπισθίων δοντιών

398. Οι αυχενικές διαβρώσεις εμφανίζουν συνήθως:

- A Οπαλίζουσα όψη
- B Σκληρές λευκές αδιαφανείς περιοχές με λεία επιφάνεια
- Γ Αλλοιώσεις σχήματος πιάτου με ανώμαλο και μαλακό πυθμένα
- Δ Σχήμα πιάτου με λείο και σκληρό πυθμένα
- Ε Όψη κιμωλίας, που εύκολα αποτρίβεται κατά τη μάσηση

399. Κατά την ιστολογική εξέταση η οδοντίνη αυχενικών διαβρώσεων παρουσιάζει:

- A Διάνοιξη των στομιών των οδοντινοσωληναρίων σε σχήμα χοάνης
- B Απομεταλλικοποίηση της περισωληνώδους οδοντίνης
- Γ Απομεταλλικοποίηση της μεσοσωληνώδους οδοντίνης
- Δ Αποδόμηση του κολλαγόνου
- Ε Υπερενασβεστίωση και κρυστάλλους οι οποίοι φράσσουν τα στόμια των οδοντινοσωληναρίων

400. Η αυχενική διάβρωση συνήθως αποδίδεται:

- A Στη χρόνια τερηδόνα
- B Σε ατελή αδαμαντινογένεση
- Γ Σε ιδιοπαθή ή χημικά αίτια
- Δ Στην υπερβολική περιεκτικότητα φθορίου στο πόσιμο νερό
- Ε Σε διαταραχές του σάλιου

401. Ποιο από τα παρακάτω δεν συνιστά αίτιο δημιουργίας αυχενικών διαβρώσεων:

- A Η οδοντόβουρτσα και ο τρόπος βουρτσίσματος των δοντιών
- B Η παρατεταμένη λήψη ανθρακούχων αναψυκτικών ή όξινων χυμών
- Γ Οι χρόνιες γαστρεντερικές διαταραχές με συχνούς εμέτους
- Δ Η χρόνια λήψη όξινων φαρμάκων
- Ε Η ύπαρξη ατμών διαφόρων οξέων στο χώρο επαγγελματικής ενασχόλησης των ατόμων

402. Ο υποπλαστικός τύπος της ατελούς αδαμαντινογένεσης οφείλεται σε:

- A Μείωση του αριθμού των αδαμαντινοβλαστών κατά τη διάπλαση της αδαμαντίνης
- B Αύξηση της ποσότητας του οργανικού υποστρώματος που εναποτίθεται κατά τη διάπλαση της αδαμαντίνης
- Γ Μείωση της ποσότητας του οργανικού υποστρώματος που εναποτίθεται κατά τη διάπλαση της αδαμαντίνης
- Δ Αύξηση της ενασβεστίωσης κατά τη διάπλαση της αδαμαντίνης
- Ε Μείωση της ενασβεστίωσης κατά τη διάπλαση της αδαμαντίνης

403. Κατά την κληρονομική υποπλασία η αδαμαντίνη, ιστολογικά, εμφανίζει:

- A Σαφώς οριοθετημένα πρίσματα και διάλυση του πυρήνα τους
- B Ρωγμές στη συνένωση των ομάδων των πρισμάτων
- Γ Απουσία πρισμάτων

- Δ Εξαγωνικό σχήμα βοθρίων που αντιστοιχούν στα πρίσματα και εξαφάνιση των περικυμάτων
- Ε Εξαγωνικό σχήμα βοθρίων που αντιστοιχούν στα πρίσματα και αύξηση των γραμμών του Schreger

404. Η ακτινογραφική εικόνα της αδαμαντίνης στην κληρονομική υπενασβεστίωση προσομοιάζει με εκείνη της:

- A Άθικτης αδαμαντίνης
- B Τερηδονισμένης οδοντίνης
- Γ Στάσιμης τερηδόνας
- Δ Φυσιολογικής οδοντίνης
- Ε Οστεΐνης

405. Υποπλασία της αδαμαντίνης θεωρείται:

- A Οποιαδήποτε διαταραχή στο σχηματισμό και την εναπόθεση του οργανικού υποστρώματος της αδαμαντίνης κατά το στάδιο της διάπλασης του δοντιού
- B Οποιαδήποτε διαταραχή στο σχηματισμό των πρισμάτων της αδαμαντίνης κατά το στάδιο της διάπλασης του δοντιού πριν τη γέννηση
- Γ Οποιαδήποτε διαταραχή που έχει επίδραση στο οδοντικό σπέρμα
- Δ Οποιαδήποτε διαταραχή στην ενασβεστίωση της αδαμαντίνης κατά το στάδιο της διάπλασης του δοντιού
- Ε Οποιαδήποτε διαταραχή στο σχηματισμό των πρισμάτων της αδαμαντίνης κατά το στάδιο της διάπλασης του δοντιού μετά τη γέννηση

406. Η αποτριβή στα δόντια με ατελή οδοντινογένεση εξελίσσεται με γρήγορο ρυθμό επειδή:

- A Συνυπάρχει υπενασβεστίωση της αδαμαντίνης
- B Υπάρχει υπενασβεστίωση της οδοντίνης
- Γ Υπάρχει παθολογική αδαμαντινο-οδοντινική ένωση
- Δ Υπάρχει μείωση του οργανικού υποστρώματος της οδοντίνης
- Ε Συνυπάρχει μείωση του οργανικού υποστρώματος της αδαμαντίνης

407. Η ατελής οδοντογένεση χαρακτηρίζεται από ατελή:

- A Διάπλαση της ρίζας του δοντιού
- B Διάπλαση της μύλης του δοντιού
- Γ Διάπλαση της οδοντίνης
- Δ Από ατελή διάπλαση της αδαμαντίνης και της οδοντίνης
- Ε Διάπλαση της οστεΐνης

408. Η θεραπευτική αντιμετώπιση μεμονωμένων υπενασβεστωμένων περιοχών στην υπενασβεστίωση της αδαμαντίνης δεν περιλαμβάνει :

- A Τοπικές φθοριώσεις
- B Χρήση φθοριούχου οδοντόπαστας
- Γ Αποκατάσταση των υπενασβεστωμένων περιοχών με το κατάλληλο εμφρακτικό υλικό
- Δ Καθημερινή χρήση φθοριούχων στοματοπλυμάτων
- Ε Συχνή παρακολούθηση από τον οδοντίατρο

409. Η δυσπλασία με τη μορφή των δοντιών Turner οφείλεται:

- A Σε διαταραχές της θρέψης κατά τη διάρκεια της διάπλασης

- B Σε ενδοκρινικές διαταραχές κατά τη διάρκεια της διάπλασης
- Γ Σε περιακρορριζικές φλεγμονές κατά τη διάρκεια της διάπλασης
- Δ Στην υπερβολική λήψη φθορίου κατά τη διάρκεια της διάπλασης
- E Στην υπερβολική έκθεση σε ακτινοβολία κατά τη διάρκεια της διάπλασης

410. Η παρουσία υποπλαστικού βοθρίου/ων στη μύλη ενός δοντιού οφείλεται:

- A Σε βλάβη ομάδας ή ομάδων αδαμαντινοβλαστών κατά την περίοδο του σχηματισμού του οργανικού υποστρώματος
- B Σε βλάβη ομάδας ή ομάδων οδοντινοβλαστών κατά την περίοδο του σχηματισμού του οργανικού υποστρώματος
- Γ Σε βλάβη ομάδας ή ομάδων αδαμαντινοβλαστών κατά την περίοδο της ενασβεστίωσης
- Δ Σε βλάβη στοίχου αδαμαντινοβλαστών κατά την περίοδο της ενασβεστίωσης
- E Σε βλάβη των οδοντινοβλαστών κατά την περίοδο της διάπλασης του δοντιού

411. Στην οδοντική φθορίαση τα δόντια παρουσιάζουν:

- A Μειωμένη αντίσταση στην αποτριβή
- B Μειωμένη αντίσταση στη διάβρωση
- Γ Μειωμένη αντίσταση στην τερηδόνα
- Δ Αυξημένη αντίσταση στην τερηδόνα
- E Αυξημένη αντίσταση στο κάταγμα

412. Κλινικό χαρακτηριστικό της οδοντικής φθορίασης δεν είναι:

- A Η έντονη εμφάνιση των περικυμάτων της αδαμαντίνης
- B Οι πολλαπλές ραβδώσεις της οδοντικής επιφάνειας
- Γ Τα πολλαπλά βοθρία
- Δ Οι λευκές αδιαφανείς περιοχές, με λεία επιφάνεια
- E Οι καφέ κηλίδες

413. Κατά την ατελή οδοντινογένεση τα δόντια εμφανίζουν:

- A Υποπλαστικά βοθρία
- B Οπαλίζουσα όψη με κανονικό περίγραμμα και χρώμα καφέ
- Γ Όψη κιμωλίας
- Δ Υποπλαστική μύλη καστανής χροιάς
- E Υποπλαστικές αύλακες

414. Μεταξύ των χημικών μεθόδων που χρησιμοποιούνται για την αντιμετώπιση της αυχενικής υπερευαισθησίας είναι η:

- A Επάλειψη της περιοχής με σκευάσματα οξαλικών αλάτων
- B Επάλειψη με ρητινώδες βερνίκι
- Γ Επάλειψη με βερνίκι χλωρεξιδίνης
- Δ Επάλειψη με ευγενολούχα έκδοχα
- E Τα Α & Γ

415. Οι δυσχρωμίες των δοντιών δεν οφείλονται σε:

- A Αλλοιώσεις της δομής των σκληρών οδοντικών ιστών
- B Αλλοιώσεις του πάχους των σκληρών οδοντικών ιστών
- Γ Αλλοιώσεις του οδοντικού σπέρματος στο στάδιο της αύξησης
- Δ Χρωστικές που ενσωματώνονται με τους οδοντικούς ιστούς κατά την διάπλασή τους

E Χρωστικές που διεισδύουν στους οδοντικούς ιστούς μετά το σχηματισμό τους

416. Κάθε κοπτικό εργαλείο κατά την τυποποίηση του Black χαρακτηρίζεται από έναν τύπο που αποτελείται από:

- A Έναν αριθμό
- B Δύο αριθμούς
- Γ Τρεις αριθμούς
- Δ Αριθμούς και γράμματα
- E Γράμματα και σύμβολα

417. Τα κοχλιάρια της οδοντίνης είναι εργαλεία που χρησιμοποιούνται με κίνηση:

- A Ωθησης
- B Έλξης
- Γ Εκσκαφής
- Δ Τριβής
- E Τα A & B

418. Οι διαμορφωτήρες γωνιών είναι εργαλεία που χρησιμοποιούνται για την:

- A Ομαλοποίηση των γωνιών
- B Λείανση των γωνιών
- Γ Για τη δημιουργία οξέων γωνιών
- Δ Εξάλειψη των γωνιών
- E Διαμόρφωση των εξωτερικών ορίων των κοιλοτήτων

419. Οι πέλεκεις είναι εργαλεία που χρησιμοποιούνται για την:

- A Αποκοπή της αδαμαντίνης
- B Αποκοπή της οδοντίνης
- Γ Αφαίρεση τερηδόνας
- Δ Αποκοπή οδοντίνης και οστεΐνης
- E Τα Γ & Δ

420. Τα απαραίτητα εργαλεία για την τοποθέτηση του απομονωτήρα είναι:

- A Ελαστικό, πλαίσιο, αρπαγοφόρος
- B Τρύπανο, αρπάγες
- Γ Αρπαγοφόρος
- Δ Πλαίσιο, ελαστικό, τρύπανο, αρπαγοφόρος
- E Τα B & Γ

421. Οι χαμηλές ταχύτητες στα περιστρεφόμενα κοπτικά εργαλεία, αφορούν ταχύτητες:

- A Κάτω από 120.000 στροφές το λεπτό
- B Πάνω από 120.000 στροφές το λεπτό
- Γ 130.000 στροφές το λεπτό
- Δ Κάτω από 120.000 στροφές το δευτερόλεπτο
- E Πάνω από 120.000 στροφές το δευτερόλεπτο

422. Οι υψηλές ταχύτητες στα περιστρεφόμενα εργαλεία αφορούν ταχύτητες:

- A Από 150.000 μέχρι 300.000 στροφές το λεπτό
- B Από 180.000 μέχρι 450.000 στροφές το λεπτό

- Γ Από 450.000 μέχρι 600.000 στροφές το λεπτό
- Δ Από 450.000 μέχρι 500.000 στροφές το λεπτό
- Ε Στις 600.000 στροφές το λεπτό

423. Το μέγεθος και το σχήμα των φρεζών είναι κωδικοποιημένο με:

- A Γράμματα, ακολουθώντας το ευρωπαϊκό σύστημα κωδικοποίησης
- B Γράμματα και αριθμούς, ακολουθώντας το αμερικάνικο σύστημα κωδικοποίησης
- Γ Αριθμούς και γράμματα, ακολουθώντας το διεθνές (ISO) και το αμερικάνικο σύστημα κωδικοποίησης
- Δ Αριθμούς, ακολουθώντας το ευρωπαϊκό και το αμερικάνικο σύστημα κωδικοποίησης
- Ε Αριθμούς και η κωδικοποίηση ακολουθεί τρία διαφορετικά συστήματα: α) το αμερικάνικο, β) το ευρωπαϊκό, γ) το διεθνές (ISO)

424. Η σωστή πίεση κατά την αποκοπή των οδοντικών ιστών έχει ιδιαίτερη σημασία για τη διάρκεια ζωής της φρέζας. Οι φρέζες από χάλυβα ή καρβίδιο του βολφραμίου προτείνεται να χρησιμοποιούνται με:

- A Καθόλου πίεση
- B Πίεση άνω των 5 N
- Γ Ελάχιστη πίεση
- Δ Πίεση 0,3–2 N
- Ε Πίεση μέχρι 4–5 N

425. Οι κατασκευασμένες από χάλυβα φρέζες χρησιμοποιούνται για:

- A Αφαίρεση τερηδόνας
- B Χειρουργική οστού
- Γ Μικροδιορθώσεις σε ευγενή κράματα ή ακρυλικά
- Δ Αφαίρεση οδοντίνης
- Ε Όλα τα παραπάνω

426. Ο ρυθμός αποκοπής των υγιών οδοντικών ιστών με τα διαμάντια σε σχέση με τις φρέζες, είναι:

- A Βραδύτερος
- B Ταχύτερος
- Γ Ο ίδιος
- Δ Εξαρτάται από τον τύπο του δοντιού
- Ε Εξαρτάται από την ηλικία του ασθενούς

427. Τα διαμάντια ανάλογα με το μέγεθος των κόκκων τους κατατάσσονται σε:

- A Υπεραδρόκοκκα και αδρόκοκκα
- B Αδρόκοκκα και λεπτόκοκκα
- Γ Αδρόκοκκα, μέσης αδρότητας, λεπτόκοκκα
- Δ Αδρόκοκκα, λεπτόκοκκα, υπερλεπτόκοκκα
- Ε Υπεραδρόκοκκα, αδρόκοκκα, μέσης αδρότητας, λεπτόκοκκα, υπερλεπτοκοκκα

428. Οι συγκολλητικοί παράγοντες των συνθέτων ρητινών, μπορούν κάτω από συγκεκριμένες συνθήκες, να λειτουργήσουν και ως υλικά προστασίας πολφού γιατί:

- A Απελευθερώνουν αντιμικροβιακά έκδοχα
- B Λειτουργούν ως μονωτές θερμικών ερεθισμάτων
- Γ Αποφράσσουν τα στόμια των οδοντινοσωληναρίων
- Δ Λειτουργούν ως ελαστικό υπόστρωμα απορροφώντας τις μηχανικές δυνάμεις
- Ε Δεσμεύουν τα τοξικά στοιχεία που απελευθερώνονται από τις σύνθετες ρητίνες

429. Οι χειρολαβές χαμηλών ταχυτήτων, συνήθως, χρησιμοποιούνται για την:

- A Αφαίρεση τερηδόνας
- B Αποκοπή υγιούς οδοντίνης
- Γ Αποκοπή υγιούς αδαμαντίνης
- Δ Ομαλοποίηση των αδαμαντινικών ορίων κοιλοτήτων
- Ε Λοξοτόμηση της αδαμαντίνης

430. Οι συνήθεις λαβές των εργαλείων είναι:

- A Στυλού-παλάμης
- B Παλάμης και δακτύλων
- Γ Δακτύλων-στυλού
- Δ Στυλού, παλάμης, δακτύλων ή τροποποιημένη λαβή παλάμης
- Ε Κανένα από τα παραπάνω

431. Η αποστείρωση των εργαλείων με κλίβανο που χρησιμοποιεί υγρή θερμότητα με πίεση (αυτόκαυστο) γίνεται σε:

- A 250°C, 50 rounds, 1 ώρα
- B 310°C, 60 rounds, 1.5 ώρα
- Γ 118°C, 15 rounds, 15 λεπτά
- Δ 135°C, 10 rounds, 10 λεπτά
- Ε 200°C, 20 rounds, 15 λεπτά

432. Η αποστείρωση με ξηρή θερμότητα γίνεται σε κλίβανο που ο αέρας θερμαίνεται στους:

- A 200°C για 2 ώρες
- B 250°C για 2,5 ώρες
- Γ 180°C για 1 ώρα
- Δ 110°C για 2 ώρες
- Ε 210°C για 2 ώρες

433. Η αποστείρωση με κρυστάλλους χλωριούχου νατρίου γίνεται στην ανάλογη συσκευή για μικροεργαλεία σε:

- A 110°C - 150°C για 10 λεπτά
- B 180°C - 200°C για 5 λεπτά
- Γ 200°C - 220°C για 5 λεπτά
- Δ 210°C - 230°C για 10 λεπτά
- Ε 130°C - 180°C για 8 λεπτά

434. Σε μια φωτοπολυμεριζόμενη σύνθετη ρητίνη, ως βάθος πολυμερισμού ορίζεται:

- A Η απόσταση της επιφάνειας της σύνθετης ρητίνης από τη λυχνία φωτοπολυμερισμού
- B Ο βαθμός πολυμερισμού ανάλογα με το πάχος της σύνθετης ρητίνης

- Γ Η διαφορά του βαθμού πολυμερισμού μεταξύ της άμεσα ακτινοβολούμενης επιφάνειας κι ενός σημείου εντός της σύνθετης ρητίνης
- Δ Σε τι βάθος μέσα σε μια σύνθετη ρητίνη ο βαθμός πολυμερισμού είναι ίσος με αυτόν της επιφάνειας
- Ε Τα πάχος στο οποίο τοποθετείται κάθε στρώμα σύνθετης ρητίνης στην τεχνική της διαστρωμάτωσης

435. Ο καλύτερος τρόπος αποστείρωσης των φρεζών είναι με:

- A Οινόπνευμα
- B Τεταρτοταγές αμμώνιο
- Γ Κλίβανο ξηράς θερμότητας που δεν ξεπερνά η θερμοκρασία τους 120°C
- Δ Φορμαλδεΐδη
- Ε Συνδυασμό οινόπνεύματος και φορμαλδεΐδης

436. Το στέλεχος του κοπτικού εργαλείου μπορεί να:

- A Είναι μόνο ευθύ
- B Είναι ευθύ ή να σχηματίζει μια μόνο γωνία
- Γ Είναι ευθύ ή να σχηματίζει μόνο δύο γωνίες
- Δ Σχηματίζει μόνο μια γωνία
- Ε Είναι ευθύ ή να σχηματίζει μια, δύο ή τρεις γωνίες

437. Στους κοπτήρες αυχενικού χείλους, μια πλήρης σειρά αποτελείται από:

- A 2 εργαλεία
- B 3 εργαλεία
- Γ 5 εργαλεία
- Δ 4 εργαλεία
- Ε 6 εργαλεία

438. Η συλλογή των στοιχείων για το σχέδιο θεραπείας αρχίζει από:

- A Τη λήψη ακτινογραφιών
- B Το ιστορικό του ασθενή
- Γ Την κλινική εξέταση
- Δ Τον έλεγχο ροής σάλιου
- Ε Το περιοδοντόγραμμα

439. Ποιο από τα παρακάτω δεν χρησιμοποιείται στην κλινική εξέταση των δοντιών για ανίχνευση τερηδόνας:

- A Ο ανιχνευτήρας
- B Το κάτροπτρο
- Γ Το οδοντικό νήμα
- Δ Το κοχλιάριο οδοντίνης
- Ε Η βαμβακολαβίδα

440. Το σημαντικότερο μειονέκτημα των συνθέτων ρητινών ως υλικών αποκατάστασης οπισθίων δοντιών είναι:

- A Οι φυσικομηχανικές ιδιότητές τους
- B Η μικρή αντίσταση στην αποτριβή που παρουσιάζουν
- Γ Η συστολή πολυμερισμού τους
- Δ Η χρήση συγκολλητικών παραγόντων για τη συγκράτησή τους
- Ε Η μικρή βιοσυμβατότητα τους

441. Ποιο/α από τα παρακάτω δεν χρησιμοποιείται στην εξέταση του σημείου επαφής των δοντιών:

- A Η περιοδοντική μύλη
- B Ο ανιχνευτήρας
- Γ Το κάτοπτρο
- Δ Το οδοντικό νήμα
- E Τα B & Δ

442. Η τερηδόνα προκαλεί στο δόντι:

- A Καταστροφή του κολλαγόνου
- B Αποδόμηση του ανόργανου μέρους των οδοντικών ιστών
- Γ Εκφύλιση των οδοντινοβλαστών
- Δ Απώλεια του νερού των ιστών
- E Όλα τα παραπάνω

443. Η συχνότητα επανάκλησης των ασθενών στο οδοντιατρείο για την αντιμετώπιση της τερηδόνας τους εξαρτάται από:

- A Την ηλικία τους
- B Την ευαισθητοποίηση που έχουν αποκτήσει σχετικά με το πρόβλημα της τερηδόνας
- Γ Το αριθμό των εμφράξεων που έχουν ήδη στο στόμα τους
- Δ Την ομάδα τερηδονικού κινδύνου στην οποία ανήκουν
- E Τη συνύπαρξη περιοδοντικής νόσου

444. Η καλύτερη μέθοδος εντόπισης τερηδόνας ομόρων επιφανειών είναι:

- A Η εξέταση με ανιχνευτήρα
- B Το πέρασμα οδοντικού νήματος
- Γ Η κλινική επισκόπηση
- Δ Η ακτινογραφία μετά πτερυγίου (δήξεως)
- E Η εξέταση με κάτοπτρο

445. Η ακτινογραφική εξέταση βοηθά στη διάγνωση:

- A Αρχόμενων τερηδόνων μασητικών οπών και σχισμών
- B Τερηδόνων που έχουν περάσει την ένωση αδαμαντίνης-οδοντίνης
- Γ Τερηδόνων λείων επιφανειών με επέκταση στο $\frac{1}{2}$ του πάχους της αδαμαντίνης
- Δ Αρχόμενων τερηδόνων ομόρων επιφανειών
- E Αυχενικών αποσπάσεων

446. Σε περίπτωση αποκαταστάσεων, εκμαγεία μελέτης λαμβάνονται:

- A Όταν αποκαθίστανται πολλές εν σειρά αυχενικές βλάβες
- B Στην πρώτη εξέταση του κάθε ασθενή
- Γ Σε περιπτώσεις πολύπλοκων αισθητικών αποκαταστάσεων
- Δ Σε όλες τις περιπτώσεις καταγμάτων μύλης
- E Το A & Γ

447. Η επιλογή υλικού αποκατάστασης για τις τερηδόνες οπών και σχισμών μασητικών επιφανειών εξαρτάται από:

- A Το βάθος της κοιλότητας που προκύπτει
- B Αποκλειστικά από τις αισθητικές απαιτήσεις του ασθενούς

- Γ Την ομάδα τερηδονικού κινδύνου του ασθενούς
- Δ Τα μορφολογικά χαρακτηριστικά της μασητικής επιφάνειας
- Ε Τα Α και Β

448. Ο σύγχρονος τρόπος αντιμετώπισης της τερηδόνας περιλαμβάνει:

- Α Κάλυψη οπών και σχισμών επιλεγμένων μασητικών επιφανειών
- Β Μελέτη της διατροφής του ατόμου
- Γ Προσδιορισμό του τερηδονικού κινδύνου του ατόμου
- Δ Οδηγίες στοματικής υγιεινής
- Ε Όλα τα παραπάνω

449. Τα στοιχεία του οδοντικού ιστού που μπορούν να αποτελέσουν ένδειξη ύπαρξης τερηδόνας, σε περίπτωση τέτοιας υποψίας είναι:

- Α Το κίτρινο χρώμα
- Β Η λύση της συνέχειας αδαμαντίνης
- Γ Η επιφανειακή αδρότητα
- Δ Η οπαλίζουσα όψη
- Ε Το Β & Δ

450. Στην πραγματοποίηση εμφράξεων, η ακτινογραφία είναι απόλυτα απαραίτητη στις περιπτώσεις:

- Α Τοποθέτησης καρφίδας
- Β Αποκατάστασης ενεργών τερηδόνων ρίζας
- Γ Αποκατάστασης ομόρων τερηδόνων, που κλινικά εμφανίζουν κιμωλιώδους χρώματος όμορη ακρολοφία
- Δ Τοποθέτησης ενδορριζικού άξονα
- Ε Τα Α & Δ

451. Η παρασκευή για την αποκατάσταση γομφίου που έχει τερηδόνα στην εγγύς επιφάνεια του ξεκινά από:

- Α Το κεντρικό βοθρίο της μασητικής επιφάνειας
- Β Την εγγύς όμορη ακρολοφία
- Γ Το εγγύς βοθρίο της μασητικής επιφάνειας
- Δ Το άπω βοθρίο της μασητικής επιφάνειας
- Ε Δεν υπάρχει συγκεκριμένη θέση έναρξης

452. Σε ποια ομάδα κατά Black ανήκουν οι κοιλότητες των ομόρων επιφανειών των προγομφίων:

- Α Iη
- Β IIη
- Γ IIIη
- Δ IVη
- Ε Vη

453. Ποιες τερηδονικές βλάβες χαρακτηρίζονται ως μικρής ή μέτριας έκτασης:

- Α Αυτές οι οποίες σε βάθος έχουν φθάσει μέχρι και την οδοντίνη, χωρίς να επεκτείνονται σε φύμα ή κοπτική γωνία
- Β Αυτές οι οποίες σε βάθος έχουν φθάσει μέχρι και την οδοντίνη και επεκτείνονται σε φύμα ή κοπτική γωνία

- Γ Αυτές οι οποίες εδράζονται μόνο στην αδαμαντίνη, χωρίς να επεκτείνονται σε φύμα ή κοπτική γωνία
- Δ Αυτές οι οποίες εδράζονται μόνο στην αδαμαντίνη, και επεκτείνονται σε φύμα ή κοπτική γωνία
- Ε Αυτές που εδράζονται στην οστέϊνη

454. Η συμπύκνωση του αμαλγάματος γίνεται:

- A Πλάγια προς τα τοιχώματα όπου επιδιώκεται η προσαρμογή
- B Κάθετα προς τα τοιχώματα όπου επιδιώκεται η προσαρμογή
- Γ Με την όσο μεγαλύτερη δύναμη
- Δ Με τη χρήση συμπυκνωτήρων μεγάλης διαμέτρου
- Ε Τα Β & Γ

455. Σε ποιες από τις παρακάτω περιπτώσεις οι σύνθετες ρητίνες δεν αποτελούν το κατάλληλο υλικό επιλογής για την αντιμετώπιση τερηδόνων οπισθίων δοντιών:

- A Σε ασθενείς που ανήκουν σε ομάδα υψηλού τερηδονικού κινδύνου
- B Όταν δεν μπορεί να γίνει πολύ καλός έλεγχος της υγρασίας
- Γ Σε κοιλότητες με υποουλική επέκταση του αυχενικού ορίου
- Δ Τα Α & Γ
- Ε Το Α & Β & Γ

456. Ποια είναι η καταλληλότερη τεχνική για την επίτευξη σωστού σημείου επαφής σε μια έμφραξη ΙΙης ομάδας με σύνθετη ρητίνη:

- A Η χρήση ταινίας κελλουλοΐτη και σφήνας
- B Η συγκράτηση του ελάσματος σε επαφή με το διπλανό δόντι κατά την τοποθέτηση και το φωτοπολυμερισμό της σύνθετης ρητίνης
- Γ Η χρήση συμπυκνωτήρα κατά το στοιβαγμό της σύνθετης ρητίνης
- Δ Η χρήση συμπυκνώσιμων συνθέτων ρητινών
- Ε Η έναρξη του φωτοπολυμερισμού να γίνεται στο κιβωτίδιο

457. Σε ποια από τις παρακάτω περιπτώσεις δεν μπορεί να γίνει έμμεση (γλωσσική) προσπέλαση σε κοιλότητες ΙΙΙης ομάδας:

- A Η τερηδονική βλάβη εντοπίζεται ή επεκτείνεται περισσότερο υπερώϊα
- B Υπάρχει στρεβλοδοντία με αποτέλεσμα να εμποδίζεται η γλωσσική προσπέλαση, από το διπλανό δόντι
- Γ Υπάρχει προηγούμενη αποκατάσταση που επεκτείνεται προστομακά
- Δ Τα Β & Γ
- Ε Τα Α & Β & Γ

458. Η ενσωμάτωση των ενισχυτικών ουσιών στους συγκολλητικούς παράγοντες έγινε για:

- A Βελτίωση του ιξώδους τους
- B Ενίσχυση της αντοχής του υβριδικού στρώματος
- Γ Μείωση της συστολής πολυμερισμού τους
- Δ Βελτίωση των ρεολογικών χαρακτηριστικών τους
- Ε Όλα τα παραπάνω

459. Ποια οπή ανοίγουμε στο ελαστικό του απομονωτήρα για τομείς της κάτω γνάθου:

- A Τη μικρότερη σε διάμετρο
- B Τη δεύτερη
- Γ Την τρίτη
- Δ Την τέταρτη
- E Τη μεγαλύτερη σε διάμετρο

460. Η συγκόλληση στην οστεΐνη παρουσιάζεται ως προβληματική λόγω του ότι:

- A Είναι μικρότερο το ποσοστό της μεσοσωληναριακής οδοντίνης
- B Συνυπάρχει, σε πολλές περιπτώσεις, σκληρωτική οδοντίνη
- Γ Υπάρχει ένα εξωτερικό στρώμα 150-200 μm, υπενασβεστωμένο, με μεγάλη περιεκτικότητα σε οργανικά συστατικά
- Δ Η κατεύθυνση των οδοντινοσωληναρίων είναι πλάγια και όχι κάθετη
- E Η υποκείμενη οδοντίνη είναι λεπτότερου πάχους

461. Οι αρπάγες του απομονωτήρα χρησιμεύουν για:

- A Την προώθηση του ελαστικού στα μεσοδόντια διαστήματα
- B Τη συγκράτηση του ελαστικού στον αυχένα του δοντιού και την απομάκρυνση των ούλων
- Γ Να δημιουργούν χρωματική αντίθεση με τα δόντια
- Δ Να εμποδίζουν την είσοδο των εμφρακτικών υλικών στα μεσοδόντια διαστήματα
- E Για τη μεταφορά και τοποθέτηση του απομονωτήρα στο στόμα

462. Κατά την παρασκευή κοιλότητας IIας ομάδας και για να μην καταστραφεί με τη φρέζα το μεσοδόντιο τμήμα του ελαστικού του απομονωτήρα, απαιτείται η προστασία του με την τοποθέτηση:

- A Ξύλινης σφήνας
- B Εργαλείου γουταπέρκας
- Γ Μεταλλικού τοιχώματος
- Δ Βαζελίνης
- E Οδοντικού νήματος

463. Οι συσκευές φωτοπολυμερισμού, ανάλογα με τη πηγή εκπομπής τους διακρίνονται σε:

- A Συσκευές αλογόνου-βολφραμίου-χαλαζία
- B Συσκευές φωτοδιόδου εκπομπής (LED)
- Γ Συσκευές laser
- Δ Τα A & Γ
- E Τα A & B & Γ

464. Ποια από τις παρακάτω προτάσεις δεν ισχύει για τις συσκευές φωτοπολυμερισμού του τύπου αλογόνου:

- A Η ένταση εκπομπής είναι συνήθως μεγαλύτερη των 2000 mW/cm²
- B Στις συσκευές αλογόνου χρησιμοποιούνται φίλτρα
- Γ Ο χρόνος ζωής της λάμπας της συσκευής αλογόνου είναι απεριόριστος
- Δ Η πηγή εκπομπής είναι η λυχνία αλογόνου-βολφραμίου-χαλαζία
- E Τα A & Γ

465. Η διάνοιξη των οπών στο ελαστικό του απομονωτήρα γίνεται με:

- A Φρέζα
- B Ανιχνευτήρα
- Γ Τρύπανο
- Δ Τις σιαγώνες των αρπαγών
- Ε Τα πτερύγια των αρπαγών

466. Η τελείωση της τοποθέτησης του απομονωτήρα γίνεται με:

- A Το κατέβασμα του ελαστικού κάτω από την αρπάγη
- B Το γύρισμα των οπών του ελαστικού προς τα ούλα και το τέντωμα του ελαστικού
- Γ Την τοποθέτηση οδοντιατρικού νήματος για την προώθηση του ελαστικού στα μεσοδόντια διαστήματα και την πρόσδεση του ελαστικού στον αυχένα των δοντιών.
- Δ Τα Α & Β & Γ
- Ε Τα Β & Γ

467. Ποια είναι τα κριτήρια σωστής τοποθέτησης του απομονωτήρα:

- A Το ελαστικό και το πλαίσιο είναι τοποθετημένα κατακόρυφα με το κέντρο του πάνω στο στόμα του ασθενή και το ελαστικό συγκρατείται σωστά πάνω στο πλαίσιο χωρίς παραμορφώσεις
- B Η αρπάγη είναι τοποθετημένη και συγκρατείται σωστά πάνω στο δόντι
- Γ Το ελαστικό απομονώνει σωστά τα δόντια και παραμένει στη θέση του σε όλα τα μεσοδόντια διαστήματα και στις περιοχές των ούλων είναι γυρισμένο προς τα έσω
- Δ Τα Α & Β
- Ε Τα Α & Β & Γ

468. Κατά το στάδιο της στερέωσης του απομονωτήρα στα ενδιάμεσα δόντια, το ελαστικό διευκολύνεται να περάσει κάτω από το σημείο επαφής με τη βοήθεια:

- A Ανιχνευτήρα
- B Εργαλείου γουταπέρκας
- Γ Ξύλινης σφήνας
- Δ Οδοντικού νήματος
- Ε Βαμβακολαβίδας

469. Το κατέβασμα του ελαστικού του απομονωτήρα κάτω από την αρπάγη γίνεται με τη βοήθεια:

- A Εργαλείου γουταπέρκας
- B Λαβίδας
- Γ Ανιχνευτήρα
- Δ Αρπαγοφόρου
- Ε Πλαισίου

470. Το ελαστικό απομονωτήρα που προτιμάται για τις ανάγκες της Οδοντικής Χειρουργικής είναι:

- A Λεπτού πάχους και ανοιχτόχρωμο
- B Μέσου πάχους και ανοιχτόχρωμο
- Γ Λεπτού πάχους και σκουρόχρωμο
- Δ Μέσου πάχους ή παχύ και σκουρόχρωμο

E Μέσου πάχους ή παχύ και ανοιχτόχρωμο

471. Που τοποθετείται το αυχενικό τοίχωμα στις τυπικές κοιλότητες Vης ομάδας αμαλγάματος:

- A 0.5 χιλ. κάτω από την παρυφή των ελεύθερων ούλων
- B 0.5-1 χιλ. πάνω από την παρυφή των ελεύθερων ούλων
- Γ Στο μισό του βάθους της ουλοδοντικής σχισμής
- Δ Η θέση του καθορίζεται από το εμφρακτικό υλικό
- E Η θέση του εξαρτάται από την ομάδα τερηδονικού κινδύνου στην οποία ανήκει ο ασθενής

472. Η αποστρογγυλεμένη αξονοπολφική γωνία, σε μια κοιλότητα IIας ομάδας αμαλγάματος εξασφαλίζει:

- A Καλύτερη προστασία του πολφού
- B Καλύτερη συμπύκνωση και πρόσφυση του εμφρακτικού υλικού
- Γ Μεγαλύτερη συγκράτηση στο εμφρακτικό υλικό
- Δ Μεγαλύτερη αντοχή στην αποκατάσταση
- E Ευνοϊκότερο σχήμα ευκολίας

473. Πού τοποθετείται το υπερπολφικό τοίχωμα σε μια συντηρητική παρασκευή κοιλότητας Iης ομάδας αμαλγάματος:

- A Στην αδαμαντίνη
- B Στην οδοντίνη
- Γ Στο όριο αδαμαντίνης-οδοντίνης
- Δ Εξαρτάται από το εμφρακτικό υλικό
- E Εξαρτάται από την ομάδα τερηδονικού κινδύνου, στην οποία ανήκει ο ασθενής

474. Πόσο θα πρέπει να είναι το εύρος του ισθμού σε κοιλότητες Iης ομάδας:

- A Το 1/3 της διαφυματικής απόστασης
- B Το 1/2 της διαφυματικής απόστασης
- Γ Εξαρτάται από το είδος του εμφρακτικού υλικού
- Δ Εξαρτάται από την ηλικία του ασθενούς
- E Εξαρτάται από το βάθος της κοιλότητας

475. Πως ονομάζεται το τοίχωμα που σχηματίζει τον πυθμένα μιας κοιλότητας Iης ομάδας:

- A Πολφικό
- B Εν τω βάθει
- Γ Τοίχωμα του πυθμένα
- Δ Υπερπολφικό
- E Οδοντινικό

476. Πως πρέπει να είναι το σχήμα του αξονικού τοιχώματος στις κοιλότητες Vης ομάδας αμαλγάματος:

- A Επίπεδο
- B Κυρτό προς τα έξω
- Γ Κοίλο προς τα μέσα
- Δ Εξαρτάται από τον τύπο του αμαλγάματος που χρησιμοποιείται
- E Εξαρτάται από το εύρος της κοιλότητας

477. Πως γίνεται, συνήθως, η προφύλαξη του παρακειμένου δοντιού κατά την παρασκευή του ομόρου κιβωτιδίου, στις κοιλότητες IIας ομάδας:

- A Με τοποθέτηση δακτυλίου χαλκού στο παρακείμενο δόντι
- B Με τη χρήση ειδικού ελαστικού δακτυλίου
- Γ Με τη χρήση ειδικών εγγλυφίδων
- Δ Με μεταλλικό έλασμα και ξύλινη σφήνα
- E Με αρπάγη και απομονωτήρα

478. Σε τι διαφέρει η παρασκευή του μασητικού τμήματος κοιλότητας IIας ομάδας για αμάλαμα από την παρασκευή κοιλότητας Iης ομάδας:

- A Είναι βαθύτερη
- B Περιλαμβάνει και την/ις όμορη/ες ακρολοφία/ες
- Γ Είναι ευρύτερη
- Δ Είναι πιο στενή
- E Είναι πιο ρηχή

479. Στην παρασκευή κοιλότητας IIας ομάδας για αμάλαμα δεν γίνεται λοξοτόμηση των αδαμαντινικών ορίων, γιατί:

- A Μειώνεται η αντοχή της αποκατάστασης
- B Μειώνεται η δυνατότητα πρόσφυσης του αμαλγάματος στα εξωτερικά όρια της κοιλότητας
- Γ Αυξάνεται ο κίνδυνος διάβρωσης του αμαλγάματος
- Δ Αυξάνεται ο κίνδυνος οριακών μικροκαταγμάτων
- E Δεν ισχύει κανένα από τα προηγούμενα

480. Σε ποια ομάδα κατά Black ανήκουν οι κοιλότητες των ομόρων επιφανειών των τομέων και κυνόδοντων:

- A Iη
- B IIη
- Γ IIIη
- Δ IVη
- E Vη

481. Η τελείωση μιας κοιλότητας αφορά στη/ν:

- A Λείανση των τοιχωμάτων της
- B Αποστείρωση με αντισηπτικά
- Γ Λοξοτόμηση της αδαμαντίνης
- Δ Τοποθέτηση των ουδετέρων στρωμάτων
- E Αδροποίηση των ορίων της

482. Ποιο είναι το εύρος του μασητικού ισθμού σε τυπικές κοιλότητες Iης ομάδας αμαλγάματος:

- A Το 1/2 της διαφυματικής απόστασης
- B Το 1/3 της διαφυματικής απόστασης
- Γ Το 1/5 της διαφυματικής απόστασης
- Δ Εξαρτάται από το είδος του δοντιού
- E Εξαρτάται από τη θέση του δοντιού στο φραγμό

483. Η λοξοτομή σε κοιλότητες Vης ομάδας για σύνθετη ρητίνη γίνεται:

- A Στην αδαμαντίνη και οδοντίνη

- B Μόνο στην αδαμαντίνη
- Γ Μόνο στην οδοντίνη
- Δ Δεν είναι απαραίτητη
- Ε Διαφοροποιείται ανάλογα με την έκταση της κοιλότητας

484. Ο καθαρισμός μιας κοιλότητας μετά την παρασκευή της, γίνεται με:

- A Σπρέι αέρα-νερού
- B Υπεροξειδίο του υδρογόνου
- Γ Διάφορα αντισταθμιστικά διαλύματα
- Δ Υπόθερμο νερό
- Ε Διάλυμα κιτρικού οξέος

485. Σε ποια ομάδα ταξινόμησης των κοιλοτήτων κατά Black ανήκουν οι κοιλότητες των ομόρων επιφανειών τομέων και κυνοδόντων που επεκτείνονται και στο κοπτικό χείλος:

- A Iη
- B IIη
- Γ IIIη
- Δ IVη
- Ε Vη

486. Ποιες κοιλότητες ανήκουν στην VIη ομάδα, σύμφωνα με την ταξινόμηση κατά Simon:

- A Κοιλότητες γλωσσικής επιφάνειας τομέων και κυνοδόντων
- B Κοιλότητες μασητικών φυμάτων γομφίων και προγομφίων και κοπτικού χείλους τομέων και κυνοδόντων
- Γ Κοιλότητες εγγύς-άπω-μασητικές προγομφίων και γομφίων
- Δ Κοιλότητες γλωσσικής επιφάνειας γομφίων και προγομφίων
- Ε Κοιλότητες κοπτικής γωνίας τομέων και κυνοδόντων

487. Μέχρι ποια ιστολογική ζώνη θα πρέπει να φθάνει η αφαίρεση της τερηδόνας:

- A Τη ζώνη της αποδομημένης οδοντίνης
- B Τη ζώνη της απασβεστιωμένης οδοντίνης, που είναι και μικροβιακά μολυσμένη
- Γ Ζώνη σκληρωτικής οδοντίνης
- Δ Ζώνη λιπώδους εκφύλισης των ινών του Tomes
- Ε Δεν ισχύει κανένα από τα παραπάνω

488. Για τη διευκόλυνση της αφαίρεσης της τερηδόνας είναι δυνατό να χρησιμοποιηθεί διάλυμα ειδικής χρωστικής. Ποια από τις ιστολογικές ζώνες της τερηδόνας χρωματίζει:

- A Τη ζώνη της απασβεστιωμένης οδοντίνης που είναι και μικροβιακά μολυσμένη
- B Τη ζώνη της απασβεστιωμένης οδοντίνης που είναι ελεύθερη μικροβίων
- Γ Τη ζώνη της λιπώδους εκφύλισης των ινών του Tomes
- Δ Τη ζώνη της σκληρωτικής οδοντίνης
- Ε Δεν ισχύει κανένα από τα παραπάνω

489. Γενικά, η προσαρμογή των εμφρακτικών υλικών στα τοιχώματα μιας

κοιλότητας εξαρτάται από:

- A Την αδρότητα των τοιχωμάτων
- B Την πίεση που θα ασκηθεί στο υλικό κατά την τοποθέτηση του στην κοιλότητα
- Γ Τον τρόπο καθαρισμού της κοιλότητας
- Δ Κανένα από τα παραπάνω
- E Τα A & B

490. Από τι επηρεάζεται η μικροδιείσδυση στις εμφράξεις αμαλγάματος:

- A Την περιεκτικότητα του κράματος σε υδράργυρο
- B Τη δύναμη συμπύκνωσης του υλικού στην κοιλότητα
- Γ Το μέγεθος της αποκατάστασης
- Δ Την περιεκτικότητα του κράματος σε κασσίτερο
- E Τα A & B

491. Ποιο από τα παρακάτω είναι η λάθος απάντηση για την πρόταση που ακολουθεί. Η μικροδιείσδυση μπορεί να είναι υπεύθυνη για:

- A Τη μετεμφρακτική ευαισθησία που παρουσιάζουν κάποια δόντια
- B Τα μικροσπασίματα των ορίων της έμφραξης
- Γ Την επιφανειακή αδρότητα της έμφραξης
- Δ Τη δευτερογενή τερηδόνα
- E Το κάταγμα φύματος που περιλαμβάνεται στην αποκατάσταση

492. Ποιος από τους παρακάτω τύπους εμφράξεων εμφανίζει, συνήθως, την μικρότερη μικροδιείσδυση:

- A Αμαλγάματος
- B Συνθέτων ρητινών
- Γ Συγκολλητικού χρυσού
- Δ Ένθετες χυτές μεταλλικές εμφράξεις
- E Ένθετες κεραμικές εμφράξεις

493. Ποια ιδιότητα είναι επιθυμητό να έχουν τα υλικά προστασίας πολφού:

- A Βιοσυμβατά με τον πολφό
- B Να προάγουν την παραγωγή επανορθωτικής οδοντίνης
- Γ Να είναι καλοί θερμικοί μονωτές
- Δ Να προστατεύουν τον πολφό από μηχανικά ερεθίσματα
- E Όλα τα παραπάνω

494. Ποια από τις παρακάτω βασικές ιδιότητες δεν είναι αναγκαία να διαθέτει ένα υλικό ώστε να κριθεί κατάλληλο για άμεση κάλυψη του πολφού:

- A Να είναι βιοσυμβατό με τον πολφό
- B Να αντέχει στις δυνάμεις θλίψης
- Γ Να προάγει την παραγωγή επανορθωτικής οδοντίνης
- Δ Να προσφύεται στην οδοντίνη σε βαθμό που να στεγανοποιεί την περιοχή της αποκάλυψης
- E Να είναι ταχύπηκτο

495. Σε ποια από τις παρακάτω περιπτώσεις είναι περισσότερο αναγκαία η προστασία του πολφού:

- A Όσο μεγαλύτερο περιεμφρακτικό χώρο αφήνει γύρω του το εμφρακτικό υλικό
- B Όσο μικρότερο είναι το πάχος της παραμένουσας οδοντίνης

- Γ Όσο βαθύτερη είναι η αποκοπή των οδοντικών ιστών
- Δ Όσο μεγαλύτερο είναι το μέγεθος του πολφικού θαλάμου
- Ε Όλα τα παραπάνω

496. Κάτω από ποιες εμφράξεις δεν τοποθετούνται βερνίκια:

- A Αμαλγάματος
- B Σύνθετης ρητίνης
- Γ Σύνθετης ρητίνης και ρητινοτροποποιημένης υαλοϊονομερούς κονίας
- Δ Ένθετες χυτές μεταλλικές εμφράξεις
- Ε Τα A & B

497. Σε ποιο/α τοίχωμα/τα κοιλοτήτων IIας ομάδας αμαλγάματος μπορεί να τοποθετηθεί βερνίκι:

- A Στο υπερπολφικό
- B Στο αξονικό
- Γ Στο υπερπολφικό και στο αξονικό
- Δ Σε όλα τα τοιχώματα της κοιλότητας
- Ε Στο αυχενικό

498. Σε ποιο/α τοίχωμα/τα κοιλοτήτων IIας ομάδας αμαλγάματος μπορεί να τοποθετηθεί βάση ως υλικό προστασίας πολφού:

- A Στο υπερπολφικό τοίχωμα
- B Στο αξονικό τοίχωμα
- Γ Στο υπερπολφικό και στο αξονικό τοίχωμα
- Δ Στο αυχενικό
- Ε Στα πλάγια τοιχώματα ενός κιβωτιδίου

499. Ποιό/α είναι το υλικό/α εκλογής για άμεση κάλυψη του πολφού:

- A Το υδροξείδιο του ασβεστίου
- B Το φύραμα οξειδίου του ψευδαργύρου και ευγενόλης
- Γ Η υαλοϊονομερής κονία σε σύσταση επιχρίσματος
- Δ Η υαλοϊονομερής κονία σε σύσταση βάσης
- Ε Τα A & B

500. Ποιο από τα παρακάτω ανήκει στα κριτήρια της σωστής τοποθέτησης του υδροξειδίου του ασβεστίου, σε μια περίπτωση άμεσης κάλυψης πολφού:

- A Η τοποθέτησή του σε ένα πάχος 1-2 χιλ.
- B Η τοποθέτηση του σε όλο το υπερπολφικό ή αξονικό τοίχωμα κι όχι μόνο στην περιοχή της αποκάλυψης
- Γ Να μην αποκολλάται με το φύσημα της αεροσύριγγας
- Δ Να μην διαλυτοποιείται όταν τοποθετείται στην επιφάνεια του αδροποιητικού οξύ
- Ε Τα A & B

501. Ποιο από τα παρακάτω δεν ισχύει για την κονία οξειδίου του ψευδαργύρου και ευγενόλης:

- A Διεγείρει τους οδοντινοβλάστες για παραγωγή δευτερογενούς οδοντίνης
- B Εμφανίζει μικροβιοστατικές ιδιότητες
- Γ Εμφανίζει μεγάλη αντοχή στις δυνάμεις θλίψης
- Δ Εμφανίζει καλή προσαρμογή στα τοιχώματα της κοιλότητας
- Ε Εμφανίζει υγροσκοπική συμπεριφορά

502. Ποιο από τα παρακάτω δεν ισχύει σχετικά με τη χρήση των κονιών οξειδίου του ψευδαργύρου και ευγενόλης:

- A Μπορούν να τοποθετηθούν ως προσωρινά εμφρακτικά υλικά
- B Τοποθετούνται απευθείας στην οδοντίνη σε αποκαταστάσεις αμαλγάματος που το πάχος της παραμένουσας οδοντίνης είναι τουλάχιστον 2 χιλ.
- Γ Δεν τοποθετούνται σε κοιλότητες που θα υποδεχτούν ένθετα συνθέτων ρητινών
- Δ Τοποθετούνται κάτω από εμφράξεις συνθέτων ρητινών οπισθίων δοντιών
- E Χρησιμοποιούνται για την προσωρινή αποκατάσταση νεογιλών και μόνιμων δοντιών

503. Ποια κονία τοποθετείται, αν απαιτείται αυτό, στις περισσότερες των περιπτώσεων, ως ουδέτερο στρώμα σε μια έμφραξη αμαλγάματος:

- A Κονία φωσφορικού ψευδαργύρου
- B Κονία οξειδίου του ψευδαργύρου και ευγενόλης
- Γ Πολυκαρβοξυλική κονία
- Δ Υαλοϊονομερής κονία
- E Ρητινώδης τροποποιημένη υαλοϊονομερής κονία

504. Ποιο επίχρισμα τοποθετείται, αν απαιτείται αυτό, στις περισσότερες των περιπτώσεων, ως ουδέτερο στρώμα σε μια έμφραξη σύνθετης ρητίνης:

- A Κονία φωσφορικού ψευδαργύρου
- B Υαλοϊονομερής κονία
- Γ Κονία οξειδίου του ψευδαργύρου και ευγενόλης
- Δ Πολυκαρβοξυλική κονία
- E Υδροξείδιο του ασβεστίου

505. Τι θα τοποθετήσετε για την προστασία του πολφού σε μια έμφραξη αμαλγάματος εάν το πάχος της παραμένουσας οδοντίνης κρίνεται ότι είναι μικρότερο από 0.5 χιλ.:

- A Συγκολλητικό παράγοντα
- B Υδροξείδιο του ασβεστίου
- Γ Υδροξείδιο του ασβεστίου και υαλοϊονομερή κονία
- Δ Υαλοϊονομερή κονία
- E Ρητινώδη τροποποιημένη υαλοϊονομερή κονία

506. Ποιο από τα παρακάτω είναι η σωστή απάντηση για την πρόταση που ακολουθεί. «Σε άμεση κάλυψη του πολφού, σε κοιλότητα που πρόκειται να εμφραχθεί με σύνθετη ρητίνη, τοποθετείται»:

- A Υδροξείδιο του ασβεστίου
- B Υδροξείδιο του ασβεστίου και στη συνέχεια υαλοϊονομερή κονία
- Γ Υδροξείδιο του ασβεστίου και στη συνέχεια κονία οξειδίου του ψευδαργύρου και ευγενόλης
- Δ Υαλοϊονομερή κονία
- E Ρητινώδη τροποποιημένη υαλοϊονομερή κονία

507. Γιατί σε εμφράξεις σύνθετης ρητίνης συνιστάται η κάλυψη του υδροξειδίου του ασβεστίου με επίχρισμα υαλοϊονομερούς κονίας:

- A Για να αντέχει το υδροξείδιο του ασβεστίου στις δυνάμεις πίεσης που ασκούνται στη σύνθετη ρητίνη κατά την τοποθέτησή της στην κοιλότητα

- B Για την αποφυγή της επιφανειακής του αποδόμησης από την αδροποίηση
- Γ Για να μην αποκολλάται από την οδοντίνη λόγω δυνάμεων συστολής πολυμερισμού της σύνθετης ρητίνης
- Δ Για την απελευθέρωση φθορίου στις γειτονικές περιοχές
- E Για τη μείωση του όγκου της τοποθετούμενης στην κοιλότητα σύνθετης ρητίνης

508. Τα υλικά προστασίας του πολφού σε εμφράξεις συνθέτων ρητινών προσθίων δοντιών, χρησιμεύουν:

- A Για να προστατεύσουν τον πολφό από την επίδραση του αδροποιητικού οξέος
- B Για προστασία από μηχανικά ερεθίσματα
- Γ Για την προστασία από το συγκολλητικό παράγοντα
- Δ Τα A & Γ
- E Για κανένα από τα παραπάνω

509. Ποιο από τα παρακάτω δεν ισχύει για τις υαλοϊονομερείς κονίες, οι οποίες χρησιμοποιούνται ως ουδέτερο στρώμα:

- A Εμφανίζουν μεγάλη αντοχή στις δυνάμεις θλίψης
- B Εμφανίζουν συγκολλητική ικανότητα
- Γ Εμφανίζουν ήπια βιολογική συμπεριφορά
- Δ Διεγείρουν τους οδοντοβλάστες για την παραγωγή επανορθωτικής οδοντίνης
- E Εμφανίζουν ευαισθησία στην υγρασία

510. Σημειώστε το πλέον σημαντικό από τα παρακάτω, το οποίο μπορεί να προκαλέσει πολφική διέγερση ή και μόνιμη βλάβη στον πολφό δοντιού που φέρει αποκατάσταση, ανεξάρτητα εμφρακτικού υλικού:

- A Τα χημικά στοιχεία που απελευθερώνονται από το εμφρακτικό υλικό
- B Τα θερμικά ερεθίσματα τα οποία μεταφέρονται δια μέσου των εμφρακτικών υλικών
- Γ Η είσοδος τοξικών ουσιών και μικροβίων με την μικροδιείσδυση
- Δ Τα γαλβανικά ερεθίσματα, σε μεταλλικές αποκαταστάσεις
- E Οι μηχανικές δυνάμεις οι οποίες μεταφέρονται δια μέσου των υλικών στην οδοντίνη

511. Ποιο από τα παρακάτω προσφέρει την καλύτερη προστασία στον πολφό δοντιού που φέρει αποκατάσταση:

- A Το υδροξείδιο του ασβεστίου
- B Η κονία οξειδίου του ψευδαργύρου και ευγενόλης
- Γ Το βερνίκι
- Δ Η υαλοϊονομερής κονίας
- E Η παραμένουσα οδοντίνη

512. Η μετεμφρακτική ευαισθησία που παρατηρείται σε κάποιες περιπτώσεις αποκαταστάσεων IIας ομάδας συνθέτων ρητινών οπισθίων, στις οποίες έχει χρησιμοποιηθεί η διαστρωματική τεχνική, μπορεί να οφείλεται:

- A Στην τοποθέτηση του αδροποιητικού οξέος απευθείας στην οδοντίνη του υπερπολφικού και αξονικού τοιχώματος
- B Στη δυσκολία απόδοσης σημείου επαφής στην αποκατάσταση
- Γ Στην αναποτελεσματικότητα του συγκολλητικού παράγοντα που χρησιμοποιείται
- Δ Στις μεγάλες δυνάμεις συστολής πολυμερισμού της σύνθετης ρητίνης

E Κανένα από τα παραπάνω

513. Σε περιπτώσεις ενθέτων συνθέτων ρητινών για τη διόρθωση υποσκαφών της κοιλότητας προτιμάται η χρήση:

- A Ρητινώδους τροποποιημένης υαλοϊονομερούς κονίας
- B Ρητινώδους υλικού κάλυψης οπών και σχισμών
- Γ Κονίας οξειδίου του ψευδαργύρου και ευγενόλης
- Δ Ρητινώδους κονίας
- E Τα A & Δ

514. Ποια από τις παρακάτω συνθήκες, αν ισχύει, γίνεται ευνοϊκή η πρόγνωση για τη διατήρηση της ζωτικότητας του πολφού, σε άμεση κάλυψη με υδροξείδιο του ασβεστίου:

- A Η αποκάλυψη να είναι μικρότερη από 0.5 χιλ.
- B Το δόντι να είναι ασυμπτωματικό
- Γ Να γίνεται αποκατάσταση πρωτογενούς τερηδόνας
- Δ Ο ασθενής να είναι άνω των 40-45 ετών
- E Το δόντι να είναι πρόσθιο

515. Ποιο από τα παρακάτω δεν ισχύει όσον αφορά τους παράγοντες που επηρεάζουν τον χρόνο πήξης των κονιών που χρησιμοποιούνται ως υλικά προστασίας πολφού:

- A Η ταχύτερη ανάμειξη μειώνει το χρόνο πήξης
- B Η μεγάλη αναλογία σκόνης-υγρού μειώνει το χρόνο πήξης
- Γ Η μεγάλη αναλογία σκόνης-υγρού αυξάνει το χρόνο πήξης
- Δ Η αύξηση της θερμοκρασίας μειώνει το χρόνο πήξης
- E Η χρήση κρύας γυάλινης πλάκας για την ανάμειξη της κονίας αυξάνει το χρόνο πήξης

516. Τι καθορίζεται με τη Νο 1 προδιαγραφή της Αμερικανικής Οδοντιατρικής ομοσπονδίας (A.D.A.) στο κράμα αμαλγάματος:

- A Η σύνθεση των μεταλλικών στοιχείων του κράματος στα αμαλγάματα
- B Η μεταλλογραφική διαφορά μεταξύ των χαμηλής και υψηλής περιεκτικότητας σε χαλκό κραμάτων αμαλγάματος
- Γ Η ποσοστιαία αναλογία των μεταλλικών στοιχείων του κράματος
- Δ Το σχήμα και το μέγεθος των μορίων του κράματος
- E Τα A & Γ

517. Τι νέο εμφανίστηκε στην εξέλιξη των αμαλαμάτων που κάνει περιττή την παρουσία ψευδαργύρου στο κράμα:

- A Αυξήθηκε σημαντικά το ποσοστό συμμετοχής του Cu
- B Εφαρμόζεται νέα μέθοδος παρασκευής του κράματος
- Γ Μειώθηκε το ποσοστό συμμετοχής του Sn
- Δ Τροποποιήθηκε η Νο1 προδιαγραφή της A.D.A.
- E Τα A & Δ

518. Τα αμαλγάματα υψηλής περιεκτικότητας σε χαλκό περιέχουν ή όχι τη γ₂-φάση μετά τη πήξη τους:

- A Ναι
- B Όχι

- Γ Ναι, για μία εβδομάδα
- Δ Ναι, για ένα μήνα
- Ε Ναι, για ένα χρόνο

519. Το αμάλγαμα εξ αιτίας της φύσης του αλλά και του τρόπου συμπύκνωσης του επιτρέπει να δημιουργούνται στη μάζα του πολλά μικροκενά άμεσα μετά τη μίξη του. Αυτά παραμένουν μονίμως κενά ή πληρούνται με την πάροδο του χρόνου και από τι:

- A Παραμένουν μονίμως κενά
- B Πληρούνται σύντομα από τη ροή υγρού υδραργύρου στα κενά
- Γ Πληρούνται από την ανάπτυξη κρυστάλλων της γ_2 -φάσης
- Δ Πληρούνται σε μικρό διάστημα από κρυστάλλους της γ_1 -φάσης
- Ε Πληρούνται σιγά – σιγά από τα προϊόντα διάβρωσης του αμαλγάματος

520. Ποιο είναι το % κατά βάρος ποσοστό του Ag στη No 1 προδιαγραφή της Αμερικανικής Οδοντιατρικής Ομοσπονδίας (ADA) στο κράμα αμαλγάματος:

- A Το μέγιστο 65%
- B Το ελάχιστο 65%
- Γ Το ελάχιστο 60%
- Δ Το ελάχιστο 65%
- Ε Το μέγιστο 60%

521. Ποιο είναι το % κατά βάρος ποσοστό του Sn στη No 1 προδιαγραφή της Αμερικανικής Οδοντιατρικής Ομοσπονδίας (ADA) στο κράμα αμαλγάματος:

- A Το ελάχιστο 25%
- B Το μέγιστο 29%
- Γ Το μέγιστο 25%
- Δ Το ελάχιστο 29%
- Ε Το μέγιστο 35%

522. Τι επίδραση έχει ο Sn στο κράμα του αμαλγάματος:

- A Προσδίδει πλαστικότητα
- B Αυξάνει τη γ_2 -φάση
- Γ Μειώνει την αντοχή στην θλίψη
- Δ Μειώνει τη διάβρωση
- Ε Αυξάνει τη διάβρωση

523. Τι επίδραση έχει ο Sn στο κράμα του αμαλγάματος:

- A Αυξάνει την συστολή
- B Μειώνει τη συστολή
- Γ Μειώνει τη διάβρωση
- Δ Μειώνει τον ερπυσμό
- Ε Μειώνει τη διάβρωση και τον ερπυσμό

524. Τι επίδραση έχει ο Sn στο κράμα του αμαλγάματος:

- A Μειώνει τη συστολή
- B Μειώνει τη διάβρωση
- Γ Μειώνει τον ερπυσμό
- Δ Καθυστερεί τη σκλήρυνση
- Ε Επιταχύνει τη σκλήρυνση

525. Σε τι ποσοστό περιέχεται η γ -φάση μέσα σε ένα τυπικό αμάλγαμα που έχει σκληρυνθεί:

- A 60-70%
- B 30-35%
- Γ 20-40%
- Δ 20-30%
- E 1-10%

526. Σε τι ποσοστό περιέχεται η γ_1 -φάση μέσα σε ένα τυπικό αμάλγαμα που έχει σκληρυνθεί:

- A Λιγότερο από 10%
- B 70-80%
- Γ 60-70%
- Δ 50-65%
- E 40-65%

527. Σε τι ποσοστό περιέχεται η γ_2 -φάση μέσα σε ένα τυπικό αμάλγαμα που έχει σκληρυνθεί:

- A 30-35%
- B 10-20%
- Γ 1-10%
- Δ 5-10%
- E 5-15%

528. Τι επίδραση έχει ο Cu στο κράμα του αμαλγάματος:

- A Αυξάνει την αντοχή
- B Μειώνει τη διαστολή
- Γ Μειώνει την αμαύρωση
- Δ Μειώνει τον ερπυσμό
- E Αυξάνει τον ερπυσμό

529. Τι επίδραση έχει ο Zn στο κράμα του αμαλγάματος:

- A Αυξάνει τη διάβρωση
- B Μειώνει την πλαστικότητα
- Γ Μειώνει τη διαστολή
- Δ Δεσμεύει το οξυγόνο κατά την παρασκευή του κράματος
- E Αυξάνει το ρυθμό πήξης

530. Τι επίδραση έχει ο Zη στο κράμα του αμαλγάματος:

- A Δημιουργεί δευτερογενή διαστολή, παρουσία υγρασίας
- B Δεσμεύει το οξυγόνο κατά την παρασκευή του κράματος
- Γ Αυξάνει την πλαστικότητα
- Δ Τα A & B & Γ
- E Κανένα από τα παραπάνω

531. Τι επίδραση έχει η παρουσία αυξημένου Hg στις ιδιότητες του πηγμένου αμαλγάματος:

- A Αυξάνει τα μικροκαταγμάτα των ορίων των εμφράξεων
- B Μείωση των μικροκαταγμάτων των ορίων των εμφράξεων

- Γ Αύξηση της γ_2 -φάσης
- Δ Μείωση της συστολής
- Ε Μείωση της διάβρωσης

532. Τι επίδραση έχει ο αυξημένος Hg στις ιδιότητες του πηγμένου κράματος:

- A Αυξάνει την αντοχή στη θλίψη
- B Μειώνει την αντοχή στον εφελκυσμό
- Γ Αυξάνει την αντοχή στον εφελκυσμό
- Δ Μειώνει την διαστολή
- Ε Αυξάνει το χρόνο πήξης

533. Ένα πλεονέκτημα των σύγχρονων λεπτόκοκκων αμαλαμάτων με μορφή ρινισμάτων σε σχέση με τα παλαιότερα αδρόκοκκα κράματα είναι η:

- A Μειωμένη γ_2 -φάση
- B Μείωση του χρόνου πήξης
- Γ Μειωμένη αμαύρωση
- Δ Πιο γρήγορη στερεοποίηση
- Ε Μικρότερη αποτριβή

534. Ένα πλεονέκτημα των λεπτόκοκκων τυπικών αμαλαμάτων με μορφή ρινισμάτων σε σχέση με τα παλαιότερα αδρόκοκκα κράματα είναι:

- A Η μικρότερη διάβρωση
- B Τα λιγότερα μικροκατάγματα των ορίων
- Γ Η μείωση του χρόνου πήξης
- Δ Η καλύτερη προσαρμογή στα τοιχώματα
- Ε Η μεγαλύτερη πρώιμη αντοχή στη θλίψη

535. Ένα πλεονέκτημα των λεπτόκοκκων τυπικών αμαλαμάτων με μορφή ρινισμάτων σε σχέση με τα παλαιότερα αδρόκοκκα κράματα είναι:

- A Τα λιγότερα μικροκατάγματα των ορίων
- B Η πιο γρήγορη σκλήρυνση
- Γ Η μικρότερη ροή και ερπυσμός
- Δ Η επιβραδυσμένη στερεοποίηση
- Ε Κανένα από τα προηγούμενα

536. Ένα πλεονέκτημα των σφαιρικών τυπικών αμαλαμάτων σε σχέση προς τα αμαλάματα με την μορφή ρινισμάτων είναι:

- A Η μείωση της διάβρωσης
- B Η μεγάλη πρώιμη αντοχή στη θλίψη
- Γ Ο μικρότερος χρόνος πήξης
- Δ Η μείωση της διαστολής
- Ε Τα λιγότερα μικροκατάγματα των ορίων

537. Ένα πλεονέκτημα των σφαιρικών τυπικών αμαλαμάτων σε σχέση προς τα τυπικά αμαλάματα με την μορφή ρινισμάτων είναι η:

- A Εύκολη λείανση και στίλβωση
- B Μεγάλη σκληρότητα
- Γ Μικρότερη διαστολή
- Δ Αύξηση της γ_1 -φάσης

E Μεγαλύτερη αντοχή στη θλίψη

538. Ένα πλεονέκτημα των υψηλής περιεκτικότητας σε Cu αμαλαμάτων σε σύγκριση με τα συμβατικά αμαλγάματα είναι:

- A Αυξημένη γ_1 -φάση
- B Μεγαλύτερη αντοχή στον εφελκυσμό
- Γ Μικρότερη αντοχή στη θλίψη
- Δ Λιγότερα μικροκατάγματα των ορίων
- E Κανένα από τα προηγούμενα

539. Ποια είναι η παράμετρος που επηρεάζει την ποιότητα του τελικού προϊόντος του αμαλγάματος κατά τη μείξη αυτού και ελέγχεται από τον οδοντίατρο:

- A Η σύνθεση του κράματος
- B Το μέγεθος και το σχήμα των μορίων του κράματος
- Γ Η αναλογία κράματος /Hg
- Δ Η ποιότητα του κράματος
- E Η ταχύτητα μείξης

540. Ποια είναι η παράμετρος που επηρεάζει την ποιότητα του τελικού προϊόντος του αμαλγάματος κατά τη μείξη αυτού και ελέγχεται από τον οδοντίατρο:

- A Η αναλογία κράματος /Hg
- B Η ποιότητα του κράματος
- Γ Το μέγεθος και το σχήμα των μορίων του κράματος
- Δ Η δύναμη μείξης
- E Όλα τα προηγούμενα

541. Ποιο είναι το % κατά βάρος ποσοστό του χαλκού στη Νο 1 προδιαγραφή της Αμερικανικής Οδοντιατρικής Ομοσπονδίας (A.D.A.) στο κράμα αμαλγάματος:

- A Το ελάχιστο στο 6%
- B Το μέγιστο στο 6%
- Γ Το μέγιστο στο 10%
- Δ Το ελάχιστο στο 10%
- E Το ελάχιστο στο 15%

542. Οι ιδιότητες των κραμάτων αμαλγάματος που προσδιορίζονται από την προδιαγραφή Νο1 της ANSI /ADA του 1977 αφορούν:

- A Στην πρώιμη αντοχή στην θλίψη και στον ερπυσμό
- B Στην πρώιμη αντοχή στη θλίψη και διάβρωση
- Γ Στον ερπυσμό και στη διάβρωση
- Δ Στην πρώιμη αντοχή, στη θλίψη, στον ερπυσμό και στη μεταβολή των διαστάσεων κατά την πήξη του αμαλγάματος
- E Στη διάβρωση και την αποτριβή του αμαλγάματος

543. Τα προαμαλαγωμένα κράματα αμαλγάματος:

- A Αντιδρούν ταχύτερα με τον υδράργυρο και εμφανίζουν καλύτερη συμπεριφορά στον ερπυσμό

- B Αντιδρούν βραδύτερα με τον υδράργυρο και εμφανίζουν καλύτερη συμπεριφορά στη διάβρωση
- Γ Αντιδρούν ταχύτερα με τον υδράργυρο και εμφανίζουν μεγαλύτερη πρώιμη αντοχή
- Δ Αντιδρούν βραδύτερα με τον υδράργυρο και εμφανίζουν καλύτερη συμπεριφορά στον ερπυσμό
- E Αντιδρούν ταχύτερα με τον υδράργυρο και εμφανίζουν καλύτερη συμπεριφορά στην διάβρωση

544. Ο υδράργυρος που χρησιμοποιείται στην οδοντιατρική δεν πρέπει να εμφανίζει πτητικότητα σύμφωνα με την προδιαγραφή 1560/1975 του ISO πάνω από:

- A 0,01 %
- B 0,02 %
- Γ 0,03%
- Δ 0,04 %
- E 0,05%

545. Η βασική οδός απορρόφησης του υδραργύρου από τον άνθρωπο είναι:

- A Ο γαστρεντερικός σωλήνας
- B Το δέρμα
- Γ Η αναπνευστική οδός
- Δ Οι οφθαλμοί
- E Το δέρμα και ο γαστρεντερικός σωλήνας

546. Η συγκέντρωση του υδραργύρου στο αίμα θεωρείται φυσιολογική όταν βρίσκεται στο επίπεδο:

- A 10 –30 ng/ml αίματος
- B 20-50 ng/ml αίματος
- Γ 5-15 ng/ml αίματος
- Δ 3-10 ng/ml αίματος
- E 50-100 ng/ml αίματος

547. Το μέγεθος των μεγαλύτερων κόκκων στα σφαιρικά αμαλγάματα αργύρου–κασσιτέρου είναι περίπου:

- A 10 μm
- B 20 μm
- Γ 30 μm
- Δ 40 μm
- E 50 μm

548. Η μεγάλη πλαστικότητα των σφαιρικών αμαλαμάτων αργύρου–κασσιτέρου:

- A Επιτρέπει την άσκηση μεγάλης πίεσης κατά την συμπύκνωση
- B Επιτρέπει την άσκηση μικρής πίεσης κατά την συμπύκνωση
- Γ Δεν επιτρέπει εύκολη λείανση και στίλβωση
- Δ Δεν επιτρέπει καλή πρόσφυση στις καρφίδες
- E Ενδείκνυται για αποκαταστάσεις εκτεταμένων κοιλοτήτων IIας ομάδας

549. Ποιο από τα παρακάτω ποσοστά εκφράζει την επί της % κατά βάρος περιεκτικότητα σε χαλκό, των μεγάλης περιεκτικότητας σε χαλκό αμαλαμάτων:

- A 2 %
- B 3%
- Γ 4%
- Δ 5%
- E 6%

550. Το αμάλαμα, μετά τη μείξη του, δεν θεωρείται κατάλληλο για χρησιμοποίηση όταν:

- A Εμφανίζει λεία επιφάνεια
- B Εμφανίζει επιφάνεια χωρίς πόρους
- Γ Εμφανίζει ανομοιογένεια μάζας και κοκκώδη υφή
- Δ Λεία επιφάνεια και χωρίς πόρους
- E Τα A & B & Γ

551. Η συμπύκνωση του αμαλλάματος κατά τη διαδικασία της τοποθέτησης του στην κοιλότητα έχει ως στόχο:

- A Την πλήρωση της κοιλότητας
- B Την στενότερη επαφή του αμαλλάματος με τα τοιχώματα της κοιλότητας
- Γ Την καλύτερη επαφή του αμαλλάματος με τα όρια της κοιλότητας
- Δ Την διατήρηση του υδραργύρου που παραμένει τελικά στην μάζα του αμαλλάματος σε όσο το δυνατόν χαμηλότερα επίπεδα
- E Όλα τα προηγούμενα

552. Ο χρόνος που μεσολαβεί από την μείξη και μέχρι τη συμπύκνωση του αμαλλάματος δεν πρέπει να ξεπερνά:

- A Το 1 λεπτό
- B Τα 3 λεπτά
- Γ Τα 4 λεπτά
- Δ Τα 6 λεπτά
- E Τα 10 λεπτά

553. Στις κοιλότητες IIας ομάδας η συμπύκνωση του αμαλλάματος ξεκινά:

- A Συγχρόνως, από το όμορο κιβωτίδιο και το μασητικό τμήμα της κοιλότητας
- B Από το μασητικό τμήμα της κοιλότητας
- Γ Από το όμορο κιβωτίδιο της κοιλότητας
- Δ Από τα συγκρατητικά στοιχεία της μασητικής και ομόρου κοιλότητας
- E Από το παρειακό και γλωσσικό τοίχωμα του μασητικού τμήματος της κοιλότητας

554. Τα βασικά συστατικά των λεπτόκοκκων και αδρόκοκκων αμαλλάματος σε μορφή ρινισμάτων είναι:

- A Άργυρος – Χαλκός
- B Άργυρος – Κασσίτερος
- Γ Χαλκός – Κασσίτερος
- Δ Άργυρος – Ψευδάργυρος
- E Κασσίτερος – Ψευδάργυρος

555. Στα κράματα μικρής περιεκτικότητας σε χαλκό, η κ.β. περιεκτικότητα σε χαλκό είναι:

- A Μικρότερη από 12%
- B Μικρότερη από 10%
- Γ Μικρότερη από 8%
- Δ Μικρότερη από 7%
- E Μικρότερη από 6%

556. Τα αμαγάλματα που στην μάζα τους δεν σχηματίζεται η γ_2 φάση εμφανίζουν:

- A Μικρότερη διάβρωση και ερπυσμό
- B Μικρότερη διάβρωση και αμαύρωση
- Γ Μικρότερο ερπυσμό και διάβρωση
- Δ Μικρότερο ερπυσμό και πρώιμη αντοχή
- E Μικρότερη διάβρωση και δευτερογενή διαστολή

557. Η πρόκληση κοίλανσης στην όμορη επιφάνεια μιας έμφραξης αμαγάλματος IIας ομάδος οφείλεται:

- A Στην μη τοποθέτηση σφήνας
- B Στην χρησιμοποίηση ακατάλληλου τεχνητού τοιχώματος
- Γ Στην τοποθέτηση δύο σφηνών (παρειικά και γλωσσικά)
- Δ Στην τοποθέτηση της σφήνας πάνω από το αυχενικό τοίχωμα της κοιλότητας
- E Στην τοποθέτηση της σφήνας κάτω από το αυχενικό τοίχωμα της κοιλότητας

558. Η μεταφορά του αμαγάλματος μέσα στην κοιλότητα γίνεται:

- A Σε μικρές ποσότητες με το χέρι
- B Σε μικρές ποσότητες με την βαμβακολαβίδα
- Γ Σε μεγάλες ποσότητες με την βαμβακολαβίδα
- Δ Σε μικρές ποσότητες με τον αμαλαματοφόρο
- E Σε μεγάλες ποσότητες με το χέρι

559. Πρώτη ενέργεια του οδοντιάτρου μετά την αφαίρεση του μεταλλικού ελάσματος και της σφήνας σε μία έμφραξη IIας ομάδας αμαγάλματος είναι:

- A Η διαμόρφωση της οριακής ακρολοφίας
- B Η διαμόρφωση της μασητικής επιφάνειας
- Γ Η αφαίρεση της περίσσειας του υλικού από το αυχενικό όμορο τμήμα
- Δ Ο έλεγχος της σύγκλεισης
- E Η λείανση της έμφραξης

560. Το αμάγαμα καθιερώθηκε ως εμφρακτικό υλικό γιατί:

- A Είναι βιοσυμβατό με τους οδοντικούς ιστούς
- B Δεν διαβρώνεται από τα στοματικά υγρά
- Γ Συγκολλάται με τους οδοντικούς ιστούς
- Δ Εμφανίζει μεγάλη πρώιμη αντοχή στη θλίψη
- E Δεν εμφανίζει ερπυσμό

561. Τα βασικά μειονεκτήματα των πρώτων αμαλαμάτων που χρειαζόνταν βελτίωση ήταν:

- A Η μικρή αντοχή στις δυνάμεις θλίψης και εφελκυσμού
- B Η μικρή αντοχή στην αποτριβή

- Γ Η κακή προσαρμογή στα τοιχώματα της κοιλότητας
- Δ Η μεγάλη διαλυτότητα στα στοματικά υγρά
- Ε Ο ερπυσμός και τα μικροσπασίματα στα όρια των εμφράξεων

562. Ο υδράργυρος μετά την είσοδό του στο στόμα οξειδώνεται και κατακρατείται υπό μορφή ιόντων:

- A Στους νεφρούς
- B Στο ήπαρ
- Γ Στο σπλήνα
- Δ Στον εντερικό σωλήνα
- Ε Σε όλα τα προηγούμενα

563. Η ένταση και σοβαρότητα των συμπτωμάτων από τη συγκέντρωση του υδραργύρου στο στόμα εξαρτάται:

- A Από τη χημική μορφή του υδραργύρου
- B Από την ταχύτητα πρόσληψης του υδραργύρου
- Γ Από τη συνολική συγκέντρωση του υδραργύρου
- Δ Από κανένα από τα προηγούμενα
- Ε Από τα A & B & Γ

564. Ποιο από τα παρακάτω δεν αποτελεί σύμπτωμα της υδραργυρικής δηλητηρίασης:

- A Έλλειψη συγκέντρωσης
- B Άγχος
- Γ Δισταγμός
- Δ Οξυθυμία
- Ε Υπνηλία

565. Η τοποθέτηση προκατασκευασμένου ενδορριζικού άξονα δεν ενδείκνυται σε:

- A Περιπτώσεις μερικής απώλειας των οδοντικών ιστών της μύλης
- B Σε κάθε περίπτωση που υφίσταται περιακρορριζική αλλοίωση
- Γ Σε περίπτωση που στο δόντι θα τοποθετηθεί, στη συνέχεια, στεφάνη
- Δ Κεκαμμένο ριζικό σωλήνα
- Ε Όταν το δόντι ανταγωνιστής φέρει στεφάνη από πορσελάνη

566. Ποιο από τα παρακάτω είναι σύμπτωμα της υδραργυρικής δηλητηρίασης:

- A Τρέμουλο των χεριών και ποδιών
- B Τρέμουλο του προσώπου
- Γ Ασταθής βηματισμός
- Δ Έντονα αντανακλαστικά
- Ε Όλα τα προηγούμενα

567. Ποιο από τα παρακάτω δεν αποτελεί σύμπτωμα της οξείας μορφής υδραργυρικής δηλητηρίασης:

- A Φαρυγγίτιδα
- B Κοιλιακοί πόνοι
- Γ Ναυτία
- Δ Ίλιγγος

E Δύσπνοια

568. Ποιο από τα παρακάτω συμπτώματα της οξείας μορφής υδραργυρικής δηλητηρίασης δεν ισχύει:

- A Διόγκωση σιαλογόνων αδένων
- B Κινητικότητα των δοντιών
- Γ Στοματίτιδα
- Δ Ανουρία
- E Συχνουρία

569. Ο υδράργυρος που χρησιμοποιείται στα κράματα αμαλγάματος πρέπει:

- A Να είναι χημικά καθαρός
- B Να έχει προσμείξεις μολύβδου
- Γ Να έχει προσμείξεις αρσενικού
- Δ Κανένα από τα προηγούμενα
- E Τα A & B

570. Η ελάττωση της περιεκτικότητας του Hg στη σύνθεση των κραμάτων αμαλγάματος:

- A Αναστέλλει τη σωστή αμαλγάμωση
- B Μειώνει την αντοχή στις δυνάμεις θλίψης
- Γ Μειώνει την αντοχή στις δυνάμεις εφελκυσμού
- Δ Αυξάνει τα μικροσπασίματα στα όρια της έμφραξης
- E Αυξάνει τη διαστολή

571. Ποιο από τα παρακάτω ισχύει σε σχέση με τα αμαλγάματα του τύπου των αδρόκοκκων ρινισμάτων:

- A Εμφανίζουν έντονη διάβρωση στην επιφάνεια της έμφραξης
- B Εμφανίζουν μικροσπασίματα στα όρια της έμφραξης
- Γ Δημιουργούν γαλβανικά ρεύματα
- Δ Κανένα από τα προηγούμενα
- E Τα A & B & Γ

572. Ποιο από τα παρακάτω ισχύει σχετικά με τα υπερλεπτόκοκκα κράματα σε μορφή ρινισμάτων:

- A Παρουσιάζουν βελτιωμένη κλινική συμπεριφορά
- B Παρουσιάζουν μεγαλύτερη αντοχή από τα λεπτόκοκκα
- Γ Παρουσιάζουν μικρότερη ροή
- Δ Παρουσιάζουν μικρότερο ερπυσμό
- E Εμφανίζουν περισσότερα τα μικροσπασίματα στα όρια της έμφραξης

573. Τα σφαιρικά κράματα αργύρου-κασσιτέρου που χρησιμοποιούνται στα αμαλγάματα έχουν:

- A Μικρή πρώιμη αντοχή στη θλίψη
- B Μεγάλη πλαστικότητα
- Γ Μεγάλη περιεκτικότητα υδραργύρου
- Δ Δύσκολη λείανση και στίλβωση
- E Κανένα από τα προηγούμενα

574. Η έλλειψη ή η μικρή περιεκτικότητα της φάσης γ_2 γενικά στα αμαλγάματα:

- A Ελαχιστοποίησε τα μικροσπασίματα στα όρια των εμφράξεων
- B Μείωσε τη διάβρωση στην επιφάνεια της εμφραξης
- Γ Μείωσε τον ερπυσμό και τη ροή
- Δ Αύξησε την αντοχή στις δυνάμεις θλίψης
- E Όλα τα προηγούμενα

575. Ποιο από τα παρακάτω είναι λάθος απάντηση για την πρόταση που ακολουθεί. «Η επαρκής αμαλγάμωση εξασφαλίζει»:

- A Καλές φυσικομηχανικές ιδιότητες
- B Άνετη διαμόρφωση
- Γ Εύκολη οξειδωση της επιφάνειας
- Δ Εύκολη λείανση
- E Επιφάνεια χωρίς πόρους

576. Τι από τα παρακάτω δεν ισχύει όσον αφορά τα μεγάλης περιεκτικότητας σε χαλκό αμαλγάματα του τριαδικού συστήματος Ag-Sn-Cu:

- A Εμφανίζουν κρυστάλλους στη η -φάση
- B Έχουν ίδια αντίδραση με τα εν διασπορά αμαλγάματα
- Γ Περιέχουν την γ_2 φάση
- Δ Όλα τα προηγούμενα
- E Κανένα από τα προηγούμενα

577. Η εμφάνιση κενών στη μάζα του αμαλγάματος, μετά την συμπύκνωση του στην κοιλότητα, μπορεί να οφείλεται:

- A Στην ατελή ανάμειξη του κράματος με τον υδράργυρο
- B Στην παρατεταμένη ανάμειξη του κράματος με τον υδράργυρο
- Γ Στην ατελή συμπύκνωση του
- Δ Στη φύση των μηχανισμών σκλήρυνσης του
- E Σε όλα τα προηγούμενα

578. Σε μια εγγύς-άπω αποκατάσταση αμαλγάματος κάτω προγόμφιου η συχνότερη θέση εμφάνισης δευτερογενούς τερηδόνας είναι:

- A Στο παρειακό τοίχωμα του κιβωτιδίου
- B Στο αυχενικό τοίχωμα
- Γ Στο παρειακό τοίχωμα της μασητικής μοίρας
- Δ Στο γλωσσικό τοίχωμα του κιβωτιδίου
- E Στο γλωσσικό τοίχωμα της μασητικής μοίρας

579. Η δευτερογενής διαστολή του αμαλγάματος εμφανίζεται:

- A Τις πρώτες 24 ώρες από τη μείξη του
- B Μετά από 24 ώρες
- Γ Μετά από ένα μήνα
- Δ Συνεχίζεται για μήνες
- E Κανένα από τα προηγούμενα

580. Σε αποκαταστάσεις αμαλγάματος που φέρουν καρφίδα προτιμάται η χρήση αμαλγαμάτων:

- A Λεπτόκοκκων

- B Υπερλεπτόκοκκων
- Γ Σφαιρικών
- Δ Σε μορφή ρινισμάτων
- E Δεν έχει σημασία ο τύπος του κράματος που θα χρησιμοποιηθεί

581. Η συχνότερη θέση κατάγματος του αμαλγάματος σε αποκαταστάσεις IIας ομάδας είναι:

- A Στον ισθμό της μασητικής επιφάνειας
- B Εξαρτάται από το δόντι που φέρει την αποκατάσταση
- Γ Στην όμορη ακρολοφία
- Δ Στην περιοχή του αυχένα
- E Όλες οι θέσεις έχουν την ίδια πιθανότητα κατάγματος

582. Ελαττωμένη αντοχή στο αμάλαμα δίδουν οι παράγοντες:

- A Περιεκτικότητα υδραργύρου πάνω από 55%
- B Παρατεταμένος χρόνος μείξης
- Γ Ανεπαρκής χρόνος μείξης
- Δ Πλημμελής συμπύκνωση
- E Όλα τα προηγούμενα

583. Τι από τα παρακάτω ισχύει όσον αφορά στον ερπυσμό του αμαλγάματος:

- A Αυξάνεται με την αύξηση της θερμοκρασίας
- B Αυξάνεται με τη μείωση της θερμοκρασίας
- Γ Αυξάνεται με την επίδραση των μασητικών δυνάμεων
- Δ Αυξάνεται με την μείωση της περιεκτικότητας σε υδράργυρο
- E Κανένα από τα προηγούμενα

584. Τι από τα παρακάτω ισχύει όσον αφορά στα μικροσπασίματα των ορίων εμφράξεων αμαλγάματος:

- A Μειώνονται με τον παρατεταμένο χρόνο μείξης του αμαλγάματος
- B Αυξάνονται με τη χαμηλή περιεκτικότητα υδραργύρου
- Γ Αυξάνονται με την αύξηση του ερπυσμού
- Δ Αυξάνονται με την αύξηση του χρόνου μείξης
- E Αυξάνονται με τη μείωση του ερπυσμού

585. Το αμάλαμα εμφανίζει το φαινόμενο της ροής:

- A Όταν δεν έχει πλήρως σκληρυνθεί
- B Μέχρι 3 ώρες από τη μείξη του κράματος
- Γ 3 ώρες μετά από τη μείξη του κράματος
- Δ Κανένα από τα προηγούμενα
- E Το A & B

586. Στην περίπτωση αποκατάστασης με αμάλαμα, σε ίδιο χρόνο, δύο κάτω όμορων γομφίων, που ο πρώτος φέρει άπω-μασητική και ο δεύτερος εγγύς-μασητική κοιλότητα, η συμπύκνωση του υλικού θα γίνει ως ακολούθως:

- A Θα πληρωθεί πρώτα το κιβωτίδιο του πρώτου γομφίου
- B Θα πληρωθεί πρώτα το κιβωτίδιο του δεύτερου γομφίου
- Γ Θα πληρωθεί πρώτα η μασητική του πρώτου γομφίου
- Δ Θα πληρωθούν συγχρόνως κι εναλλάξ τα δύο κιβωτίδια

E Θα πληρωθεί πρώτα η μασητική του δεύτερου γομφίου

587. Με την υδροδυμανική θεωρία του Brannstrom εξηγείται:

- A Η μεταφορά μικροβίων στο ακρορρίζιο μέσω του ριζικού σωλήνα
- B Η μεταφορά των εξωτερικών ερεθισμάτων στον πολφό
- Γ Η εκδήλωση της πολφικής φλεγμονής
- Δ Η επέκταση της τερηδόνας μέχρι τον πολφικό θάλαμο
- E Η σταδιακή ενασβεσίωση των οδοντινοσωληναρίων με την πάροδο της ηλικίας

588. Οι γραμμές Owen είναι:

- A Έντονες αυξητικές γραμμές von Ebner
- B Γραμμές που διαχωρίζουν την πριν και μετά τη γέννηση οδοντίνη
- Γ Ενασβεστωμένες περιοχές της οδοντίνης
- Δ Κωνικά στρώματα οδοντίνης
- E Διαπλεκόμενες αποφυάδες των οδοντονοβλαστών

589. Η διαφανής οδοντίνη είναι:

- A Οι κενοί σκοτεινοί σωληνίσκοι
- B «Νεκροί αγωγοί»
- Γ Αγωγοί γεμάτοι με άλατα φωσφορικού ασβεστίου
- Δ Διαπερατοί από το φως σωληνίσκοι
- E Οπτική ψευδαίσθηση

590. Ως δύσκολο οδοντινικό υπόστρωμα στην αποτελεσματικότητα των συγκολλητικών παραγόντων συνθέτων ρητινών, θεωρείται:

- A Η σκληρωτική οδοντίνη
- B Η οδοντίνη του αυχενικού τριτημορίου της μύλης του δοντιού
- Γ Η οδοντίνη των νεογιλών δοντιών
- Δ Η οδοντίνη της ρίζας
- E Όλα τα προηγούμενα

591. Η κοπτική άκρη της λεπίδας, που είναι το λειτουργικό μέρος του κοπτικού εργαλείου, σχηματίζει γωνία:

- A 60° με την επιφάνεια της λεπίδας
- B 40° με την επιφάνεια της λεπίδας
- Γ 65° με την επιφάνεια της λεπίδας
- Δ 45° με την επιφάνεια της λεπίδας
- E 30° με την επιφάνεια της λεπίδας

592. Στόχος του τεχνητού τοιχώματος που χρησιμοποιείται στις αποκαταστάσεις δεν αποτελεί:

- A Η απόδοση της ανατομικότητας της ομόρου επιφάνειας
- B Η σωστή τοποθέτηση του υλικού αποκατάστασης
- Γ Η απόδοση των ανατομικών χαρακτηριστικών της μασητικής επιφάνειας
- Δ Η απόδοση λείας επιφάνειας στις δυσπρόσιτες όμορες περιοχές
- E Η αποφυγή διαρροής περίσσειας υλικού στο μεσοδόντιο χώρο και τους περιοδοντικούς ιστούς

593. Η καταγραφή του οδοντογράμματος είναι απαραίτητη γιατί:

- A Επιτρέπει τον προσδιορισμό της ομάδας τερηδονικού κινδύνου του ατόμου

- B Σε αυτό στηρίζεται, αποκλειστικά, η διαμόρφωση του σχεδίου θεραπείας που θα ακολουθηθεί
- Γ Επιτρέπει τον υπολογισμό του δείκτη DMFS του ατόμου
- Δ Αποδίδει την παρούσα κατάσταση οδοντικών και περιοδοντικών ιστών
- Ε Όλα τα παραπάνω

594. Σε ένα οδοντόγραμμα καταγράφονται:

- A Το βάθος των υπαρχόντων περιοδοντικών θυλάκων
- B Ο περιοχές με υπερπλασίες ούλων
- Γ Τα δόντια που συνοδεύονται από υφίζηση των ούλων
- Δ Τα δόντια με αυχενικές αποτριβές
- Ε Όλα τα προηγούμενα

595. Ποιο από τα παρακάτω είναι σωστό στην παρασκευή μιας τυπικής κοιλότητας Vης ομάδας για αμάλαμα:

- A Χρησιμοποιείται αποκλειστικά η φρέζα No 330 ή 331
- B Το αυχενικό και μασητικό τοίχωμα αποκλίνουν ελαφρά παρειακά
- Γ Οι εσωτερικές δίεδρες γωνίες είναι οξύαιχμες
- Δ Το αξονικό τοίχωμα πρέπει να είναι λείο
- Ε Το εξωτερικό περίγραμμα της κοιλότητας καθορίζεται από τη μορφή της βλάβης

596. Ποιο από τα παρακάτω τοιχώματα δεν περιλαμβάνεται σε μια τυπική κοιλότητα IIIης ομάδας:

- A Αξονικό
- B Υπερπολφικό
- Γ Αυχενικό
- Δ Χειλικό
- Ε Κοπτικό

597. Κατά την παρασκευή των κοιλοτήτων ποιος από τους παρακάτω παράγοντες δεν καθορίζει την έκταση της βλάβης που υφίστανται οι αποφυάδες των οδοντινοβλαστών:

- A Τα μηχανικά μέσα που χρησιμοποιούνται για την αποκοπή των οδοντικών ιστών
- B Η χρησιμοποίηση ή όχι αναισθησίας
- Γ Ο αριθμός των αποκομμένων οδοντοσωληναρίων
- Δ Το βάθος της κοιλότητας
- Ε Ο βαθμός ενασβεστίωσης των οδοντινοσωληναρίων

598. Ποιο από τα παρακάτω συμπτώματα της χρόνιας μορφής υδραργυρικής δηλητηρίασης είναι λάθος:

- A Στοματίτιδα
- B Τρέμουλο των χεριών
- Γ Δύσπνοια
- Δ Βήχας
- Ε Καύσος οφθαλμών

599. Τι από τα παρακάτω δεν ισχύει όσον αφορά στη μείξη αμαλγάματος με μηχανικό δονητή:

- A Εξασφαλίζει σταθερότητα χρόνου μείξης

- B Εξασφαλίζει καλύτερες φυσικομηχανικές ιδιότητες
- Γ Εξασφαλίζει τη σταθερότητα της ασκούμενης πίεσης
- Δ Απλουστεύει την τεχνική μείξης σε ελάχιστο χρόνο
- Ε Κανένα από τα προηγούμενα

600. Εάν η αντίσταση στην αποτριβή ενός εμφρακτικού υλικού που χρησιμοποιείται σε οπίσθιο δόντι είναι μικρότερη από αυτή της αδαμαντίνης τότε η αποκατάσταση, με την πάροδο του χρόνου, έχει πιθανότητα να εμφανίσει:

- A Απώλεια ανατομικότητας
- B Κάταγμα του υλικού στην όμορη ακρολοφία
- Γ Περιεμφρακτικό χώρο
- Δ Δευτερογενή τερηδόνα
- Ε Τα Α & Β

ΕΠΙΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΜΑΪΟΥ 2006 (351-450)

351. Ποια από τις παρακάτω αυχενικές βλάβες οφείλεται, πρώτιστα, σε παραλειποφυσική σύγκλιση:
- A Η αποτριβή
 - B Η απόσπασση
 - Γ Η τερηδόνα ρίζας
 - Δ Η διάβρωση
 - E Η ξηροστομία
352. Ποια είναι η συνηθέστερη κλινική εικόνα στον οδοντικό φραγμό ατόμων που έχουν πρόβλημα χρόνιας γαστροοισοφαγικής παλινδρόνησης συνοδευόμενης με εμέτους:
- A Κοπτικές επιφάνειες τομέων της άνω γνάθου λείες και με αποτριβή
 - B Διαβρώσεις στις γλωσσικές επιφάνειες των άνω τομέων
 - Γ Διαβρώσεις στις γλωσσικές επιφάνειες των κάτω τομέων
 - Δ Διαβρώσεις στις παρειακές επιφάνειες των κάτω οπισθίων δοντιών
 - E Διαβρώσεις στις γλωσσικές επιφάνειες των άνω οπισθίων δοντιών
353. Ποια από τις παρακάτω κλινικές εκδηλώσεις δεν μπορεί να οφείλεται σε διάβρωση από οξέα:
- A Δισκοειδείς βλάβες στο αυχενικό τριτημόριο των προσθίων τομέων
 - B Εκτεταμένη απώλεια αδαμαντίνης των μασητικών επιφανειών των οπισθίων δοντιών, χωρίς παρουσία τερηδόνας
 - Γ Έντονα σφηνοειδείς βλάβες στο αυχενικό τριτημόριο οπισθίων δοντιών
 - Δ Απώλεια όλης της αδαμαντίνης από τις προστομιακές επιφάνειες των άνω τομέων
 - E Επιπολείς ρωγμές εντοπισμένες στις μύλες αρκετών από τα δόντια του οδοντικού φραγμού
354. Ποιος από τους παρακάτω ορισμούς είναι ο σωστός σχετικά με το τι είναι αυχενική απόσπασση:
- A Απώλεια οδοντικών ιστών λόγω αρχόμενης τερηδόνας της περιοχής
 - B Απομάκρυνση οδοντικών ιστών λόγω χρήσης σκληρής οδοντόβουρτσας ή και αδρόκοκκης οδοντόκρεμας
 - Γ Απώλεια οδοντικών ιστών λόγω υφίζησης ούλων και έκθεσης της επιφάνειας της ρίζας
 - Δ Απομάκρυνση οδοντικών ιστών λόγω παραλειποφυσικής σύγκλισης
 - E Απώλεια οδοντικών ιστών λόγω χαμηλής ροής σάλιου
355. Η απελευθέρωση οργανικών τοξικών ουσιών από τις σύνθετες ρητίνες είναι δυνατόν να περιοριστεί με:
- A Την αύξηση της περιεκτικότητας των μονομερών
 - B Τον κατά το δυνατόν πληρέστερο πολυμερισμό του υλικού
 - Γ Την χρήση άλλου τύπου ενισχυτικών ουσιών
 - Δ Την μείωση της περιεκτικότητας των ενισχυτικών ουσιών
 - E Δεν ισχύει κανένα από τα παραπάνω
356. Η συγκόλληση ενός επένθετου κατασκευασμένου από εργαστηριακό πολυμερές γίνεται με:
- A Κεραμομεταλλική κονία
 - B Σύνθετη ρητίνη χαμηλού ιξώδους
 - Γ Ρητινώδη τροποποιημένη υαλοϊονομερή κονία
 - Δ Ρητινώδη κονία
 - E Πολυκαρβοξυλική κονία
357. Μια όψη από εργαστηριακό πολυμερές υλικό σε σχέση με μια αντίστοιχη από κεραμικό:
- A Έχει καλύτερη αισθητική απόδοση
 - B Έχει συγκρίσιμη αισθητική απόδοση
 - Γ Συγκολλάται με άλλου τύπου κονία
 - Δ Η παρασκευή της απαιτεί μικρότερη αποκοπή οδοντικών ιστών
 - E Απαιτεί καλύτερη στοματική υγιεινή

358. Για τη συγκόλληση μιας όψης από εργαστηριακό πολυμερές υλικό:
- A Δεν απαιτείται χρήση συγκολλητικού παράγοντα
 - B Απαιτείται αμμοβολή της εσωτερικής επιφάνειας της όψης
 - Γ Απαιτείται σιλανοποίηση της εσωτερικής επιφάνειας της όψης
 - Δ Απαιτείται αδροποίηση της αδαμαντίνης
 - E Απαιτείται καθαρισμός της επιφάνειας του δοντιού με αμμοβολή
359. Το σιλάνιο στις σύνθετες ρητίνες χρησιμοποιείται για:
- A Την απορρόφηση των τάσεων που δέχεται το υλικό κατά τις στοματικές λειτουργίες
 - B Την σύνδεση της οργανικής μήτρας με τις ενισχυτικές ουσίες
 - Γ Την ενίσχυση της διόδου του φωτός μέσα στη μάζα του υλικού κατά τον φωτοπολυμερισμό
 - Δ Καλύτερη λείανση των ενισχυτικών ουσιών
 - E Την προστασία των ενισχυτικών ουσιών από την αποτριβή
360. Σε μια προληπτική έμφραξη σύνθετης ρητίνης (PRR):
- A Δεν απαιτείται παρασκευή κοιλότητας
 - B Χρησιμοποιούνται, αποκλειστικά, σύνθετες χαμηλού ιξώδους
 - Γ Συνδυάζεται σύνθετη ρητίνη και υλικό κάλυψης οπών/σχισμών (sealant)
 - Δ Τέτοιες εμφράξεις πραγματοποιούνται μόνο σε τερηδόνες ομόρων επιφανειών
 - E Εναλλακτικά μπορεί να χρησιμοποιηθεί και αμάλαμα
361. Ποιο από τα παρακάτω είναι χαρακτηριστικό του υβριδικού στρώματος που σχηματίζουν οι συγκολλητικοί παράγοντες των συνθέτων ρητινών:
- A Ένα σύμπλοκο στρώμα ρητίνης και οδοντίνης
 - B Ένα στρώμα ρητινώδους υλικού
 - Γ Τα ανοικτά οδοντινοσωληνάκια
 - Δ Οι εκτεθειμένες ίνες κολλαγόνου
 - E Οι ενισχυτικές ουσίες μεγέθους κατ' ελάχιστον 1 μm
362. Τι από τα παρακάτω έχει πιθανότητα να συμβεί όταν το υβριδικό στρώμα που σχηματίζουν οι συγκολλητικοί παράγοντες των συνθέτων ρητινών δεν έχει σχηματιστεί καλά:
- A Ταχεία αποδόμηση της σύνθετης ρητίνης
 - B Μετεμφρακτική ευαισθησία
 - Γ Γρήγορη μεταβολή του χρώματος της σύνθετης ρητίνης
 - Δ Ενζυματική αποδόμηση του κολλαγόνου
 - E Τα B και Δ
363. Ποιο/α από τα παρακάτω είναι χαρακτηριστικό/α ενός ιδανικού υβριδικού στρώματος που σχηματίζουν οι συγκολλητικοί παράγοντες των συνθέτων ρητινών:
- A Η ρητίνη να έχει μερικά διεισδύσει μέσα στην τροποποιημένη ζώνη της οδοντίνης
 - B Το πάχος του υβριδικού στρώματος να φθάνει τα 5 μm
 - Γ Το πάχος του υβριδικού στρώματος να είναι ομοιόμορφο
 - Δ Το πάχος του υβριδικού στρώματος να είναι μεγαλύτερο στις εσωτερικές διέδρες γωνίες μιας οδοντικής κοιλότητας, που δέχεται τις μεγαλύτερες τάσεις
 - E Κανένα από τα παραπάνω
364. Σε μια αποκατάσταση IIας ομάδας σύνθετης ρητίνης, το συχνότερο αίτιο αποτυχίας της είναι:
- A Η απώλεια της ανατομικότητας μασητικά
 - B Η δευτερογενής τερηδόνα αυχενικά
 - Γ Το κάταγμα του υλικού στην όμορη ακρολοφία
 - Δ Η απώλεια του σημείου επαφής
 - E Τα οριακά μικροσπασίματα στο μασητικό τμήμα της αποκατάστασης
365. Οι δυνάμεις συστολής πολυμερισμού σε μια σύνθετη ρητίνη που τοποθετείται σε κοιλότητα IIας ομάδας μπορούν να προκαλέσουν:
- A Περιεμφρακτικό χώρο στο αυχενικό τοίχωμα
 - B Μικρορωγμές στη μάζα της σύνθετης ρητίνης
 - Γ Απόπτωση της αποκατάστασης σε σύντομο μετεμφρακτικό χρόνο
 - Δ Μικρορωγμές στην αδαμαντίνη της μασητικής επιφάνειας

E Φλεγμονή του πολφού

366. Το μέτρο ελαστικότητας των υβριδικών συνθέτων ρητινών είναι:

- A Περίπου ίσο ενός κεραμικού
- B Σημαντικά μικρότερο του αμαλγάματος
- Γ Σημαντικά μεγαλύτερο ενός αμαλγάματος
- Δ Περίπου ίσο με εκείνο του αμαλγάματος
- E Περίπου ίσο μιας όξινης τροποποιημένης σύνθετης ρητίνης

367. Η αποτελεσματικότητα ενός συγκολλητικού παράγοντα σύνθετης ρητίνης επηρεάζεται από το αν τοποθετείται:

- A Σε πρόσθιο ή οπίσθιο δόντι
- B Σε νεογιλό ή μόνιμο δόντι
- Γ Στο υπερπορφικό ή στο αυχενικό τοίχωμα μιας κοιλότητας
- Δ Στα Β και Γ
- E Κανένα από τα παραπάνω

368. Τα στρώμα των οδοντικών ξεσμάτων (smear layer):

- A Είναι σταθερά συγκολλημένο με την υποκείμενη οδοντίνη
- B Θα πρέπει να διατηρείται ανεξάρτητα του συγκολλητικού συστήματος που χρησιμοποιείται
- Γ Θα πρέπει να αφαιρείται ανεξάρτητα του συγκολλητικού συστήματος που χρησιμοποιείται
- Δ Μπορεί εύκολα να αφαιρεθεί με υπεροξειδίο του υδρογόνου
- E Είναι χαλαρά συνδεδεμένο με την υποκείμενη οδοντίνη

369. Οι σύνθετες ρητίνες έχουν:

- A Κεραμική μήτρα και κόκκους πολυμερούς για ενισχυτικές ουσίες
- B Πολυμερή μήτρα και κόκκους κεραμικού για ενισχυτικές ουσίες
- Γ Πολυμερή μήτρα και υάλους για ενισχυτικές ουσίες
- Δ Κεραμική μήτρα και κόκκους κεραμικού για ενισχυτικές ουσίες
- E Κεραμική μήτρα και οξείδια μετάλλων

370. Οι μικρόκοκκες σύνθετες ρητίνες σε σχέση με τις υβριδικές, έχουν:

- A Μεγαλύτερη κατ' όγκο αναλογία ενισχυτικών ουσιών
- B Μικρότερη κατ' όγκο αναλογία ενισχυτικών ουσιών
- Γ Ίδιο τύπο ενισχυτικών ουσιών
- Δ Μεγαλύτερη κατανομή μεγεθών
- E Μεγαλύτερο μέγεθος ενισχυτικών ουσιών

371. Οι υβριδικές σύνθετες ρητίνες χαρακτηρίζονται από:

- A Τα μονομερή Bis-GMA και HEMA
- B Τα μονομερή Bis-GMA και PMMA
- Γ Πολυμερή μήτρα και «οργανικές» ενισχυτικές ουσίες
- Δ Από δύο ή και περισσότερους τύπους διαφορετικών υάλων ως ενισχυτικών ουσιών
- E Κανένα από τα παραπάνω

372. Ποιο είναι το σημαντικότερο μειονέκτημα ενός κεραμικού υλικού όταν χρησιμοποιείται σε ένθετες/επένθετες αποκαταστάσεις:

- A Η μικρή αντοχή του σε θλίψη
- B Η μικρή αντίσταση του σε αποτριβή
- Γ Η συστολή πολυμερισμού του
- Δ Η ταχεία αποδόμηση του όταν βρεθεί σε όξινο στοματικό περιβάλλον
- E Το μικρό μέτρο ελαστικότητας του στην κάμψη

373. Το εμφρακτικό αισθητικό υλικό με τη μεγαλύτερη χρωματική σταθερότητα στο στοματικό περιβάλλον είναι:

- A Οι όξινης τροποποιημένες σύνθετες ρητίνες
- B Οι ρητινώδεις τροποποιημένες υαλοϊονομερείς κονίες
- Γ Οι μικροϋβριδικές σύνθετες ρητίνες
- Δ Τα κεραμικά
- E Τα εργαστηριακά πολυμερή β! γενιάς

374. Η ύπαρξη ρωγμών και πόρων στη μάζα της πορσελάνης επηρεάζει:
- A Την αντίσταση της σε αποτριβή
 - B Την αντοχή της σε θλιπτικές δυνάμεις
 - Γ Τη χρωματική της σταθερότητα
 - Δ Την αρχική χρωματική της απόδοση
 - E Κανένα από τα παραπάνω
375. Για το διαχωρισμό των δοντιών, μέθοδος που ακολουθείται για τη διάγνωση τερηδόνων ομόρων επιφανειών, συνιστάται ως μέσο:
- A Οδοντιατρικό νήμα
 - B Ξύλινες σφήνες
 - Γ Ειδικό μεταλλικό έλασμα
 - Δ Ελαστικοί ορθοδοντικοί δακτύλιοι
 - E Ειδικό εργαλείο που λέγεται διαχωριστής δοντιών
376. Η τοπική φθορίωση με τη χρήση κατάλληλων βερνικιών χρησιμοποιείται:
- A Σε αρχόμενες τερηδόνες οπών/σχισμών των μασητικών επιφανειών
 - B Σε αρχόμενες τερηδόνες ρίζας
 - Γ Σε καταστάσεις αυχενικής ευαισθησίας
 - Δ Στα A και Γ
 - E Στα B και Γ
377. Σε τερηδόνα της ομόρου επιφάνειας ενός άνω πρώτου γομφίου, η οποία αντιμετωπίζεται με αποκατάσταση σύνθετης ρητίνης:
- A Η κοιλότητα επεκτείνεται σε όλη τη μασητική επιφάνεια
 - B Η κοιλότητα περιλαμβάνει μασητικά μόνο την όμορη ακρολοφία
 - Γ Η κοιλότητα επεκτείνεται μέχρι τη λοξή ακρολοφία της μασητικής επιφάνειας
 - Δ Το όμορο κιβωτίδιο θα πρέπει να επεκτείνεται μέχρι τα σημεία αυτοκαθαρισμού
 - E Το βάθος του αξονικού τοιχώματος θα πρέπει να είναι τουλάχιστον 3 mm
378. Σε περίπτωση αδιαφανούς, κιμωλιώδους εμφάνισης όμορης ακρολοφίας, που ακτινογραφικά δείχνει να έχει περάσει το αδαμαντινο-οδοντινικό όριο:
- A Επιχειρείται αναχαίτιση της βλάβης, με επάλειψη από φθοριούχο βερνίκι
 - B Η βλάβη μπαίνει σε κλινική παρακολούθηση ανά εξάμηνο
 - Γ Συνιστάται χρήση χλωρεξιδίνης
 - Δ Πραγματοποιείται διάνοιξη και αποκατάσταση
 - E Συνδυασμός του A με το Γ
379. Συσκευές φθορισμού Laser χρησιμοποιούνται για:
- A Τον πολυμερισμό συνθέτων ρητινών
 - B Για πρόσθετο εξωστοματικό πολυμερισμό των εργαστηριακών πολυμερών
 - Γ Τη διάγνωση πρωτογενών τερηδόνων
 - Δ Τη διάγνωση δευτερογενών τερηδόνων σε αποκαταστάσεις αμαλγάματος
 - E Τα A και Δ
380. Με τη συγκόλληση του εμφρακτικού υλικού στα τοιχώματα μιας οδοντικής κοιλότητας επιτυγχάνεται:
- A Μικρότερη αποκοπή οδοντικών ιστών
 - B Αύξηση της αντοχής του εμφρακτικού υλικού
 - Γ Αύξηση της αντοχής του εναπομείναντος δοντιού
 - Δ Τα A και Γ
 - E Τα A και B
381. Η απουσία περιεμφρακτικών χώρων σε μια αποκατάσταση εξασφαλίζει:
- A Την γρήγορη αποδόμηση του εμφρακτικού υλικού από τα στοματικά υγρά
 - B Την προστασία του πολφού από ερεθίσματα
 - Γ Τον μη επανατερηδονισμό της αποκατάστασης
 - Δ Την προστασία του όμορου δοντιού από πρωτογενή τερηδόνα
 - E Τα A και B και Γ

382. Ο ερπυσμός του αμαλγάματος είναι:

- A Μικρότερος των συνθέτων ρητινών
- B Μικρότερος των κεραμικών υλικών
- Γ Μικρότερος των εργαστηριακών πολυμερών β! γενιάς
- Δ Μικρότερος των όξινων τροποποιημένων συνθέτων ρητινών
- E Κανένα από τα παραπάνω

383. Άτομα που έχουν δεχτεί ακτινοβολίες κεφαλής- τραχήλου, συνηθέστατα, εμφανίζουν:

- A Αποτριβές στις μασητικές επιφάνειες των οπισθίων δοντιών
- B Αποτριβές στις αυχενικές επιφάνειες όλων των δοντιών
- Γ Κατάγματα δοντιών που δεν οφείλονται σε ύπαρξη τερηδόνων
- Δ Πολυτερηδονισμό
- E Τα A και B

384. Ως ατραυματική τεχνική αποκατάστασης ορίζεται:

- A Η αφαίρεση τερηδόνας μόνο με εργαλεία χειρός
- B Η παρασκευή κοιλότητας χωρίς να χρειαστεί η αφαίρεση και υγιών οδοντικών ιστών
- Γ Η τοποθέτηση φθοριούχου βερνικιού στη βλάβη, αποφεύγοντας την παρασκευή κοιλότητας
- Δ Η αναχαίτιση της βλάβης χωρίς να χρειαστεί παρασκευή κοιλότητας
- E Κανένα από τα παραπάνω

385. Οι συσκευές υπερήχων χρησιμοποιούνται για:

- A Τον καθαρισμό των οπών και σχισμών
- B Τη διάνοιξη μικροκοιλοτήτων
- Γ Την αφαίρεση τερηδόνας στα όμορα κιβωτίδια
- Δ Τη αρχική διάνοιξη της κοιλότητας σε δυσπρόσιτες περιοχές
- E Τα A και B

386. Κατά τη λειτουργία της συσκευής αεροαποτριβής για την παρασκευή κοιλότητας:

- A Απαιτείται η απομόνωση των παρακείμενων ιστών
- B Υπάρχει καλή ορατότητα του χειρουργικού πεδίου
- Γ Δεν είναι απαραίτητη η χρήση χειρουργικής αναρρόφησης
- Δ Η αφαίρεση της τερηδόνας γίνεται κατά ελεγχόμενο τρόπο
- E Δεν απαιτείται προστασία των υγιών ιστών του υπό παρασκευή δοντιού

387. Όταν οι χειρολαβές υψηλών ταχυτήτων χρησιμοποιούνται χωρίς καταιονισμό νερού μπορεί να προκληθούν:

- A Μικρορωγμές στην αδαμαντίνη που αποκόπτεται
- B Μείωση της κοπτικής ικανότητας της εγγλυφίδας ανεξάρτητα του υλικού κατασκευής της
- Γ Διάνοιξη μεγαλύτερου αριθμού οδοντιοσωληναρίων
- Δ Τα A και B
- E Κανένα από τα παραπάνω

388. Ο αριθμός των λεπίδων στις εγγλυφίδες κοπής των οδοντικών ιστών σε σχέση με αυτές που χρησιμοποιούνται για τη λείανση των συνθέτων ρητινών είναι:

- A Περισσότερες
- B Δεν υπάρχουν διαφορές
- Γ Διαφοροποιείται ανάλογα με τον τύπο της εγγλυφίδας λείανσης
- Δ Διαφοροποιείται ανάλογα με το υλικό κατασκευής της εγγλυφίδας κοπής
- E Μικρότερος

389. Τι ισχύει για τη σκληρότητα των εγγλυφίδων κοπής οδοντικών ιστών:

- A Τα διαμάντια έχουν μεγαλύτερη σκληρότητα σε σχέση με τις εγγλυφίδες χάλυβα
- B Τα διαμάντια έχουν μικρότερη σκληρότητα σε σχέση με τις εγγλυφίδες χάλυβα
- Γ Τα διαμάντια έχουν μικρότερη σκληρότητα σε σχέση με τις εγγλυφίδες carbide
- Δ Οι εγγλυφίδες χάλυβα έχουν μεγαλύτερη σκληρότητα σε σχέση με τις εγγλυφίδες carbide
- E Τα A και Δ

390. Τι εκφράζει το κριτήριο «ποιότητα επιφάνειας» σε μια αποκατάσταση:

- A Την σωστή ανατομική διαμόρφωση της επιφάνειας
- B Τη συνέχεια μεταξύ ελεύθερης επιφάνειας της αποκατάστασης και οδοντικών ιστών
- Γ Το λείο της επιφάνειας
- Δ Τα Α και Β
- Ε Τα Α και Γ

391. Μεταξύ των κλινικών κριτηρίων αξιολόγησης μιας αποκατάστασης είναι:

- A Ο όγκος των οδοντικών ιστών που έχουν αφαιρεθεί
- B Η υποουλική τοποθέτηση του αυχενικού τοιχώματος
- Γ Η χρησιμοποίηση συγκολλητικού παράγοντα
- Δ Η χρησιμοποίηση υλικού προστασίας πολφού
- Ε Κανένα από τα παραπάνω

392. Ο έλεγχος της σύγκλεισης πριν την πραγματοποίηση μιας αποκατάστασης γίνεται:

- A Γιατί είναι παράγοντας που επηρεάζει την επιλογή του εμφρακτικού υλικού
- B Για τη σωστή τοποθέτηση των εξωτερικών ορίων κάθε τύπου αποκατάστασης
- Γ Για τη σωστή ανατομική διαμόρφωση της αποκατάστασης
- Δ Γιατί είναι παράγοντας που επηρεάζει τον τύπο του συγκρατητικού μέσου που τυχόν θα χρειαστεί
- Ε Τα Α και Γ

393. Σε τερηδόνα ομόρου επιφάνειας ενός πρώτου άνω γομφίου, η οποία αντιμετωπίζεται με αποκατάσταση αμαλγάματος:

- A Η κοιλότητα επεκτείνεται σε όλη τη μασητική επιφάνεια
- B Η κοιλότητα περιλαμβάνει μασητικά μόνο την όμορη ακρολοφία
- Γ Η κοιλότητα επεκτείνεται μέχρι τη λοξή ακρολοφία της μασητικής επιφάνειας
- Δ Το όμορο κιβωτίδιο θα πρέπει να επεκτείνεται πέραν των σημείων αυτοκαθαρισμού
- Ε Το βάθος του αυχενικού τοιχώματος θα πρέπει να είναι τουλάχιστον 4 mm

394. Η τοπική φθορίωση με τη χρήση κατάλληλων βερνικιών δεν χρησιμοποιείται:

- A Σε αρχόμενες τερηδόνες οπών/σχισμών των μασητικών επιφανειών
- B Σε αρχόμενες τερηδόνες ρίζας
- Γ Σε καταστάσεις αυχενικής ευαισθησίας
- Δ Σε αρχόμενες τερηδόνες ομόρων επιφανειών
- Ε Στα Α και Γ

395. Τι από τα παρακάτω δεν ισχύει σε μια προληπτική έμφραξη σύνθετης ρητίνης (PRR):

- A Δεν απαιτείται παρασκευή κοιλότητας
- B Χρησιμοποιούνται, αποκλειστικά, σύνθετες ρητίνες χαμηλού ιξώδους
- Γ Συνδυάζεται σύνθετη ρητίνη και υλικό κάλυψης οπών/σχισμών (sealant)
- Δ Τέτοιες εμφράξεις πραγματοποιούνται στις μασητικές επιφάνειες των οπισθίων δοντιών
- Ε Τοποθετούνται σε άτομα κάθε ηλικίας

396. Το/α συνηθέστερο/α μέσο/α αφαίρεσης της τερηδόνας σε μια κοιλότητα είναι:

- A Το κοχλιάριο οδοντίνης
- B Οι στρόγγυλες εγγλυφίδες αδαμαντόσκονης
- Γ Οι στρόγγυλες εγγλυφίδες carbide
- Δ Η εγγλυφίδα carbide #330
- Ε Τα Β και Γ

397. Ποιο/α από τα παρακάτω είναι το/α πρώτο υλικό/α επιλογής για την κάλυψη υποσκαφών σε μια κοιλότητα που θα δεχτεί ένα ένθετο από εργαστηριακό πολυμερές:

- A Η πολυκαρβοξυλική κονία
- B Η ρητινώδης τροποποιημένη υαλοϊονομερής κονία
- Γ Η ευγενολούχος κονία
- Δ Η οξυφωσφορική κονία
- Ε Τα Α και Β

398. Τα τυπικό σχήμα που έχει μια κοιλότητα που θα υποδεχθεί αμάλαμα στην παρειακή επιφάνεια ενός γομφίου είναι:

- A Τριγωνικό
- B Στρογγυλό
- Γ Οβάλ
- Δ Παραλληλόγραμμο
- E Τραπεζοειδές

399. Για τη συμπύκνωση σφαιρικών αμαλαγμάτων:

- A Απαιτείται η χρήση συμπυκνωτήρων μικρής διαμέτρου
- B Απαιτείται δύναμη συμπύκνωσης μεγαλύτερη άλλων τύπων αμαλαγμάτων
- Γ Απαιτείται η χρήση συμπυκνωτήρων μεγάλης διαμέτρου
- Δ Απαιτείται δύναμη συμπύκνωσης μικρότερη άλλων τύπων αμαλαγμάτων
- E Τα Α και Δ

400. Κατά τη σκάλιση του αμαλγάματος αποφεύγεται η απόδοση έντονων μορφολογικών στοιχείων γιατί:

- A Αυξάνεται ο κίνδυνος κατάγματος του υλικού κατά τη στοματική λειτουργία
- B Το αμάλαμα δέχεται άσκηση έντονης πίεσης κατά τα αρχικά στάδια της πήξης του
- Γ Ευνοείται η κατακράτηση τροφών
- Δ Υπάρχει κίνδυνος υπέρμετρης αφαίρεσης υλικού
- E Κανένα από τα παραπάνω

401. Η αδροποίηση της αδαμαντίνης με οξύ στις σύνθετες ρητίνες δεν προκαλεί:

- A Αύξηση της επιφανειακής ενέργειας της επιφάνειας
- B Καλύτερη πρόσφυση της σύνθετης ρητίνης στην επιφάνεια
- Γ Αύξηση της επιφάνειας επαφής σύνθετης ρητίνης-αδαμαντίνης
- Δ Μείωση της συστολής πολυμερισμού της σύνθετης ρητίνης
- E Τα Β και Δ

402. Τα λεπτόκοκκα σε σχέση με τα αδρόκοκκα αμαλγάματα παρουσιάζουν:

- A Μικρότερη πρώιμη αντοχή στη θλίψη
- B Μεγαλύτερη διαστολή
- Γ Μεγαλύτερη πορότητα
- Δ Τα Α και Γ
- E Τα Β και Γ

403. Η ζώνη αναστολής πολυμερισμού μιας σύνθετης ρητίνης λόγω παρουσίας του ατμοσφαιρικού οξυγόνου:

- A Δημιουργείται σε οποιοσδήποτε συνθήκες κι αν πραγματοποιηθεί ο πολυμερισμός
- B Είναι χαρακτηριστικό μόνο των χημικά πολυμεριζόμενων συνθέτων ρητινών
- Γ Είναι χαρακτηριστικό μόνο των ρητινωδών κονιών
- Δ Αφαιρείται με τη λείανση
- E Ο σχηματισμός της προφυλάσσει τη σύνθετη ρητίνη από την πρώιμη αποτριβή

404. Για την κλινική εξέταση αρχόμενων τερηδόνων οπών και σχισμών, ισχύει ότι:

- A Απαιτείται ύγρανση της επιφάνειας με μικρή ποσότητα νερού
- B Ο φωτισμός της επιφάνειας με λυχνία φωτοπολυμερισμού τύπου αλογόνου βοηθά στη διάγνωση
- Γ Η ψηφιακή ακτινογραφία βοηθά στη διάγνωση
- Δ Η χρήση του ανιχνευτήρα δεν είναι απαραίτητη
- E Ο φωτισμός της επιφάνειας με λυχνία φωτοπολυμερισμού τύπου LED βοηθά στη διάγνωση

405. Σε αποκαταστάσεις IIIης ομάδας, ισχύει ότι:

- A Η κοιλότητα καλύπτει την αυχενική περιοχή του δοντιού
- B Η κοιλότητα συμπεριλαμβάνει μέρος της κοπτικής γωνίας
- Γ Για την αποκατάσταση τους απαιτείται η χρήση διαφανούς τεχνητού τοιχώματος
- Δ Για την αποκατάσταση τους απαιτείται η χρήση διαφανούς καλύπτρας
- E Τα Β και Δ

406. Ποιο από τα παρακάτω υλικά προστασίας πολφού μπορούν να είναι τόσο σε σύσταση βάσης όσο και επιχρίσματα:

- A Το υδροξείδιο του ασβεστίου
- B Η πολυκαρβοξυλική κονία
- Γ Η ενισχυμένη ευγενολούχος κονία
- Δ Η υαλοϊονομερής κονία
- E Τα B και Δ

407. Κατά τη συμπύκνωση του αμαλγάματος σε μια κοιλότητα IIας ομάδας:

- A Πρέπει να χρησιμοποιείται συμπυκνωτήρας μικρότερης διαμέτρου για τη συμπύκνωση των επιφανειακών στρωμάτων σε σχέση με τα εν τω βάθει του αμαλγάματος
- B Η συμπύκνωση ξεκινά από τη μασητικό μέρος της κοιλότητα και επεκτείνεται στα κιβωτίδια
- Γ Σε κάθε στρώμα που συμπυκνώνεται αφαιρείται ο πλεονάζων υδράργυρος πριν τοποθετηθεί το επόμενο
- Δ Θα πρέπει να υπάρχει μια μικρή χρονική καθυστέρηση μεταξύ των διαδοχικών ποσοτήτων αμαλγάματος που συμπυκνώνονται
- E Τα Γ και Δ

408. Μια επένθετη αποκατάσταση μπορεί να κατασκευαστεί από:

- A Σύνθετη ρητίνη
- B Κεραμικό
- Γ Αμάλαμα
- Δ Τα A και B
- E Τα A, B και Γ

409. Ως επέκταση προς πρόληψη χαρακτηρίζεται:

- A Η κάλυψη με sealant όλης της μασητικής επιφάνειας ενός οπισθίου δοντιού
- B Η επέκταση ενός κιβωτιδίου μέχρι την προστομιακή και την υπερώια ή γλωσσική επιφάνεια
- Γ Η επέκταση μιας μασητικής κοιλότητας σε όλα τα βοθρία και τις αύλακες της επιφάνειας της
- Δ Η τοποθέτηση σύνθετης ρητίνης και πέραν της λοξοτομημένης περιοχής
- E Κανένα από τα παραπάνω

410. Σε μια αποκατάσταση αμαλγάματος με υπερλεπτόκοκκο αμάλαμα σε σχέση με αντίστοιχη από λεπτόκοκκο:

- A Τα οριακά κατάγματα είναι συχνότερα
- B Τα οριακά κατάγματα είναι σπανιότερα
- Γ Τα οριακά κατάγματα είναι ίσης συχνότητας
- Δ Εξαρτάται από το εμπορικό σκεύασμα κι όχι από τον τύπο του αμαλγάματος
- E Εξαρτάται από τη σύγκλειση του ασθενή

411. Για τη διάβρωση των αμαλαμάτων ισχύει:

- A Στα συμβατικά αμαλγάματα η διάβρωση οφείλεται στην η1 φάση
- B Στα υψηλής περιεκτικότητας σε χαλκό αμαλγάματα η διάβρωση οφείλεται στη γ2 φάση
- Γ Η διαδικασία της διάβρωσης δεν αρχίζει άμεσα μετά την τοποθέτηση του αμαλγάματος στο στοματικό περιβάλλον
- Δ Τα προϊόντα διάβρωσης στα συμβατικά αμαλγάματα είναι οξείδια και χλωριούχες ενώσεις
- E Τα A και Δ

412. Τερηδονες ομόρων επιφανειών με ακτινογραφική εικόνα D2, σε ασθενείς με χαμηλό τερηδονικό κίνδυνο αντιμετωπίζονται με:

- A Έμφραξη υαλοϊονομερούς κονίας
- B Έμφραξη συνθετικής ρητίνης
- Γ Προληπτική έμφραξη
- Δ Αναχαίτιση εξέλιξης της βλάβης με φθοριούχο βερνίκι
- E Παρακολούθηση

413. Η αδαμαντίνη είναι ιστός:

- A Ακύτταρος
- B Ίσου πάχους σε όλη τη μύλη του δοντιού
- Γ Στο εσωτερικό της κινείται οδοντινικό υγρό
- Δ Τα αδαμαντινικά πρίσματα της έχουν την ίδια φορά σε όλη τη μύλη του δοντιού
- E Τα A και Δ

414. Ο υδροξυαπατίτης, το χαρακτηριστικό μόριο της αδαμαντίνης, αποτελείται από:
- A Οξείδιο του πυριτίου
 - B Φθοριούχο ασβέστιο
 - Γ Φωσφορικό ασβέστιο
 - Δ Χλωριούχο νάτριο
 - E Κανένα από τα παραπάνω
415. Η εναμελίνη είναι:
- A Πρωτεΐνη της οδοντίνης
 - B Πρωτεΐνη της οστεΐνης
 - Γ Πρωτεΐνη της αδαμαντίνης
 - Δ Πρωτεΐνη του σάλιου
 - E Τα A και Γ
416. Η άπρισμα αδαμαντίνη σε σχέση με την υπόλοιπη αδαμαντίνη είναι:
- A Λιγότερο ενασβεστιωμένη
 - B Περισσότερο ενασβεστιωμένη
 - Γ Το ίδιο ενασβεστιωμένη
 - Δ Λιγότερο ανθεκτική στην αδροποίηση
 - E Τα A και Δ
417. Ποιο από τα παρακάτω χαρακτηρίζει την αδαμαντίνη:
- A Είναι διαφανής ιστός
 - B Είναι διαπερατός ιστός
 - Γ Έχει μεγάλη αντοχή στη θλίψη
 - Δ Έχει μεγάλη αντοχή στην κάμψη
 - E Έχει μεγάλο μέτρο ελαστικότητας
418. Ποιο από τα παρακάτω είναι σωστό:
- A Η πορεία των αδαμαντινικών πρισμάτων είναι λοξή ως προς την αδαμαντινο-οδοντική ένωση
 - B Κάθε αδαμαντινικό πρίσμα αποτελείται από ένα κρύσταλλο υδροξυαπατίτη
 - Γ Τα αδαμαντινικά πρίσματα έχουν κυλινδρικό σχήμα
 - Δ Η άπρισμα αδαμαντίνη έχει πάχος 200-400μm
 - E Η αδαμαντίνη περιέχει φθόριο
419. Ποιο από τα παρακάτω δεν είναι σωστό:
- A Η οδοντίνη είναι ιστός που αναγεννάται
 - B Η αδαμαντινο-οδοντική ένωση είναι οδοντωτή
 - Γ Οι μορφές της οδοντίνης είναι η πρωτογενής και η δευτερογενής οδοντίνη
 - Δ Το κολλαγόνο είναι το βασικό οργανικό στοιχείο της οδοντίνης
 - E Το φωσφορικό ασβέστιο είναι το βασικό ανόργανο στοιχείο της οδοντίνης
420. Ποιο από τα παρακάτω στοιχεία δεν ανήκει στην αδαμαντίνη:
- A Αυξητική γραμμή Retzius
 - B Υμένες Naysmith
 - Γ Αμύελες νευρικές ίνες
 - Δ Περικύματα
 - E Γραμμές Pickerill
421. Ποια από τις παρακάτω λέξεις δεν σχετίζεται με τα οδοντινοσωληνάρια:
- A Κυτταροπλασματικές αποφυάδες
 - B Λέμφος
 - Γ Κολλαγόνα ινίδια
 - Δ Διαπερατότητα
 - E Νεογνική γραμμή
422. Η συμπύκνωση του αμαλγάματος, μεταξύ πολλών άλλων στοχεύει και:
- A Στην ομοιογενοποίηση του κράματος
 - B Στην επίτευξη της κατά το δυνατόν πιο λείας ελεύθερης επιφάνειας

- Γ Στη μείωση του ελεύθερου υδραργύρου της μάζας του
- Δ Στα Α και Γ
- Ε Σε κανένα από τα παραπάνω

423. Επιμήκυνση του χρόνου μεταξύ δόνησης του αμαλγάματος και συμπύκνωσής του στην οδοντική κοιλότητα προκαλεί:

- Α Δυνατότητα καλύτερης συμπύκνωσης
- Β Καλύτερη πρόσφυση του αμαλγάματος στα τοιχώματα της κοιλότητας
- Γ Αύξηση του αριθμού των πόρων της μάζας του
- Δ Δυνατότητα αφαίρεσης μεγαλύτερου ποσού ελεύθερου υδραργύρου κατά τη συμπύκνωση
- Ε Τα Α και Δ

424. Μεσοσωληναριακή οδοντίνη ονομάζεται:

- Α Η οδοντίνη μεταξύ των οδοντινοσωληναρίων
- Β Η οδοντίνη που περιβάλλει τα οδοντινοσωληνάκια
- Γ Η οδοντίνη που βρίσκεται πλησίον της αδαμαντινο-οδοντικής σύναψης
- Δ Η οδοντίνη που βρίσκεται πλησίον του πολφού
- Ε Ο αυλός των οδοντινοσωληναρίων

425. Ποιο από τα παρακάτω δεν είναι σωστό για τους οδοντικούς ιστούς:

- Α Η αδαμαντίνη είναι λιγότερο ελαστική της οδοντίνης
- Β Η οδοντίνη έχει μεγαλύτερη σκληρότητα από την οστεΐνη
- Γ Η οδοντίνη έχει μικρότερη αντίσταση αποτριβής έναντι της αδαμαντίνης
- Δ Η οδοντίνη έχει μεγαλύτερη αντίσταση αποτριβής έναντι της οστεΐνης
- Ε Η οδοντίνη είναι λιγότερο διαφανής της αδαμαντίνης

426. Ποιο από τα παρακάτω δεν είναι σωστό για την οστεΐνη:

- Α Συμμετέχει στη στήριξη του δοντιού
- Β Προσφέρει επιφάνεια πρόσφυσης στις ίνες του περιριζίου
- Γ Βοηθά στο να διατηρηθεί η κατακόρυφος διάσταση του προσώπου
- Δ Δεν περιέχει ανόργανα συστατικά
- Ε Είναι λιγότερο σκληρή από την οδοντίνη

427. Ποιο από τα παρακάτω είναι το σωστό για την αντιδραστική οδοντίνη:

- Α Παράγεται από την οδοντίνη
- Β Επάγεται μετά από ήπιο τραύμα
- Γ Επάγεται μετά από ισχυρό τραύμα
- Δ Είναι μια συνεχής, φυσιολογική διαδικασία
- Ε Δεν σχετίζεται με το θέμα της προστασίας του πολφού

428. Το μέγεθος των κόκκων του κράματος στο οδοντιατρικό αμάλαμα δεν επηρεάζει:

- Α Την ταχύτητα πήξης του
- Β Τη διαβροχή των κόκκων του κράματος
- Γ Το λείο της ελεύθερης επιφάνειας
- Δ Την ικανότητα απόδοσης σωστού σημείου επαφής στην αποκτάσταση
- Ε Τη δύναμη συμπύκνωσης

429. Για τα σφαιρικά αμαλγάματα δεν ισχύει ότι:

- Α Έχουν μεγάλη πλαστικότητα
- Β Γίνεται ευκολότερα η συμπύκνωση τους
- Γ Έχουν καλύτερη προσαρμογή στα τοιχώματα της κοιλότητας
- Δ Παρουσιάζουν μικρότερη πρώιμη αντοχή
- Ε Παρουσιάζουν μεγαλύτερη αντίσταση στη διάβρωση

430. Το ανώτερο όριο του αργύρου (Ag) που μπορεί να περιέχει ένα αμάλαμα, χωρίς να επηρεάζονται αρνητικά τα χαρακτηριστικά του είναι το:

- Α 70%
- Β 60%
- Γ 55%
- Δ 50%

E 45%

431. Ο ρόλος του κασσίτερου (Sn) σε ένα κράμα οδοντιατρικού αμαλγάματος είναι:

- A Η αύξηση της πλαστικότητάς του
- B Η αύξηση της αντοχής του σε κάμψη
- Γ Η μείωση της διαστολής του αμαλγάματος
- Δ Η μείωση της διάβρωσής του
- E Η ταχύτερη πήξη του

432. Αμαλγάματα που περιέχουν ψευδάργυρο (Zn), σε μικρές ποσότητες:

- A Διαβρώνονται με μεγάλη ταχύτητα
- B Έχουν καλύτερη πρώιμη αντοχή θλίψης
- Γ Έχουν μεγαλύτερη πορότητα
- Δ Παρουσιάζουν μεγαλύτερη ψαθυρότητα
- E Δίνουν πιο καθαρό τελικό κράμα

433. Η δευτερογενής ή καθυστερημένη διαστολή του αμαλγάματος συμβαίνει επί:

- A Παρουσίας ψευδαργύρου (Zn)
- B Ποσοστού αργύρου (Ag) άνω του 70%
- Γ Απορρόφηση υγρασίας κατά τη συμπύκνωση του αμαλγάματος
- Δ Πρώιμης λείανσης
- E Τα A και Γ

434. Αύξηση της αναλογίας υδραργύρου-κράματος στο οδοντιατρικό αμάλαμα προκαλεί:

- A Αύξηση της πορότητας
- B Μείωση της πλαστικότητας
- Γ Μείωση της ταχύτητας πήξης
- Δ Μείωση της διαστολής του
- E Αύξηση της αντοχής του

435. Οι επιπτώσεις της συστολής πολυμερισμού των συνθέτων ρητινών εξαρτώνται από:

- A Το μέγεθος της κοιλότητας
- B Το σχήμα της κοιλότητας
- Γ Την εφαρμογή ουδετέρων στρωμάτων
- Δ Τα A και B και Γ
- E Κανένα από τα παραπάνω

436. Η χρήση προκατασκευασμένων ενδορριζικών αξόνων στην αποκατάσταση ενδοδοντικά θεραπευμένων δοντιών χρησιμεύει για:

- A Την ενίσχυση του δοντιού
- B Την ενίσχυση της ρίζας
- Γ Την συγκράτηση του υλικού ανασύστασης της μύλης
- Δ Την ενίσχυση του υλικού ανασύστασης της μύλης
- E Όλα τα παραπάνω

437. Η χρήση προκατασκευασμένων ενδορριζικών αξόνων προτιμάται σε δόντια με ριζικούς σωλήνες:

- A Στενούς
- B Εύρους μεγαλύτερου από το μισό της διαμέτρου της ρίζας
- Γ Μήκος μικρότερου από το μισό του μήκους της ρίζας
- Δ Σχήματος κυκλικού και εύρους περίπου 1/3 της διαμέτρου ρίζας
- E Με σχήμα ωοειδές και εύρος περίπου 2/3 της διαμέτρου της ρίζας
- Δ Κανένα από τα παραπάνω

438. Η τοποθέτηση των καρφίδων γίνεται:

- A Σε μη τερηδονισμένη αδαμαντίνη
- B Σε λοξοτομημένη αδαμαντίνη
- Γ Σε αδαμαντίνη 1 χιλιοστό εξωτερικά από την αδαμαντινοδοντινική ένωση
- Δ Σε οδοντίνη 1 χιλιοστό εσωτερικά από την αδαμαντινοδοντινική ένωση
- E Κανένα από τα παραπάνω

439. Αντένδειξη για την κλινική εφαρμογή σύνθετων ρητινών σε οπίσθια δόντια δόντια είναι η:
- A Ύπαρξη ενδοδοντικής θεραπείας
 - B Ύπαρξη υποουλικής τερηδόνας
 - Γ Ύπαρξη προηγούμενης έμφραξης αμαλγάματος με υαλονομερή κονία ως ουδέτερο στρώμα
 - Δ Ύπαρξη προηγούμενης έμφραξης αμαλγάματος με χρήση ξυφωσφορική κονία ως ουδέτερο στρώμα
 - E Όλα τα παραπάνω

440. Ποιο από τα παρακάτω αποτελεί το μεγαλύτερο πλεονέκτημα των έμμεσων αποκαταστάσεων με τις σύνθετες ρητίνες:
- A Καλύτερη συγκράτηση στην κοιλότητα
 - B Έλεγχος της συστολής πολυμερισμού
 - Γ Καλύτερη αισθητική
 - Δ Μεγαλύτερη αντοχή στην αποτριβή
 - E Μικρότερος κίνδυνος επανατερηδονισμού

441. Η υδροδυναμική θεωρία του Brännstrom εξηγεί:
- A Το μηχανισμό εξάπλωσης της τερηδόνας
 - B Τον οδοντικό πόνο
 - Γ Τον πολφικό πόνο
 - Δ Τον περιακρορριζικό πόνο
 - E Κανένα από τα παραπάνω

442. Η αυχενική οδοντική ευαισθησία οφείλεται:
- A Στην έκθεση της οδοντίνης στο στοματικό περιβάλλον
 - B Στην ύπαρξη ρωγμών στην αδαμαντίνη
 - Γ Σε ατελές κάταγμα του δοντιού
 - Δ Σε υπάρχουσα αυχενική αποκατάσταση με σύνθετη ρητίνη
 - E Κανένα από τα παραπάνω

443. Η κύρια δομική μονάδα της αδαμαντίνης είναι:
- A Η γραμμή Retzius
 - B Η νεογνική γραμμή
 - Γ Το αδαμαντινικό πέταλο
 - Δ Το πρίσμα
 - E Ο θύσανος της αδαμαντίνης

444. Η αδαμαντινο-οδοντική ένωση στο μικροσκόπιο εμφανίζει:
- A Διάκενο μεταξύ αδαμαντίνης-οδοντίνης
 - B Ευθύγραμμη γραμμή
 - Γ Κυματοειδή γραμμή
 - Δ Δεν έχει σαφή δομή
 - E Κανένα από τα παραπάνω

445. Κατά την αποκοπή των οδοντικών ιστών η κίνηση των εγγλυφίδων είναι:
- A Πάντοτε δεξιόστροφη
 - B Πάντοτε αριστερόστροφη
 - Γ Παλινδρομική
 - Δ Είναι αδιάφορο αν θα είναι δεξιόστροφη ή αριστερόστροφη
 - E Εξαρτάται από τον τύπο των χειρολαβών

446. Μεγαλύτερος του προβλεπόμενου χρόνος δόνησης του αμαλγάματος προκαλεί στο υλικό:
- A Μείωση της πλαστικότητας του
 - B Αύξηση της πλαστικότητας του
 - Γ Μείωση της πορότητας του
 - Δ Αύξηση του χρόνου πήξης του
 - E Αύξηση της πρώιμης αντοχής του

447. Τα κεραμικά υλικά για την κατασκευή όψεων έχουν την/ις εξής φάση/εις:

- A Μόνο υαλώδη
- B Υαλώδη και κρυσταλλική
- Γ Μόνο κρυσταλλική
- Δ Ρητινώδη και κρυσταλλική
- Ε Υαλώδη και ρητινώδη

448. Ποια από τις παρακάτω διατυπώσεις είναι εσφαλμένη:

- A Κατά την τοποθέτηση μιας καρφίδας χρησιμοποιούνται αποκλειστικά χειρολαβές χαμηλών ταχυτήτων
- B Κατά τη διάνοιξη του φρεατίου για την τοποθέτηση καρφίδας το τρύπανο θα πρέπει να περιστρέφεται δεξιόστροφα
- Γ Οι καρφίδες δεν μπορούν να τοποθετηθούν στο κέντρο της παρειακής επιφάνειας των άνω γομφίων
- Δ Οι καρφίδες προκαλούν μεταβολή της δομής του αμαλγάματος με το οποίο έρχονται σε επαφή
- Ε Η καρφίδα αποκόπτεται από το στέλεχος της άμεσα μετά την τοποθέτηση του υλικού αποκατάστασης

449. Η κατηγοριοποίηση των τερηδονικών βλαβών κατά Black γίνεται με κριτήριο:

- A Τον εντοπισμό των βλαβών
- B Τον αριθμό των βλαβών
- Γ Την έκταση των βλαβών
- Δ Τα Α και Γ
- Ε Τα Β και Γ

450. Σε μια οδοντική σύνθεση η επανάληψη των αντιθέσεων δημιουργεί:

- A Οπτική σύγχυση
- B Συμμετρία
- Γ Ηρεμία
- Δ Αρμονία
- Ε Αστάθεια